**Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet**

►**B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2005/36/EG**

**av den 7 september 2005**

**om erkännande av yrkeskvalifikationer**

**(text av betydelse för EES)**

(EUT L 255, 30.9.2005, s. 22)

Ändrad genom:

| | | Officiella tidningen | | |
|---|---|---|---|---|
| | | nr | sida | datum |
| ►**M1** | Rådets direktiv 2006/100/EG av den 20 november 2006 | L 363 | 141 | 20.12.2006 |

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EGT L 271, 16.10.2007, s. 18 (2005/36/EG)

▼B

# EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2005/36/EG

**av den 7 september 2005**

**om erkännande av yrkeskvalifikationer**

**(text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 40, artikel 47.1, artikel 47.2 första och tredje meningarna samt artikel 55,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ([3]), och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 3.1 c i fördraget är ett av gemenskapens mål att avskaffa hindren för fri rörlighet för personer och tjänster mellan medlemsstaterna. För medlemsstaternas medborgare innebär detta bland annat rätten att utöva ett yrke, som egenföretagare eller som anställd, i en annan medlemsstat än den där de har skaffat sig sina yrkeskvalifikationer. I artikel 47.1 i fördraget föreskrivs dessutom att direktiv skall utfärdas som syftar till ömsesidigt erkännande av examens-, utbildnings- och andra behörighetsbevis.

(2) Efter Europeiska rådets möte i Lissabon den 23—24 mars 2000 antog kommissionen ett meddelande om ”En strategi för tjänster på den inre marknaden”, som särskilt syftar till att göra det lika enkelt att fritt tillhandahålla tjänster inom gemenskapen som inom en medlemsstat. Med anledning av kommissionens meddelande ”Nya europeiska arbetsmarknader, öppna och tillgängliga för alla” gav Europeiska rådet i Stockholm den 23-24 mars 2001 kommissionen i uppdrag att för Europeiska rådets möte våren 2002 lägga fram ”särskilda förslag om en mera enhetlig, öppen och flexibel ordning för erkännande av kvalifikationer”.

(3) Den garanti som detta direktiv ger personer som har erhållit sina yrkeskvalifikationer i en medlemsstat att få tillträde till samma yrke och utöva det i en annan medlemsstat med samma rättigheter som dess medborgare utesluter inte att den som invandrat och utövar yrket bör uppfylla de icke-diskriminerande villkor som uppställs av den senare staten, under förutsättning att villkoren är objektivt motiverade och proportionerliga.

(4) För att underlätta friheten att tillhandahålla tjänster bör särskilda regler föreskrivas för att utvidga möjligheten att utöva yrkesverksamhet under hemlandets yrkestitel. För informationssamhällets tjänster som ges på distans gäller även bestämmelserna i Europa-

([1]) EGT C 181 E, 30.7.2002, s. 183.
([2]) EUT C 61, 14.3.2003, s. 67.
([3]) Europaparlamentets yttrande av den 11 februari 2004 (EUT C 97 E, 22.4.2004, s. 230), rådets gemensamma ståndpunkt av den 21 december 2004 (EUT C 58 E, 8.3.2005, s. 1) och Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 maj 2005 (ännu ej offentliggjord i EUT). Rådets beslut av den 6 juni 2005.

▼B

parlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ([1]).

(5) Mot bakgrund av de olika system som inrättats för å ena sidan temporärt och tillfälligt tillhandahållande av gränsöverskridande tjänster och å andra sidan etablering bör kriterierna för att skilja mellan dessa två begrepp förtydligas, för det fall att den som tillhandahåller en tjänst flyttar till den mottagande medlemsstatens territorium.

(6) Det är nödvändigt att garantera att tillhandahållande av tjänster säkras under noggrant iakttagande av skydd för folkhälsa och säkerhet samt konsumentskydd. Särskilda bestämmelser bör därför införas för reglerade yrken som har konsekvenser för folkhälsa eller säkerhet, och som tillfälligt eller temporärt tillhandahåller gränsöverskridande tjänster.

(7) De mottagande medlemsstaterna får vid behov och i enlighet med gemenskapslagstiftningen föreskriva krav på underrättelse. Dessa krav bör inte leda till en oproportionerlig börda för tjänsteleverantörer och hindra utövandet av friheten att tillhandahålla tjänster eller göra det mindre attraktivt. Behovet av sådana krav bör ses över regelbundet mot bakgrund av de framsteg som görs med att upprätta en gemenskapsram för administrativt samarbete mellan medlemsstaterna.

(8) Tjänsteleverantören bör omfattas av de disciplinåtgärder som tillämpas i den mottagande medlemsstaten och som har direkt och specifik koppling till yrkeskvalifikationerna, t.ex. definition av yrket, den verksamhet som ett yrke omfattar eller som är reserverad för detta yrke, användningen av titlar och allvarlig försummelse i yrkesutövningen som har ett direkt och specifikt samband med konsumentskydd och konsumentsäkerhet.

(9) Medan man för etableringsfriheten bibehåller gällande principer och garantier som ligger till grund för de olika systemen för erkännande bör emellertid reglerna i dessa förbättras mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts. Dessutom har berörda direktiv ändrats vid flera tillfällen och bestämmelserna i dem bör omarbetas och förenklas genom att de tillämpliga principerna görs mer enhetliga. Följaktligen måste följande rättsakter ersättas och samlas i en enda text: rådets direktiv 89/48/EEG ([2]) och 92/51/EEG ([3]) samt Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/42/EG ([4]) om införande av en ordning för erkännande av kvalifikationer och rådets direktiv 77/452/EEG ([5]), 77/453/

([1]) EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.
([2]) EGT L 19, 24.1.1989, s. 16. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/19/EG (EGT L 206, 31.7.2001, s. 1).
([3]) EGT L 209, 24.7.1992, s. 25. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 2004/108/EG (EUT L 32, 5.2.2004, s. 15).
([4]) EGT L 201, 31.7.1999, s. 77.
([5]) EGT L 176, 15.7.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

▼B

EEG ([1]), 78/686/EEG ([2]), 78/687/EEG ([3]), 78/1026/EEG ([4]), 78/1027/EEG ([5]), 80/154/EEG ([6]), 80/155/EEG ([7]), 85/384/EEG ([8]), 85/432/EEG ([9]), 85/433/EEG ([10]) och 93/16/EEG ([11]) om yrkena sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, veterinär, barnmorska, arkitekt, farmaceut och läkare.

(10) Detta direktiv hindrar inte medlemsstaterna från att, i enlighet med den egna lagstiftningen, erkänna yrkeskvalifikationer som medborgare från tredjeland har erhållit utanför Europeiska unionens territorium. Varje erkännande bör under alla omständigheter göras med beaktande av de minimivillkor för utbildningen som gäller för vissa yrken.

(11) För de yrken som omfattas av den generella ordningen för erkännande av kvalifikationer, nedan kallad ”den generella ordningen”, bör medlemsstaterna behålla rätten att fastställa en lägsta kvalifikationsnivå i syfte att garantera kvaliteten på de tjänster som tillhandahålls inom deras respektive territorium. Enligt artiklarna 10, 39 och 43 i fördraget bör de dock inte ålägga en medborgare från en medlemsstat att skaffa sig kvalifikationer som de vanligen fastställer genom att endast hänvisa till de examensbevis som utfärdas inom deras eget utbildningssystem, när den berörda personen redan har skaffat sig alla eller en del av dessa kvalifikationer i en annan medlemsstat. Det bör följaktligen föreskrivas att varje mottagande medlemsstat i vilken ett yrke är reglerat är skyldig att ta hänsyn till de kvalifikationer som har förvärvats i en annan medlemsstat och att bedöma om dessa motsvarar de kvalifikationer den kräver. Detta allmänna system för erkännande hindrar emellertid inte att en medlemsstat ålägger en person som där utövar ett yrke särskilda krav på grund av att landet tillämpar yrkesbestämmelser som motiveras av allmänintresset. Sådana bestämmelser kan bland annat avse yrkets organisering, yrkesnormer, inklusive yrkesetiska regler, tillsyn och ansvar. Syftet med detta direktiv är inte att inkräkta på medlemsstaternas berättigade intresse att hindra att vissa medborgare försöker kringgå den nationella lagstiftning som gäller för olika yrken.

(12) Detta direktiv avser medlemsstaters erkännande av yrkeskvalifikationer som förvärvats i andra medlemsstater. Direktivet omfattar dock inte medlemsstaters erkännande av beslut om erkännande i enlighet med detta direktiv som tagits av andra medlemsstater. En person vars yrkeskvalifikationer erkänts i enlighet med detta direktiv kan följaktligen inte utnyttja detta erkännande för att i sitt ursprungsland åtnjuta andra rättigheter än de som följer av de yrkeskvalifikationer som erhållits i denna medlemsstat, såvida personen i fråga inte kan styrka att han/hon har förvärvat ytterligare yrkeskvalifikationer i den mottagande medlemsstaten.

---

([1]) EGT L 176, 15.7.1977, s. 8. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/19/EG.
([2]) EGT L 233, 24.8.1978, s. 1. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.
([3]) EGT L 233, 24.8.1978, s. 10. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.
([4]) EGT L 362, 23.12.1978, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/19/EG.
([5]) EGT L 362, 23.12.1978, s. 7. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/19/EG.
([6]) EGT L 33, 11.2.1980, s. 1. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.
([7]) EGT L 33, 11.2.1980, s. 8. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/19/EG.
([8]) EGT L 223, 21.8.1985, s. 15. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.
([9]) EGT L 253, 24.9.1985, s. 34. Direktivet ändrat genom direktiv 2001/19/EG.
([10]) EGT L 253, 24.9.1985, s. 37. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.
([11]) EGT L 165, 7.7.1993, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

▼B

(13) För att fastställa systemet för erkännande inom den generella ordningen är det nödvändigt att indela de olika nationella utbildnings- och yrkesutbildningssystemen i olika nivåer. Dessa nivåer, som enbart upprättas för att den generella ordningen skall fungera, påverkar inte alls de nationella strukturerna för utbildning och yrkesutbildning eller medlemsstaternas befogenheter på detta område.

(14) Den ordning för erkännande som upprättas genom direktiven 89/48/EEG och 92/51/EEG ändras inte. Den som innehar ett examensbevis för postgymnasial yrkesutbildning på minst ett år bör således ges tillträde till ett reglerat yrke i en medlemsstat där tillträdet är betingat av att sökanden innehar ett examensbevis för fyraårig universitets- eller högskoleutbildning, oavsett nivån på det examensbevis som krävs i den mottagande medlemsstaten. Omvänt gäller att om tillträdet till ett reglerat yrke är beroende av avslutad universitets- eller högskoleutbildning på mer än fyra år bör detta tillträde beviljas enbart för den som innehar ett examensbevis för universitets- eller högskoleutbildning på minst tre år.

(15) I avsaknad av harmonisering av minimikraven i fråga om utbildning för tillträde till de yrken som regleras genom den generella ordningen bör de mottagande medlemsstaterna kunna införa en kompensationsåtgärd. Denna åtgärd bör vara proportionerlig och särskilt ta hänsyn till sökandens yrkeserfarenhet. Erfarenheten visar att ett krav på lämplighetsprov eller anpassningsperiod, varvid invandraren själv får välja, ger tillräckliga garantier i fråga om sökandens kvalifikationsnivå, vilket innebär att varje undantag från denna rätt i varje enskilt fall bör vara motiverat av tvingande hänsyn till allmänintresset.

(16) För att gynna den fria rörligheten för yrkesutövare och samtidigt säkerställa tillräcklig kvalifikationsnivå bör yrkessammanslutningar och yrkesorganisationer eller medlemsstater ha möjlighet att föreslå gemensamma europeiska plattformar. Det finns anledning att, på vissa villkor och med beaktande av medlemsstaternas behörighet, besluta vilka kvalifikationer som erfordras för utövande av ett yrke på deras respektive territorium och innehållet i och organisationen av utbildnings- och yrkesutbildningssystem samt med beaktande av gemenskapsrätten, i synnerhet gemenskapens konkurrensrätt, ta hänsyn till sådana initiativ i detta direktiv och härvid främja att erkännanden under den generella ordningen sker med mer automatik. De yrkessammanslutningar som kan lägga fram gemensamma plattformar bör vara representativa på nationell och europeisk nivå. En gemensam plattform är en samling kriterier som gör det möjligt att kompensera för största möjliga antal av de väsentliga skillnader som har konstaterats i utbildningskraven i minst två tredjedelar av medlemsstaterna inklusive samtliga medlemsstater som reglerar yrket. Kriterierna kan till exempel omfatta krav på kompletterande utbildning, en handledd anpassningsperiod, lämplighetsprov eller viss föreskriven lägsta nivå av praktik i yrket, eller kombinationer av dessa.

(17) För att beakta alla situationer för vilka det fortfarande inte finns någon bestämmelse om erkännande av yrkeskvalifikationer, bör den generella ordningen utsträckas till att omfatta de fall som inte täcks av något särskilt system, både när yrket inte omfattas av något av dessa system och när sökanden, trots att yrket omfattas av ett särskilt system, av särskilda och exceptionella skäl inte uppfyller kraven för att omfattas av detta.

(18) Reglerna för att bevilja tillträde till ett antal industri-, handels- och hantverksverksamheter bör förenklas i de medlemsstater där dessa yrken är reglerade när verksamheten i fråga har utövats i en annan medlemsstat under en skälig tidsperiod som inte ligger alltför långt tillbaka i tiden. Samtidigt bibehålls för dessa verk-

▼B

samheter ett system med automatiskt erkännande grundat på yrkeserfarenhet.

(19) Den fria rörligheten och det ömsesidiga erkännandet av bevis på formella kvalifikationer som läkare, sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, veterinär, barnmorska, farmaceut och arkitekt bör bygga på den grundläggande principen om automatiskt erkännande av bevis på formella kvalifikationer på grundval av en samordning av minimikraven för utbildningarna. För att få arbeta i medlemsländerna som läkare, sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, veterinär, barnmorska och farmaceut bör det dessutom krävas bevis på vissa formella kvalifikationer som garanterar att den berörda personen har fullgjort en utbildning som uppfyller de fastställda minimikraven. Detta system bör kompletteras med en rad förvärvade rättigheter som de behöriga yrkesutövarna åtnjuter på vissa villkor.

(20) För att beakta de särdrag som kännetecknar läkarnas och tandläkarnas utbildningssystem och gemenskapens regelverk för ömsesidigt erkännande på detta område är det för alla specialistkompetenser som är erkända vid detta direktivs ikraftträdande motiverat att bibehålla principen om automatiskt erkännande av de specialistkompetenser för läkare och tandläkare som är gemensamma för minst två medlemsstater. För att förenkla systemet bör dock principen om automatiskt erkännande, efter detta direktivs ikraftträdande, begränsas till de nya specialistkompetenser för läkare som är gemensamma för åtminstone två femtedelar av medlemsstaterna. Vidare inverkar detta direktiv inte på medlemsstaternas möjlighet att sinsemellan komma överens om ett automatiskt erkännande, enligt sina egna bestämmelser, för vissa specialistkompetenser för läkare och tandläkare som är gemensamma för dem och som inte omfattas av något automatiskt erkännande enligt detta direktiv.

(21) Automatiskt erkännande av bevis på formella kvalifikationer som läkare med grundutbildning bör inte inverka på medlemsstaternas behörighet att avgöra huruvida detta bevis på formella kvalifikationer ger rätt till yrkesutövning eller inte.

(22) Alla medlemsstaterna bör behandla tandläkaryrket som ett särskilt yrke skilt från läkaryrket, oavsett eventuell specialisering i odonto-stomatologi. Medlemsstaterna bör se till att utbildningen av tandläkare ger de färdigheter som krävs för att utöva alla former av verksamhet som innebär förebyggande, diagnos och behandling av anomalier och sjukdomar i tänder, mun, käkar och omkringliggande vävnader. Tandläkaryrket bör utövas av personer som innehar det bevis på formella kvalifikationer som tandläkare som anges i detta direktiv.

(23) Det har inte framstått som önskvärt att föreskriva en utbildningsväg för barnmorskor som är enhetlig för alla medlemsstaterna. De bör tvärtom ges största möjliga frihet att organisera sin egen utbildning.

(24) För enkelhetens skull bör beteckningen ”farmaceut” användas för att därmed avgränsa tillämpningsområdet för bestämmelserna om automatiskt erkännande av bevis på formella kvalifikationer, utan att det påverkar de specifika nationella bestämmelser som reglerar dessa verksamheter.

(25) Personer som innehar bevis på formella kvalifikationer i farmaci är specialister på läkemedelsprodukter och bör i princip ha rätt till ett minimum av verksamhet på detta område i alla medlemsstater. Att ett sådant minsta verksamhetsområde fastställs i detta direktiv bör varken innebära någon begränsning av de former av verksamhet som farmaceuter har tillgång till i medlemsstaterna, bland annat när det gäller biomedicinska analyser, eller att dessa yrkesutövare beviljas monopol, eftersom detta fortfarande tillhör med-

▼B

lemsstaternas behörighetsområde. Bestämmelserna i detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas möjlighet att kräva ytterligare utbildning som villkor för tillträde till de former av verksamhet som inte ingår i det minsta samordnade verksamhetsområdet. En mottagande medlemsstat bör därför kunna kräva att de medborgare som innehar något av de bevis på formella kvalifikationer som enligt detta direktiv erkänns automatiskt uppfyller dessa villkor.

(26) Detta direktiv avser inte samordning av samtliga villkor för att få tillträde till och utöva farmaceutisk verksamhet. Särskilt bör den geografiska fördelningen av apotek och frågan om monopol på utlämning av läkemedel förbli medlemsstaternas ensak. Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas lagar och andra författningar som förbjuder eller uppställer vissa villkor för företagens utövande av viss farmaceutisk verksamhet.

(27) Arkitektur, byggnaders kvalitet, det sätt på vilket dessa smälter in i omgivningen, respekt för naturliga landskap och stadsmiljön samt det kollektiva och individuella kulturarvet är angelägenheter av allmänt intresse. Därför bör det ömsesidiga erkännandet av kvalifikationer grundas på kvalitativa och kvantitativa kriterier, som garanterar att innehavarna av erkända bevis på formella kvalifikationer kan förstå och ge praktiska uttryck åt enskilda personers, samhällsgruppers och myndigheters behov i fråga om fysisk planering, utformning, projektering och uppförande av byggnader, bevarande och tillvaratagande av det arkitektoniska arvet och bevarande av jämvikt i naturen.

(28) De nationella bestämmelserna på arkitekturområdet och om tillträde till och utövande av yrkesverksamhet som arkitekt har mycket varierad räckvidd. I de flesta medlemsstater utövas verksamheten på arkitekturområdet rättsligt eller i praktiken av personer som har titeln arkitekt, antingen enbart eller tillsammans med en annan titel. Dessa personer har inte monopol på att utöva denna verksamhet, utom när det föreskrivs i lag. Denna verksamhet eller en del av den kan också utövas av andra yrkeskategorier, särskilt av ingenjörer som fått särskild utbildning i byggande eller byggnadskonst. För enkelhetens skull bör begreppet ”arkitekt” användas för att därmed avgränsa tillämpningsområdet för bestämmelserna om automatiskt erkännande av kvalifikationer på arkitekturområdet, utan att det påverkar de specifika nationella bestämmelser som reglerar dessa verksamheter.

(29) Om en nationell och europeisk yrkesorganisation eller yrkessammanslutning för ett reglerat yrke inkommer med en rimlig begäran om särskilda bestämmelser om erkännande av kvalifikationer på grundval av en samordning av minimikraven för utbildningarna, bör kommissionen avgöra om det är lämpligt att lägga fram ett förslag om ändring av detta direktiv.

(30) För att säkerställa att ordningen för erkännande av yrkeskvalifikationer blir effektiv bör enhetliga formföreskrifter och handläggningsregler fastställas för genomförandet samt vissa närmare bestämmelser för utövandet av yrket.

(31) Eftersom genomförandet av detta direktiv och uppfyllandet av de skyldigheter det medför underlättas av att medlemsstaterna samarbetar sinsemellan och med kommissionen, bör närmare bestämmelser fastställas för ett sådant samarbete.

(32) Genom att på europeisk nivå införa yrkeskort utfärdade av yrkessammanslutningar eller yrkesorganisationer kan man underlätta yrkesutövarnas rörlighet, särskilt genom att öka takten i utbytet av information mellan den mottagande medlemsstaten och ursprungsmedlemsstaten. Med hjälp av detta yrkeskort bör man kunna följa karriären för en yrkesutövare som etablerar sig i olika medlemsstater. Sådana yrkeskort skulle kunna innehålla uppgifter om yrkesutövarens yrkeskvalifikationer (studier vid universitet eller andra läroanstalter, examensbevis, yrkeserfarenhet), dennes

▼B

lagenliga etablering, påföljder som denne har ådragit sig i samband med yrkesutövandet samt uppgifter om behörig myndighet. Uppgifterna bör vara helt förenliga med bestämmelserna om uppgiftsskydd.

(33) Upprättandet av ett nätverk av kontaktpunkter med uppgift att lämna information och bistånd till medlemsstaternas medborgare kommer att göra det möjligt att säkerställa att systemet med erkännande är klart och tydligt. Dessa kontaktpunkter skall ge varje medborgare som så begär och kommissionen all information och alla adresser som behövs för erkännandeförfarandet. Att varje medlemsstat utser en enda kontaktpunkt inom detta nätverk påverkar inte organisationen av befogenheter på nationell nivå. I synnerhet utgör det inget hinder för att på nationell nivå utse flera kontor, eftersom den kontaktpunkt som utses inom nämnda nätverk ansvarar för att samordna med övriga kontor och för att vid behov informera medborgaren om närmare uppgifter om det relevanta behöriga kontoret.

(34) Administrationen av de olika system för erkännande som har införts genom sektorsdirektiven och den generella ordningen har visat sig vara tung och komplicerad. Administrationen och uppdateringen av detta direktiv för att beakta vetenskapliga och tekniska framsteg bör därför förenklas, särskilt när minimikraven för utbildningarna samordnas för att uppnå automatiskt erkännande av kvalifikationerna. En enda kommitté för erkännande av yrkeskvalifikationer bör inrättas för detta ändamål och det bör finnas garantier för lämplig medverkan av yrkesorganisationerna, även på EU-nivå.

(35) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

(36) Genom att medlemsstaterna utarbetar en periodisk rapport med statistiska uppgifter om genomförandet av detta direktiv, blir det möjligt att bedöma effekten av ordningen för erkännande av yrkeskvalifikationer.

(37) Det bör finnas ett lämpligt förfarande för att anta tillfälliga åtgärder, om tillämpningen av en bestämmelse i detta direktiv skulle innebära större svårigheter i en medlemsstat.

(38) Bestämmelserna i detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas rätt att själva utforma sina nationella system för social trygghet och att bestämma vilken verksamhet som måste utövas inom ramen för detta system.

(39) Livslångt lärande har blivit särskilt viktigt för ett stort antal yrken i och med de snabba tekniska och vetenskapliga framstegen. I detta sammanhang ankommer det på medlemsstaterna att se till att yrkesutövarna genom lämplig fortbildning håller sig underrättade om de tekniska och vetenskapliga framstegen.

(40) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att rationalisera, förenkla och förbättra reglerna om erkännande av yrkeskvalifikationer, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre uppnås på gemenskapsnivå, får gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(41) Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av artikel 39.4 och artikel 45 i fördraget, som bland annat rör notarius publicus.

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

(42) I fråga om etableringsrätt och tillhandahållande av tjänster åsidosätter detta direktiv inte andra särskilda rättsliga bestämmelser för erkännandet av yrkeskvalifikationer, till exempel gällande bestämmelser för transportområdet, försäkringsförmedlare och lagstadgade revisorer. Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av rådets direktiv 77/249/EEG av den 22 mars 1977 om underlättande för advokater att effektivt begagna sig av friheten att tillhandahålla tjänster ([1]) eller Europaparlamentets och rådets direktiv 98/5/EG av den 16 februari 1998 om underlättande av stadigvarande utövande av advokatyrket i en annan medlemsstat än den i vilken auktorisationen erhölls ([2]). Erkännande av juristers yrkeskvalifikationer i syfte att omedelbart utöva yrket under yrkestiteln i den mottagande medlemsstaten omfattas av det här direktivet.

(43) I den mån de är reglerade omfattar detta direktiv även fria yrken, som enligt detta direktiv utövas av var och en som på grund av särskilda yrkeskvalifikationer personligen, under eget ansvar och yrkesmässigt självständigt utför intellektuella tjänster i allmänhetens och uppdragsgivarens intresse. Yrkesutövningen är i medlemsstaterna vanligen, i överensstämmelse med fördraget, underkastad särskilda rättsliga förpliktelser i enlighet med den nationella lagstiftningen och de bestämmelser som inom lagstiftningens ramar fastställs under självständiga former av respektive representativ yrkesorganisation; genom dessa bestämmelser säkerställs och vidareutvecklas professionaliteten och kvaliteten och förtroendeförhållandet mellan den som utför tjänsten och uppdragsgivaren.

(44) Detta direktiv påverkar inte de åtgärder som är nödvändiga för att garantera hög hälso- och konsumentskyddsnivå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

## AVDELNING I

## ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

### *Artikel 1*

### Syfte

I detta direktiv fastställs de regler enligt vilka en medlemsstat som kräver bestämda yrkeskvalifikationer för tillträde till eller utövande av ett reglerat yrke inom sitt territorium (nedan kallad ”mottagande medlemsstat”) för tillträde till och utövandet av detta yrke skall erkänna sådana yrkeskvalifikationer som förvärvats i en eller flera andra medlemsstater (nedan kallad ”ursprungsmedlemsstat”) och som ger innehavaren av dessa kvalifikationer rätt att där utöva yrket.

### *Artikel 2*

### Räckvidd

1. Detta direktiv skall gälla för alla de medborgare i en medlemsstat, inbegripet fria yrkesutövare, som vill utöva ett reglerat yrke, antingen som egen företagare eller anställd, i en annan medlemsstat än den där de har förvärvat sina yrkeskvalifikationer.

2. Varje medlemsstat kan inom sitt territorium, enligt sin egen lagstiftning, tillåta medborgare från medlemsstaterna med yrkeskvalifika-

([1]) EUT L 78, 26.3.1977, s. 17. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.
([2]) EUT L 77, 14.3.1998, s. 36. Direktivet ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

▼B

tioner som inte erhållits i en medlemsstat att utöva ett reglerat yrke enligt artikel 3.1 a. För de yrken som omfattas av avdelning III kapitel III skall detta första erkännande ske i överensstämmelse med de minimikrav på utbildning som anges i det kapitlet.

3. Om det för ett visst reglerat yrke finns andra särskilda regler för erkännande av yrkeskvalifikationer finns i ett separat instrument i gemenskapslagstiftningen, skall motsvarande bestämmelser i det här direktivet inte gälla.

*Artikel 3*

**Definitioner**

1. I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *reglerat yrke*: en eller flera former av yrkesverksamhet där det genom lagar och andra författningar direkt eller indirekt krävs bestämda yrkeskvalifikationer för tillträde till eller utövande av verksamheten eller någon form av denna; i synnerhet skall användandet av en yrkestitel som genom bestämmelser i lagar och andra författningar enbart får användas av den som innehar en viss yrkeskvalifikation utgöra en form av utövande. När första meningen inte är tillämplig, skall ett sådant yrke som avses i punkt 2 betraktas som ett reglerat yrke.

b) *yrkeskvalifikationer*: kvalifikationer som intygas i ett bevis på formella kvalifikationer, ett kompetensbevis enligt artikel 11 a i och/eller yrkeserfarenhet.

c) *bevis på formella kvalifikationer*: examens-, utbildnings- eller annat behörighetsbevis för en yrkesutbildning som huvudsakligen ägt rum i gemenskapen, utfärdat av en myndighet i en medlemsstat vilken utsetts i enlighet med denna stats lagar och andra författningar. När första meningen inte är tillämplig, skall ett sådant bevis på formella kvalifikationer som avses i punkt 3 betraktas som bevis på formella kvalifikationer.

d) *behörig myndighet*: varje myndighet eller organ som medlemsstaterna bemyndigat att utfärda eller ta emot utbildningsbevis och andra handlingar eller upplysningar, samt att ta emot ansökningar och fatta de beslut som avses i detta direktiv.

e) *reglerad utbildning*: all utbildning som särskilt utformats för ett visst yrke och som omfattar en eller flera kurser som vid behov kompletteras genom yrkesutbildning, provtjänstgöring eller yrkesutövning.

Utformningen av och nivån på yrkesutbildningen, provtjänstgöringen eller yrkesutövningen skall fastställas i den berörda medlemsstatens lagar och andra författningar, eller övervakas eller godkännas av den för ändamålet utsedda myndigheten.

f) *yrkeserfarenhet*: det faktiska och lagliga utövandet av ifrågavarande yrke i en medlemsstat.

g) *anpassningsperiod*: utövande av ett reglerat yrke i den mottagande medlemsstaten under en behörig yrkesutövares ansvar, eventuellt åtföljt av kompletterande utbildning. Denna praktik skall bedömas. De detaljerade bestämmelserna för anpassningsperioden och dess utvärdering samt status för en migrerande praktikant skall fastställas av den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten.

Den status som personen får i den mottagande medlemsstaten, särskilt när det gäller rätt till vistelse samt skyldigheter, sociala rättigheter och förmåner, ersättningar och arvoden, skall fastställas av de behöriga myndigheterna i nämnda medlemsstat i enlighet med tillämplig gemenskapslagstiftning.

▼B

h) *lämplighetsprov*: ett prov som endast gäller sökandens yrkeskunnighet och som utarbetas av de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten i syfte att bedöma sökandens förmåga att utöva ett reglerat yrke i denna medlemsstat. För att bevilja genomförande av detta prov skall de behöriga myndigheterna upprätta en förteckning över de ämnen som, utifrån en jämförelse mellan den utbildning som krävs i medlemsstaten och den som sökanden har genomgått, inte omfattas av de examens- eller andra behörighetsbevis som sökanden har.

   Lämplighetsprovet skall utformas med beaktande av att sökanden är en behörig yrkesutövare i ursprungsmedlemsstaten eller den medlemsstat han kommer ifrån. Det skall omfatta ämnen valda ur förteckningen och i vilka kunskap är väsentlig för att kunna utöva yrket i den mottagande medlemsstaten. Provet får också omfatta kännedom om de yrkesregler som gäller för ifrågavarande verksamhet i den mottagande medlemsstaten.

   De närmare bestämmelserna för lämplighetsprovet och status i den mottagande medlemsstaten för den som vill förbereda sig för provet skall fastställas av de behöriga myndigheterna i denna medlemsstat.

i) *företagsledare*: varje person som har varit verksam i ett företag inom ifrågavarande yrkesgren

   i) som företagsledare eller chef för en filial, eller

   ii) som ställföreträdare för ägaren till ett företag eller till en företagsledare, om befattningen innebär att han/hon har ett ansvar motsvarande ägarens eller företagsledarens, eller

   iii) i arbetsledande funktion med arbetsuppgifter av affärsmässig och/eller teknisk art och med ansvar för en eller flera avdelningar inom företaget.

2. Ett yrke som utövas av medlemmarna i en sådan sammanslutning eller organisation som anges i bilaga I skall betraktas som ett reglerat yrke.

De sammanslutningar eller organisationer som avses i första stycket har särskilt till uppgift att främja och upprätthålla hög standard inom det berörda yrkesområdet. För detta syfte är de föremål för erkännande i en medlemsstat i en speciell form och tilldelar sina medlemmar bevis på formella kvalifikationer, ser till att medlemmarna iakttar de regler för yrkesmässigt uppförande som de föreskriver och ger dem rätten att använda en titel eller en bokstavsförkortning eller att erhålla en ställning som motsvarar detta bevis på formella kvalifikationer.

När en medlemsstat erkänner en sådan sammanslutning eller organisation som avses i första stycket, skall den underrätta kommissionen som skall offentliggöra informationen i *Europeiska unionens officiella tidning*.

3. Som bevis på formella kvalifikationer skall också betraktas varje bevis på formella kvalifikationer som utfärdats i tredjeland, om innehavaren har tre års yrkeserfarenhet inom det berörda yrket på den medlemsstats territorium där beviset på formella kvalifikationer erkändes i enlighet med artikel 2.2 och detta har intygats av den medlemsstaten.

*Artikel 4*

**Verkan av erkännandet**

1. Den mottagande medlemsstatens erkännande av yrkeskvalifikationerna skall ge förmånstagaren möjlighet att på samma villkor som medborgarna i denna medlemsstat utöva det yrke som personen i fråga är behörig för i ursprungsmedlemsstaten.

▼B

2. I detta direktiv skall det yrke som sökanden önskar utöva i den mottagande medlemsstaten vara detsamma som sökanden är behörig för i ursprungsmedlemsstaten, om det rör sig om jämförbara verksamheter.

## AVDELNING II

## FRIHET ATT TILLHANDAHÅLLA TJÄNSTER

### *Artikel 5*

### Principen om friheten att tillhandahålla tjänster

1. Utan att det påverkar särskilda bestämmelser i gemenskapslagstiftningen eller tillämpningen av artiklarna 6 och 7 i detta direktiv får inte medlemsstaterna av skäl som rör yrkeskvalifikationerna inskränka friheten att tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat

a) om tjänsteleverantören är lagligen etablerad i en medlemsstat för att där utöva samma yrke (nedan kallad ”etableringsmedlemsstaten”) och

b) om tjänsteleverantören förflyttar sig och om han/hon har utövat yrket under minst två år i etableringsmedlemsstaten under de tio år som föregår tillhandahållandet av tjänsten, om yrket inte är reglerat i den medlemsstaten. Kravet på två års yrkespraktik skall inte tillämpas om yrket eller utbildningen för yrket är reglerad.

2. Bestämmelserna i denna avdelning skall tillämpas enbart om tjänsteleverantören flyttar till den mottagande medlemsstatens territorium för att temporärt och tillfälligt utöva ett yrke enligt punkt 1.

Huruvida tillhandahållandet av tjänsten är temporärt och tillfälligt skall bedömas från fall till fall, i synnerhet på grundval av tjänstens varaktighet, frekvens, periodicitet och kontinuitet.

3. En tjänsteleverantör som förflyttar sig skall omfattas av de yrkesregler av yrkesmässig, yrkesrättslig eller administrativ art som har direkt samband med yrkeskvalifikationerna, till exempel yrkesdefinitionen, användningen av titlar och allvarlig försummelse i yrkesutövningen som har direkt och specifikt samband med konsumentskydd och konsumentsäkerhet samt de disciplinära bestämmelser som tillämpas i den mottagande medlemsstaten på personer som utövar samma yrke i den medlemsstaten.

### *Artikel 6*

### Undantag

I enlighet med artikel 5.1 skall den mottagande medlemsstaten medge tjänsteleverantörer som är etablerade i en annan medlemsstat undantag från de krav som ställs på yrkesutövare som är etablerade inom den mottagande medlemsstatens territorium i fråga om

a) tillstånd från, registrering eller medlemskap i en yrkesorganisation eller motsvarande organ; för att underlätta tillämpningen av disciplinära bestämmelser som gäller på territoriet, enligt artikel 5.3 i detta direktiv, får medlemsstaterna föreskriva antingen automatisk tillfällig registrering eller proformamedlemskap i en sådan yrkesorganisation eller motsvarande organ, på villkor att detta inte försenar eller på något sätt försvårar tillhandahållandet av tjänster och inte medför extrautgifter för tjänsteleverantören. En kopia av den underrättelse som avses i artikel 7.1 och i förekommande fall av en förnyad underrättelse, åtföljd, när det gäller yrken som har sådana konsekvenser för folkhälsa och säkerhet som avses i artikel 7.4 eller som omfattas av automatiskt erkännande i enlighet med avdelning III kapitel III, av en kopia av de handlingar som avses i artikel 7.2, skall skickas från den behöriga myndigheten till den

▼B

relevanta yrkesorganisationen eller motsvarande organ, och detta skall betraktas som en automatisk tillfällig registrering eller ett proformamedlemskap,

b) anslutning till socialförsäkringssystemet, i syfte att med en försäkringsgivare göra avräkningar för tjänster som tillhandahållits personer som är försäkrade genom ett socialförsäkringssystem.

Tjänsteleverantören skall emellertid på förhand eller, i brådskande fall, efteråt lämna upplysningar till det organ som avses i b om de tjänster som tillhandahålls.

*Artikel 7*

**Förhandsunderrättelse om tjänsteleverantören förflyttar sig**

1. Medlemsstaterna får kräva att en tjänsteleverantör som för första gången förflyttar sig från en medlemsstat till en annan för att tillhandahålla tjänster på förhand skriftligen skall underrätta den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten, inklusive uppgifter om eventuellt försäkringsskydd eller annat personligt eller kollektivt skydd rörande yrkesansvar. En sådan underrättelse skall förnyas en gång om året om tjänsteleverantören har för avsikt att tillhandahålla temporära eller tillfälliga tjänster i den medlemsstaten under det året. Tjänsteleverantören får lämna underrättelsen på valfritt sätt.

2. Vid det första tillhandahållandet av tjänster eller om de faktiska omständigheter som avses i handlingarna ändrats, får medlemsstaterna kräva att underrättelsen åtföljs av följande handlingar:

a) Bevis på tjänsteleverantörens nationalitet.

b) Intyg som visar att innehavaren är lagligt etablerad i en medlemsstat för att där bedriva verksamheten i fråga och att det när intyget utfärdas inte finns något förbud, ens tillfälligt, för innehavaren att utöva sitt yrke.

c) Bevis på yrkeskvalifikationer.

d) För de fall som avses i artikel 5.1 b bevis i någon form på att tjänsteleverantören har bedrivit verksamheten i fråga under minst två av de föregående tio åren.

e) För yrkesutövare i säkerhetsbranschen: intyg om att vederbörande inte har dömts för något brott, om medlemsstaterna kräver ett sådant intyg av sina egna medborgare.

3. Tjänsten skall tillhandahållas under den yrkestitel som används i etableringsmedlemsstaten, om det i denna medlemsstat finns en sådan reglerad titel för yrkesverksamheten i fråga. Denna titel skall anges på (ett av) etableringsmedlemsstatens officiella språk på ett sätt som gör att varje förväxling med yrkestiteln i den mottagande medlemsstaten undviks. I de fall då en sådan yrkestitel inte finns i etableringsmedlemsstaten, skall leverantören ange sitt bevis på formella kvalifikationer på denna medlemsstats officiella språk eller ett av dem. Undantagsvis skall, i de fall som avses i avdelning III kapitel III, tjänsten tillhandahållas under den yrkestitel som används i den mottagande medlemsstaten.

4. Vid första tillhandahållandet av tjänster, när det gäller de reglerade yrken som har konsekvenser för folkhälsa eller säkerhet och som inte automatiskt erkänns enligt avdelning III kapitel III, kan den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten kontrollera tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer innan tjänsterna tillhandahålls för första gången. En sådan förhandskontroll skall vara möjlig endast om ändamålet med kontrollen är att undvika allvarlig skada för tjänstemottagarens hälsa eller säkerhet på grund av tjänsteleverantörens bristande yrkeskvalifikationer och om detta inte går utöver vad som är nödvändigt för det ändamålet.

▼B

Inom högst en månad efter det att underrättelsen och åtföljande handlingar inkommit skall den behöriga myndigheten eftersträva att informera tjänsteleverantören om antingen sitt beslut att inte kontrollera hans/hennes kvalifikationer eller om resultatet av denna kontroll. Om det uppstår problem som medför försening, skall den behöriga myndigheten senast efter en månad meddela tjänsteleverantören om orsaken till förseningen och tidsplanen för beslutet som skall fattas senast två månader efter det att myndigheten mottagit de fullständiga handlingarna.

Om väsentlig skillnad föreligger mellan tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer och den utbildning som krävs i den mottagande medlemsstaten skall, i den mån denna skillnad är skadlig för folkhälsa eller säkerhet, den mottagande medlemsstaten erbjuda tjänsteleverantören möjlighet att bevisa att han eller hon har förvärvat den kunskap eller kompetens som fattas, exempelvis genom lämplighetsprov. Under alla omständigheter skall tjänsten kunna tillhandahållas inom en månad efter det att beslutet fattats i enlighet med föregående stycke.

Vid utebliven reaktion från den behöriga myndigheten inom de tidsfrister som fastställs i föregående stycken får tjänsten tillhandahållas.

I de fall då kvalifikationer har kontrollerats enligt denna punkt skall tjänsten tillhandahållas under den mottagande medlemsstatens yrkestitel.

*Artikel 8*

**Administrativt samarbete**

1. De behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten får av de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten för varje tillhandahållande av tjänster begära upplysningar om huruvida tjänsteleverantören är lagligen etablerad i denna medlemsstat, följer god sed och inte har ådragit sig yrkesmässiga disciplinära eller straffrättsliga påföljder. De behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten skall lämna dessa uppgifter i enlighet med artikel 56.

2. De behöriga myndigheterna skall se till att det sker utbyte av alla uppgifter som är nödvändiga för att en tjänstemottagares klagomål mot en tjänsteleverantör skall kunna utredas på korrekt sätt. Tjänstemottagaren skall informeras om resultatet av klagomålet.

*Artikel 9*

**Uppgifter som skall lämnas till tjänstemottagarna**

I de fall då tjänsterna tillhandahålls under etableringsmedlemsstatens yrkestitel eller enligt tjänsteleverantörens bevis på formella kvalifikationer, får de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten kräva att tjänsteleverantören, utöver andra informationskrav som fastställs i gemenskapsrätten, meddelar tjänstemottagaren vissa eller samtliga av följande uppgifter:

a) Om tjänsteleverantören är upptagen i ett handelsregister eller annat liknande offentligt register: vilket register det gäller samt registreringsnummer eller motsvarande identifikationsuppgifter som finns i detta register.

b) Om verksamheten omfattas av ett tillståndssystem i etableringsmedlemsstaten: namn och adress till den behöriga tillsynsmyndigheten.

c) Yrkessammanslutning eller liknande organisation där tjänsteleverantören är medlem.

d) Yrkestiteln eller om sådan titel inte finns, tjänsteleverantörens bevis på formella kvalifikationer och den medlemsstat där tjänsteleverantören tilldelades denna titel.

▼B

e) Om tjänsteleverantören bedriver momspliktig verksamhet: det momsregistreringsnummer som avses i artikel 22.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter - Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ([1]).

f) Uppgifter om eventuellt försäkringsskydd eller annat personligt eller kollektivt skydd rörande yrkesansvar.

## AVDELNING III

## ETABLERINGSFRIHET

### *KAPITEL I*

### *Den generella ordningen för erkännande av bevis på formella kvalifikationer*

#### *Artikel 10*

#### Räckvidd

Detta kapitel gäller för alla yrken som inte omfattas av kapitlen II och III i denna avdelning och i följande fall där sökanden, av en specifik och exceptionell anledning, inte uppfyller villkoren i de kapitlen:

a) För de verksamheter som förtecknas i bilaga IV när invandraren inte uppfyller kraven enligt artiklarna 17, 18 och 19.

b) För läkare med grundutbildning, specialistläkare, sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, specialisttandläkare, veterinärer, barnmorskor, farmaceuter och arkitekter när invandraren inte uppfyller kraven i artiklarna 23, 27, 33, 37, 39, 43 och 49 för faktiskt och lagligt utövande av yrket.

c) För arkitekter när invandraren innehar ett utbildningsbevis som inte upptas i punkt 5.7.2 i bilaga V.

d) För läkare, sjuksköterskor, tandläkare, veterinärer, barnmorskor, farmaceuter och arkitekter med bevis på specialistbehörighet efter utbildning som berättigar till en yrkestitel enligt punkterna 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 och 5.7.1 i bilaga V, dock endast för erkännande av specialiseringen i fråga och utan att artikel 21.1 och artiklarna 23 och 27 åsidosätts.

e) För sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård samt specialistsjuksköterskor med bevis på specialistutbildning som berättigar till en yrkestitel enligt punkt 5.2.2 i bilaga V när invandraren ansöker om erkännande i en annan medlemsstat där yrkesverksamheten i fråga utövas av specialistsjuksköterskor utan utbildning till sjuksköterska inom allmän hälso- och sjukvård.

f) För specialistsjuksköterskor utan utbildning till sjuksköterska inom allmän hälso- och sjukvård när invandraren ansöker om erkännande i en annan medlemsstat där yrkesverksamheten i fråga bedrivs av sjuksköterskor inom allmän hälso- och sjukvård, specialistsjuksköterskor utan utbildning till sjuksköterska inom allmän hälso- och sjukvård eller specialistsjuksköterskor med bevis på specialistutbildning som berättigar till en yrkestitel enligt punkt 5.2.2 i bilaga V.

g) För invandrare som uppfyller kraven i artikel 3.3.

([1]) EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/66/EG (EUT L 168, 1.5.2004, s. 35).

▼B

*Artikel 11*

**Kvalifikationsnivåer**

För tillämpningen av artikel 13 indelas yrkeskvalifikationerna i de nivåer som anges nedan:

a) ett kompetensbevis som har utfärdats av en behörig myndighet i ursprungsmedlemsstaten vilken utsetts i enlighet med denna stats lagar och andra författningar på grundval av

   i) en utbildning som inte utgör en del av ett utbildnings- eller examensbevis enligt led b, c, d eller e eller ett särskilt prov som inte föregås av någon utbildning eller av att sökanden utövat yrket i en medlemsstat på heltid under tre år i följd eller på deltid under motsvarande tid under de senaste tio åren, eller

   ii) en allmän utbildning på grundskole- eller gymnasienivå som visar att innehavaren besitter allmänna kunskaper.

b) ett bevis på avslutad gymnasieutbildning, omfattande

   i) allmän utbildning, som kompletterats med annan utbildning än den som avses i led c och/eller med den provtjänstgöring eller yrkesutövning som krävs utöver denna utbildning, eller

   ii) teknisk eller yrkesinriktad utbildning, som i förekommande fall kompletterats med allmän utbildning eller yrkesutbildning enligt led i och/eller med den provtjänstgöring eller yrkesutövning som krävs utöver denna utbildning.

c) ett examensbevis över avslutad

   i) annan postgymnasial utbildning än den som avses i led d och e på minst ett år eller på deltid under motsvarande tid, för vilken ett av tillträdesvillkoren som regel är en avslutad gymnasieutbildning med den inriktning som krävs för behörighet till universitetsstudier eller högskolestudier eller annan utbildning på likvärdig nivå, samt den yrkesutbildning som eventuellt krävs utöver denna postgymnasiala utbildning, eller

   ii) i fråga om ett reglerat yrke, utbildning med särskild uppläggning motsvarande den utbildningsnivå som anges i led i, som ingår i bilaga II och som ger jämförbar nivå av yrkesskicklighet och förbereder den studerande för jämförbart ansvar och verksamhet. Förteckningen i bilaga II kan ändras i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 för att ta hänsyn till utbildning som uppfyller de krav som anges i föregående mening.

d) ett examensbevis över avslutad utbildning på postgymnasial nivå på minst tre år och högst fyra år, eller på deltid under motsvarande tid, vid universitet eller högskola eller annan utbildningsanstalt på motsvarande nivå samt den yrkesutbildning som eventuellt krävs utöver den postgymnasiala utbildningen.

e) ett bevis över att innehavaren har avlagt examen från en postgymnasial utbildning på minst fyra år, eller på deltid under motsvarande tid, vid universitet eller högskola eller en annan likvärdig utbildningsanstalt, samt vid behov den yrkesutbildning som eventuellt krävs utöver den postgymnasiala utbildningen.

*Artikel 12*

**Jämställda utbildningar**

Varje bevis på formella kvalifikationer eller uppsättning bevis på formella kvalifikationer som utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat skall, även vad beträffar nivån, jämställas med bevis på formella kvalifikationer över utbildning enligt artikel 11, på villkor att beviset gäller en avslutad utbildning som erhållits i gemenskapen och

▼B

som är erkänd som likvärdig av denna medlemsstat samt där ger samma rätt till tillträde eller utövande av ett yrke eller förbereder för utövande av detta yrke.

Enligt samma villkor som anges i första stycket skall även varje yrkeskvalifikation som, även om den inte uppfyller de krav som fastställts i ursprungsmedlemsstatens lagar och andra författningar för tillträde till eller utövande av ett yrke, tilldelar innehavaren förvärvade rättigheter i kraft av dessa bestämmelser jämställas med sådant bevis på formella kvalifikationer. Detta gäller i synnerhet om ursprungsmedlemsstaten höjer de utbildningskrav som är en förutsättning för tillträde till och utövande av ett yrke, och om en person som genomgått tidigare utbildning, som inte uppfyller de nya kvalifikationskraven, åtnjuter förvärvade rättigheter i kraft av nationella bestämmelser i lag eller andra författningar. I detta fall betraktar den mottagande medlemsstaten, för tillämpningen av artikel 13, denna tidigare utbildning som motsvarande nivån på den nya utbildningen.

*Artikel 13*

**Villkor för erkännande**

1. När det i en mottagande medlemsstat krävs bestämda yrkeskvalifikationer för tillträdet till eller utövandet av ett reglerat yrke, skall den behöriga myndigheten i den medlemsstaten ge sökande tillträde till yrket och rätt att utöva det på samma villkor som gäller för landets egna medborgare, om sökandena innehar det kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som krävs av en annan medlemsstat för tillträdet till eller utövandet av yrket inom dess territorium.

Kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer skall uppfylla följande krav:

a) De skall ha utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat, vilken utsetts i enlighet med denna stats lagar och andra författningar.

b) De skall intyga att innehavarens yrkeskvalifikationer minst motsvarar den nivå som ligger omedelbart före den som den mottagande medlemsstaten kräver, i enlighet med artikel 11.

2. Tillträde till yrket och rätten att utöva det enligt punkt 1 skall också beviljas om sökanden utövat det yrke som avses i den punkten på heltid under minst två år under de senaste tio åren i en medlemsstat som inte reglerar detta yrke och personen i fråga har ett eller flera kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer.

Kompetensbevis och bevis på formella kvalifikationer skall uppfylla följande krav:

a) De skall ha utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat, vilken utsetts i enlighet med denna stats lagar och andra författningar.

b) De skall intyga att innehavarens yrkeskvalifikationer minst motsvarar den nivå som ligger omedelbart före den som den mottagande medlemsstaten kräver, i enlighet med artikel 11.

c) De skall visa att innehavaren förberetts för att utöva yrket.

Den yrkeserfarenhet på två år som avses i första stycket får dock inte krävas, när det eller de bevis på formella kvalifikationer som sökanden har gäller som bevis på en reglerad utbildning enligt artikel 3.1 d på de kvalifikationsnivåer som anges i artikel 11 b, c, d eller e. Som reglerade utbildningar på den nivå som anges i artikel 11 c betraktas de utbildningar som avses i bilaga III. Förteckningen i bilaga III kan ändras enligt förfarandet i artikel 58.2, för att beakta reglerad utbildning som ger en jämförbar nivå av yrkesskicklighet och förbereder den studerande för jämförbart ansvar och verksamhet.

▼B

3. Genom undantag från bestämmelserna i punkt 1 b och punkt 2 b skall den mottagande medlemsstaten tillåta tillträde till och utövande av ett reglerat yrke, när det för tillträde till detta yrke inom dess territorium krävs bevis på formella kvalifikationer över en avslutad utbildning på högskole- eller universitetsnivå på fyra år och sökanden har bevis på de formella kvalifikationer som avses i artikel 11 c.

*Artikel 14*

**Kompensationsåtgärder**

1. Trots bestämmelserna i artikel 13 får den mottagande medlemsstaten kräva att sökanden slutför en anpassningsperiod som inte överskrider tre år eller genomgår lämplighetsprov i ett av följande fall:

a) När omfattningen av den utbildning som åberopas som stöd för ansökan i enlighet med artikel 13.1 eller 13.2 är minst ett år kortare än den som krävs i den mottagande medlemsstaten.

b) När innehållet i den sökandens utbildning väsentligt avviker från dem som omfattas av det bevis på formella kvalifikationer som krävs i den mottagande medlemsstaten.

c) När det i den mottagande medlemsstaten reglerade yrket omfattar en eller flera reglerade yrkesaktiviteter som inte ingår i motsvarande yrke i sökandens ursprungsmedlemsstat, i enlighet med artikel 4.2, och denna skillnad motsvaras av en särskild utbildning som krävs i den mottagande medlemsstaten och utbildningen väsentligt avviker från dem som omfattas av det kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som sökanden stöder sig på.

2. Om den mottagande medlemsstaten använder sig av den möjlighet som avses i punkt 1, skall den ge sökanden rätt att välja mellan anpassningsperiod och lämplighetsprov.

Om en medlemsstat anser att det för ett bestämt yrke är nödvändigt att bevilja undantag från kravet på att ge sökanden rätt att välja mellan anpassningsperiod eller lämplighetsprov enligt första stycket, skall den i förväg underrätta de andra medlemsstaterna och kommissionen om detta och lägga fram dokument som visar att detta undantag är berättigat.

Om kommissionen efter att ha mottagit alla nödvändiga uppgifter anser att det undantag som avses i andra stycket inte är berättigat eller strider mot gemenskapslagstiftningen, skall den inom tre månader anmoda medlemsstaten att inte vidta den planerade åtgärden. Har kommissionen inte reagerat inom denna tidsfrist får undantaget tillämpas.

3. För de yrken som kräver exakta kunskaper i nationell rätt och där verksamheten till en väsentlig och konstant del består i att lämna råd och/eller hjälp i frågor som rör nationell rätt får den mottagande medlemsstaten, med avvikelse från principen i punkt 2 enligt vilken sökanden har rätt att välja, föreskriva antingen en anpassningsperiod eller lämplighetsprov.

Detta gäller även de fall som anges i artikel 10 b, 10 c, 10 d beträffande läkare och tandläkare, 10 f när invandraren ansöker om erkännande i en annan medlemsstat där yrkesverksamheten i fråga bedrivs av sjuksköterskor inom allmän hälso- och sjukvård eller specialistsjuksköterskor med bevis på formell specialistbehörighet efter utbildning som berättigar till en yrkestitel enligt punkt 5.2.2 i bilaga V, och artikel 10 g.

I de fall som omfattas av artikel 10 a får den mottagande medlemsstaten kräva anpassningsperiod eller lämplighetsprov om invandraren avser att utöva yrkesverksamhet som egenföretagare eller som företagsledare som kräver kunskaper om och tillämpning av de specifika nationella gällande bestämmelserna, under förutsättning att de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten kräver kunskaper om och tillämpning av dessa bestämmelser för sina egna medborgares tillträde till sådan verksamhet.

▼B

4. För tillämpning av punkt 1 b och 1 c avses med ”utbildningsinnehåll som väsentligt avviker”, områden som är av största vikt för utövandet av yrket och som i invandrarens utbildning uppvisar väsentliga avvikelser när det gäller längd eller innehåll i förhållande till den utbildning som krävs i den mottagande medlemsstaten.

5. Punkt 1 skall tillämpas med hänsyn till proportionalitetsprincipen. Om den mottagande medlemsstaten ämnar kräva att sökanden slutför en anpassningsperiod eller genomgår lämplighetsprov, skall den mottagande medlemsstaten först kontrollera om de kunskaper som sökanden har tillägnat sig genom sin yrkesverksamhet, i en medlemsstat eller i tredjeland, är sådana att de helt eller delvis täcker den väsentliga avvikelse som avses i punkt 4.

*Artikel 15*

**Befrielse från kompensationsåtgärder på grundval av gemensamma plattformar**

1. I denna artikel definieras ”gemensamma plattformar” som en samling kriterier för yrkeskvalifikationer som kan kompensera för väsentliga skillnader som har konstaterats mellan de olika medlemsstaternas utbildningskrav för ett visst yrke Dessa väsentliga skillnader skall fastställas genom att utbildningarna jämförs med avseende på varaktighet och innehåll i minst två tredjedelar av medlemsstaterna inklusive alla medlemsstater som reglerar detta yrke. Skillnaderna i utbildningens innehåll kan bero på väsentliga skillnader i räckvidden för yrkesverksamheten.

2. Gemensamma plattformar enligt definitionen i punkt 1 får läggas fram för kommissionen av medlemsstaterna eller av yrkessammanslutningar eller yrkesorganisationer som är representativa på nationell och europeisk nivå. Om kommissionen efter samråd med medlemsstaterna anser att ett utkast till gemensam plattform underlättar ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer kan den lägga fram utkast till åtgärder som skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

3. När sökandens yrkeskvalifikationer uppfyller de kriterier som fastställs i en åtgärd som antagits enligt punkt 2, skall den mottagande medlemsstaten ge dispens från tillämpning av kompensationsåtgärder enligt artikel 14.

4. Punkterna 1-3 skall inte påverka medlemsstaternas behörighet att bestämma vilka yrkeskvalifikationer som erfordras för utövande av ett yrke på deras respektive territorium och innehållet i och organisationen av deras utbildnings- och yrkesutbildningssystem.

5. Om en medlemsstat anser att de kriterier som fastställs i en åtgärd som antas enligt punkt 2 inte längre ger tillräckliga garantier för yrkeskvalifikationerna, skall den underrätta kommissionen, som i förekommande fall skall lägga fram ett utkast till åtgärder enligt det förfarande som avses i artikel 58.2.

6. Kommissionen skall senast den 20 oktober 2010 till Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om denna artikels användning och vid behov lämpliga ändringsförslag.

*KAPITEL II*

***Erkännande av yrkeserfarenhet***

*Artikel 16*

**Krav när det gäller yrkeserfarenhet**

Om det i en medlemsstat för tillträde till eller utövande av någon av de verksamheter som anges i bilaga IV krävs kunskap och förmåga av allmän, affärsmässig eller yrkesmässig art, skall denna medlemsstat

▼B

som tillräckligt bevis för att sådan kunskap och förmåga förvärvats godta utövande av denna verksamhet i en annan medlemsstat. Utövandet skall ha skett i enlighet med artiklarna 17, 18 och 19.

*Artikel 17*

**Verksamhetsformer i förteckning I i bilaga IV**

1. När det gäller verksamhetsformerna i förteckning I i bilaga IV skall den tidigare verksamheten ha utövats

a) under sex år i följd som egenföretagare eller företagsledare, eller

b) under tre år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren visar att han för verksamheten i fråga har genomgått en utbildning på minst tre år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av behörig yrkesorganisation, eller

c) under fyra år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning på minst två år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation, eller

d) under tre år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren kan visa att han utövat verksamheten i fråga som anställd under minst fem år, eller

e) under fem år i följd i ledande ställning, varav minst tre år med tekniska uppgifter och med ansvar för minst en avdelning i företaget, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning på minst tre år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation.

2. I de fall som avses i a och d får verksamheten inte ha upphört tidigare än tio år före den dag då den kompletta ansökan lämnas in hos den behöriga myndighet som avses i artikel 56.

3. Punkt 1 e skall inte tillämpas på verksamhetsformer i grupp Ex 855 enligt ISIC-nomenklaturen, hårfrisörsinrättningar.

*Artikel 18*

**Verksamhetsformer i förteckning II i bilaga IV**

1. När det gäller verksamhetsformerna i förteckning II i bilaga IV skall den tidigare verksamheten ha utövats

a) under fem år i följd som egenföretagare eller företagsledare, eller

b) under tre år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren visar att han för verksamheten i fråga har genomgått en utbildning på minst tre år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation, eller

c) under fyra år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning på minst två år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation, eller

d) under tre år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren kan visa att han utövat verksamheten i fråga som anställd under minst fem år, eller

e) under fem år i följd som anställd, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning på minst tre år

▼B

som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation, eller

f) under sex på varandra följande år som anställd, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning på minst två år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation.

2. I de fall som avses i a och d får verksamheten inte ha upphört tidigare än tio år före den dag då den kompletta ansökan lämnas in hos den behöriga myndighet som avses i artikel 56.

*Artikel 19*

**Verksamhetsformer i förteckning III i bilaga IV**

1. När det gäller verksamhetsformerna i förteckning III i bilaga IV skall den tidigare verksamheten ha utövats

a) under tre år i följd som egenföretagare eller företagsledare, eller

b) under två år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation, eller

c) under två år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren kan visa att han utövat verksamheten i fråga som anställd under minst tre år, eller

d) under tre år i följd som anställd, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation.

2. I de fall som avses i a och c får verksamheten inte ha upphört tidigare än tio år före den dag då den kompletta ansökan lämnas in hos den behöriga myndighet som avses i artikel 56.

*Artikel 20*

**Ändringar i förteckningarna över verksamhetsformer i bilaga IV**

Förteckningarna över de verksamhetsformer i bilaga IV som omfattas av ett erkännande av yrkeserfarenhet enligt artikel 16 får ändras enligt det förfarande som avses i artikel 58.2 i syfte att uppdatera eller förtydliga nomenklaturen under förutsättning att detta inte medför en ändring av verksamheten inom de enskilda verksamhetsslagen.

*KAPITEL III*

***Erkännande på grundval av samordning av minimikraven för utbildning***

Avsnitt 1

**Allmänna bestämmelser**

*Artikel 21*

**Principen om automatiskt erkännande**

1. Varje medlemsstat skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer som läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare, som specialisttandlä-

▼B

kare, som veterinär, som farmaceut och som arkitekt, vilka avses i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 respektive 5.7.1 i bilaga V, och som uppfyller minimikraven för utbildning som avses i artiklarna 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 respektive 46, genom att ge innehavare av dessa bevis på formella kvalifikationer tillträde till och rätt att utöva yrket på samma villkor som innehavare av de bevis på formella kvalifikationer som utfärdats av denna medlemsstat.

Sådana bevis på formella kvalifikationer skall vara utfärdade av medlemsstaternas behöriga myndigheter och vid behov skall de bevis som avses i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 respektive 5.7.1 i bilaga V bifogas.

Bestämmelserna i första och andra stycket påverkar inte de förvärvade rättigheter som avses i artiklarna 23, 27, 33, 37, 39 och 49.

2. Varje medlemsstat skall inom ramen för sitt eget socialförsäkringssystem, när det gäller rätten att utöva verksamhet som allmänpraktiserande läkare, erkänna de bevis på formella kvalifikationer som anges i punkt 5.1.4 i bilaga V vilka utfärdats för medborgare i medlemsstaterna av övriga medlemsstater och uppfyller minimikraven för utbildning i artikel 28.

Bestämmelserna i första stycket påverkar inte de förvärvade rättigheter som avses i artikel 30.

3. Varje medlemsstat skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer som barnmorska enligt punkt 5.5.2 i bilaga V som utfärdats för medborgare i medlemsstaterna av övriga medlemsstater, om de uppfyller minimikraven för utbildning i artikel 40 samt motsvarar de krav som avses i artikel 41, genom att ge innehavare av dessa bevis på formella kvalifikationer tillträde till och rätt att utöva yrket på samma villkor som innehavare av de bevis på formella kvalifikationer som utfärdas av denna medlemsstat. Denna bestämmelse påverkar inte de förvärvade rättigheter som avses i artiklarna 23 och 43.

4. Medlemsstaterna är dock inte skyldiga att godta de bevis på formella kvalifikationer som anges i punkt 5.6.2 i bilaga V för inrättande av nya apotek öppna för allmänheten. För tillämpningen av denna punkt skall också de apotek som öppnats inom mindre än tre år anses som nya apotek.

5. De bevis på formella kvalifikationer som arkitekt enligt punkt 5.7.1 i bilaga V som erkänns automatiskt i enlighet med punkt 1 skall styrka en utbildning som påbörjats tidigast under det referensläsår som avses i nämnda bilaga.

6. Varje medlemsstat skall för tillträde till och rätt att utöva verksamhet som läkare, sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, veterinär, barnmorska och farmaceut kräva innehav av något av de bevis på formella kvalifikationer som anges i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 respektive 5.6.2 i bilaga V, vilka garanterar att personen i fråga under hela sin utbildning har förvärvat de kunskaper och färdigheter som avses i artiklarna 24.3, 31.6, 34.3, 38.3, 40.3 respektive 44.3.

De kunskaper och färdigheter som avses i artiklarna 24.3, 31.6, 34.3, 38.3, 40.3 och 44.3 får ändras enligt det förfarande som avses i artikel 58.2, i syfte att anpassa dem till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Denna uppdatering får inte medföra att någon medlemsstat ändrar gällande principer inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer.

7. Medlemsstaterna skall till kommissionen anmäla de lagar och andra författningar som de antar när det gäller utfärdande av bevis på formella kvalifikationer på det område som omfattas av detta kapitel. Dessutom skall denna anmälan göras till övriga medlemsstater när det

▼B

gäller bevis på formella kvalifikationer på det område som avses i avsnitt 8.

▼C1

Kommissionen skall offentliggöra ett meddelande i *Europeiska unionens officiella tidning*, med uppgift om de titlar som medlemsstaterna antagit som bevis på formella kvalifikationer och, i förekommande fall, det organ som utfärdar beviset på formella kvalifikationer, det intyg som medföljer detta bevis samt motsvarande yrkestitel enligt punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 respektive 5.7.1 i bilaga V.

▼B

*Artikel 22*

**Gemensamma bestämmelser om utbildning**

För utbildning enligt artiklarna 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 och 46 skall följande gälla:

a) Medlemsstaterna får tillåta utbildning på deltid på de villkor som godkänts av de behöriga nationella myndigheterna. Dessa myndigheter skall se till att den totala utbildningstiden och utbildningens nivå och kvalitet inte underskrider motsvarande krav på kontinuerlig heltidsutbildning.

b) Genom fortbildning skall det, enligt varje medlemsstats specifika förfaranden, säkerställas att de som har avslutat sina studier kan hålla sig à jour med utvecklingen inom yrket i den mån som är nödvändig för att yrkesinsatserna skall bibehållas på säker och effektiv nivå.

*Artikel 23*

**Förvärvade rättigheter**

1. När de bevis på formella kvalifikationer som läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare och specialisttandläkare, som veterinär, barnmorska och farmaceut som innehas av medborgare i medlemsstaterna inte uppfyller alla de utbildningskrav som anges i artiklarna 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 och 44, skall varje medlemsstat — utan att detta påverkar de förvärvade rättigheterna för dessa yrken — som tillräckligt bevis på formella kvalifikationer erkänna sådana bevis som utfärdats av dessa medlemsstater, om de avser utbildning som påbörjats före de referensdatum som anges i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 och 5.6.2 i bilaga V och åtföljs av ett intyg som visar att innehavarna av dessa bevis på formella kvalifikationer under den femårsperiod som föregår intygets utfärdande faktiskt och lagligen utövat verksamheten i fråga under minst tre år i följd.

2. Samma bestämmelser skall vara tillämpliga på sådana bevis på formella kvalifikationer som läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare och specialisttandläkare, som veterinär, barnmorska och farmaceut som förvärvats inom f.d. Tyska demokratiska republikens territorium, även om de inte uppfyller samtliga de minimikrav för utbildning som anges i artiklarna 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 och 44, om dessa bevis anger att en utbildning slutförts med godkänt resultat och påbörjats före

a) den 3 oktober 1990 för läkare med grundutbildning, sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare med grundutbildning, specialisttandläkare, veterinärer, barnmorskor och farmaceuter, och

b) den 3 april 1992 för specialistläkare.

▼B

De bevis på formella kvalifikationer som avses i första stycket ger rätt att utöva yrkesverksamhet inom Tysklands hela territorium enligt samma villkor som de bevis på formella kvalifikationer som utfärdats av behöriga tyska myndigheter och som anges i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 och 5.6.2 i bilaga V.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 37.1 skall varje medlemsstat erkänna de bevis på formella kvalifikationer för läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som veterinär, barnmorska, farmaceut och arkitekt som innehas av medborgare i medlemsstaterna och som har utfärdats av f.d. Tjeckoslovakien eller för vilka utbildningen när det gäller Tjeckien och Slovakien har påbörjats före den 1 januari 1993, om myndigheterna i en av de ovan nämnda staterna intygar att dessa bevis på formella kvalifikationer på deras territorium äger samma lagliga giltighet som de intyg dessa länder utfärdar och, för arkitekter, som de bevis som anges för dessa medlemsstater i bilaga VI punkt 6.1 vad gäller tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, veterinär, barnmorska, farmaceut när det gäller den verksamhet som avses i artikel 45.2 och som arkitekt när det gäller den verksamhet som avses i artikel 48 samt rätt att utöva yrket.

Detta intyg skall åtföljas av ett annat intyg som utfärdats av samma myndigheter och som visar att dessa personer faktiskt och lagligen har utövat verksamheten på myndigheternas territorium under minst tre år i följd under de fem år som föregick utfärdandet av intyget.

4. Varje medlemsstat skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer som läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska, farmaceut och arkitekt som innehas av medborgare i medlemsstaterna och som har utfärdats av f.d. Sovjetunionen eller för vilka utbildningen har påbörjats

a) för Estlands del före den 20 augusti 1991,

b) för Lettlands del före den 21 augusti 1991,

c) för Litauens del före den 11 mars 1990,

om myndigheterna i en av de tre ovan nämnda medlemsstaterna intygar att dessa bevis på deras territorium äger samma lagliga giltighet som de bevis dessa länder utfärdar och, för arkitekter, som de bevis som anges för dessa medlemsstater i bilaga VI punkt 6.1 vad gäller tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska, farmaceut när det gäller den verksamhet som avses i artikel 45.2 och som arkitekt när det gäller den verksamhet som åsyftas i artikel 48 samt rätt att utöva yrket.

Detta intyg skall åtföljas av ett annat intyg som utfärdats av samma myndigheter och som visar att dessa personer faktiskt och lagligen har utövat verksamheten på sitt territorium under minst tre år i följd under de fem år som föregick utfärdandet av intyget.

För de bevis på formella kvalifikationer som veterinär som utfärdats av f.d. Sovjetunionen eller för vilka utbildningen för Estlands del har påbörjats före den 20 augusti 1991, skall det intyg som avses i föregående stycke åtföljas av ett annat intyg, som utfärdats av de estniska myndigheterna och som visar att dessa personer faktiskt och lagligen har utövat verksamheten på sitt territorium under minst fem år i följd under de sju år som föregick utfärdandet av intyget.

5. Varje medlemsstat skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer som läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar

▼B

för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska, farmaceut och arkitekt som innehas av medborgare i medlemsstaterna och som har utfärdats av f.d. Jugoslavien eller för vilka utbildningen när det gäller Slovenien har påbörjats före den 25 juni 1991, om myndigheterna i den ovan nämnda medlemsstaten intygar att dessa bevis på deras territorium äger samma lagliga giltighet som de bevis som dessa länder utfärdar och, för arkitekter, som de bevis på formella kvalifikationer som anges för dessa medlemsstater i punkt 6.1 i bilaga VI vad gäller tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska, farmaceut när det gäller den verksamhet som avses i artikel 45.2 och som arkitekt när det gäller den verksamhet som avses i artikel 48 samt rätt att utöva yrket.

Detta intyg skall åtföljas av ett annat intyg som utfärdats av samma myndigheter och som visar att dessa personer faktiskt och lagligen har utövat verksamheten på sitt territorium under minst tre år i följd under de fem år som föregick utfärdandet av intyget.

6. Varje medlemsstat skall, när det gäller medborgare i de medlemsstater som har bevis på formella kvalifikationer som läkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska och farmaceut som inte motsvarar de benämningar som gäller för denna medlemsstat enligt punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 och 5.6.2 i bilaga V, erkänna de bevis på formella kvalifikationer som dessa medlemsstater utfärdat och som åtföljs av ett intyg utfärdat av behöriga myndigheter eller organ.

Av det intyg som avses i första stycket skall det framgå att dessa bevis på formella kvalifikationer utfärdats som bevis på avslutad utbildning i enlighet med artiklarna 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40 respektive 44 och att den medlemsstat som utfärdat dem jämställer dem med dem som nämns i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 och 5.6.2 i bilaga V.

▼M1

*Artikel 23a*

**Särskilda omständigheter**

1. Med avvikelse från det här direktivet får Bulgarien tillåta personer som har behörighetsbevis för ”фелдшер” (fältskär) utfärdade i Bulgarien före den 31 december 1999 och som den 1 januari 2000 utövade detta yrke under Bulgariens nationella system för social trygghet att fortsätta att utöva sagda yrke även om delar av deras yrkesverksamhet faller under de bestämmelser i det här direktivet som rör läkare och sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård.

2. Innehavare av det bulgariska behörighetsbeviset för ”фелдшер” (fältskär) enligt punkt 1 är inte berättigade att få sina yrkeskvalifikationer erkända i andra medlemsstater som läkare eller som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård enligt det här direktivet.

▼B

Avsnitt 2

**Läkare**

*Artikel 24*

**Medicinsk grundutbildning**

1. För tillträde till medicinsk grundutbildning krävs en betygshandling som ger tillträde till universitet för studierna i fråga.

▼B

2. Den medicinska grundutbildningen skall sammanlagt omfatta minst sex års studier eller 5 500 timmars teoretisk och praktisk undervisning vid universitet eller under tillsyn av ett universitet.

Om studierna påbörjades före den 1 januari 1972 kan den utbildning som avses i första stycket omfatta sex månaders praktisk heltidsutbildning på universitetsnivå under tillsyn av de behöriga myndigheterna.

3. Den medicinska grundutbildningen skall garantera att personen i fråga har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

a) Tillräckliga kunskaper om de vetenskaper som medicinen bygger på och god insikt i vetenskapliga metoder inklusive principerna för bedömning av biologiska funktioner, utvärdering av vetenskapligt vedertagna fakta och analys av data.

b) Tillräckliga kunskaper om friska och sjuka människors anatomi, funktioner och beteende samt sambandet mellan människans hälsotillstånd och hennes fysiska och sociala miljö.

c) Tillräckliga kunskaper om kliniska ämnen och behandlingar, som ger en sammanhängande bild av psykiska och fysiska sjukdomar och medicin sedd ur förebyggande, diagnostisk och terapeutisk synvinkel samt människans fortplantning.

d) Lämplig klinisk erfarenhet på sjukhus under lämplig handledning.

*Artikel 25*

**Specialistläkarutbildning**

1. För tillträde till specialistläkarutbildning krävs sex års fullgjorda studier med godkända resultat inom den utbildning som avses i artikel 24, där den studerande har förvärvat de nödvändiga baskunskaperna i medicin.

2. Specialistläkarutbildningen skall omfatta teoretisk och praktisk utbildning vid universitet, universitetssjukhus eller i förekommande fall annan vårdinrättning som godkänts av behöriga myndigheter eller organ i detta syfte.

Medlemsstaterna skall se till att utbildningstiden för sådan specialistläkarutbildning som avses i punkt 5.1.3 i bilaga V inte är kortare än vad som avses i den punkten. Utbildningen skall ske under kontroll av behöriga myndigheter eller organ. Den förutsätter personlig medverkan och ansvarstagande av den blivande specialistläkaren i verksamheten på avdelningen i fråga.

3. Utbildningen skall ske på heltid vid särskilda inrättningar som erkänts av de behöriga myndigheterna. Den förutsätter medverkan i all medicinsk verksamhet på den avdelning där utbildningen äger rum, inklusive jourtjänstgöring, så att den blivande specialistläkaren ägnar all sin yrkesverksamhet åt denna praktiska och teoretiska utbildning under hela arbetsveckan och under hela året på de villkor som fastställs av de behöriga myndigheterna. Dessa tjänster skall följaktligen avlönas med lämpligt belopp.

4. För att medlemsstaterna skall utfärda bevis på formella kvalifikationer för specialistläkare krävs bevis på formella kvalifikationer som avser medicinsk grundutbildning enligt punkt 5.1.1 i bilaga V.

5. De minimikrav på utbildningens omfattning som avses i punkt 5.1.3 i bilaga V får ändras i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 i syfte att anpassa kraven till framstegen inom vetenskap och teknik.

▼B

*Artikel 26*

**Benämningar på specialistläkarutbildningar**

De bevis på formella kvalifikationer som specialistläkare som avses i artikel 21 har utfärdats av de behöriga myndigheter eller organ som avses i punkt 5.1.2 i bilaga V och motsvarar för specialistutbildningen i fråga de aktuella benämningar som tillämpas i de olika medlemsstaterna och som framgår av punkt 5.1.3 i bilaga V.

Nya medicinska specialiseringar som är gemensamma för minst två femtedelar av medlemsstaterna får läggas till i punkt 5.1.3 i bilaga V i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 i syfte att uppdatera direktivet mot bakgrund av ändringar i nationell lagstiftning.

*Artikel 27*

**Förvärvade rättigheter för läkare med specialistutbildning**

1. Av de läkare med specialistutbildning vars specialistutbildning på deltid reglerades av de lagar och andra författningar som gällde den 20 juni 1975 och som påbörjade sin specialistutbildning senast den 31 december 1983 kan den mottagande medlemsstaten kräva att deras bevis på formella kvalifikationer skall åtföljas av intyg som visar att de faktiskt och legalt har utövat verksamheten under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregår utfärdandet av intyget.

2. Varje medlemsstat skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer för specialistläkare som utfärdats i Spanien för läkare som har fullgjort en specialistutbildning före den 1 januari 1995, även om denna inte motsvarar minimikraven för den utbildning som avses i artikel 25, om bevis på formella kvalifikationer åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga spanska myndigheterna, av vilket det framgår att personen i fråga har blivit godkänd i det prov gällande särskild yrkeskompetens som anordnats inom ramen för de extraordinära regulariseringsåtgärderna i den kungliga förordningen 1497/99 i syfte att fastställa att denne har kunskapsnivå och kompetens likvärdig med de läkare som innehar sådant bevis på formella kvalifikationer för specialistläkare som för Spaniens del framgår av punkterna 5.1.2 och 5.1.3 i bilaga V.

3. Varje medlemsstat som har upphävt lagar och andra författningar om utfärdande av bevis på formella kvalifikationer som specialistläkare enligt punkterna 5.1.2 och 5.1.3 i bilaga V och som har vidtagit åtgärder rörande förvärvade rättigheter till förmån för sina medborgare skall tillerkänna medborgarna i de övriga medlemsstaterna rätten att utnyttja samma åtgärder, om dessa bevis på formella kvalifikationer har utfärdats före det datum då den mottagande medlemsstaten upphörde att utfärda sådana bevis för den berörda specialistutbildningen.

De tidpunkter då bestämmelserna upphävdes anges i punkt 5.1.3 i bilaga V.

*Artikel 28*

**Särskild allmänläkarutbildning**

1. För tillträde till särskild allmänläkarutbildning krävs avslutade och godkända studier under sex år inom den utbildningsgång som avses i artikel 24.

2. Den särskilda allmänläkarutbildning för vilken bevis på formella kvalifikationer utfärdas före den 1 januari 2006 skall omfatta minst två års studier på heltid. Bevis på formella kvalifikationer som utfärdas efter detta datum skall omfatta minst tre års studier på heltid.

När den utbildning som avses i artikel 24 omfattar praktiktjänstgöring vid ett godkänt sjukhus med utrustning och avdelningar för allmänme-

▼B

dicin, hos en godkänd allmänpraktiserande läkare eller vid en godkänd vårdcentral för primärvård, får denna praktik inräknas, dock högst ett år, i den utbildningstid som avses i första stycket för bevis på formella kvalifikationer som utfärdas från och med den 1 januari 2006.

Den möjlighet som avses i andra stycket skall stå öppen bara för de medlemsstater där utbildningstiden för den särskilda allmänläkarutbildningen var två år den 1 januari 2001.

3. Den särskilda allmänläkarutbildningen skall ske på heltid under tillsyn av de behöriga myndigheterna eller organen. Den skall snarare vara praktisk än teoretisk.

Den praktiska utbildningen skall förmedlas dels under minst sex månader vid ett godkänt sjukhus med utrustning och avdelningar för allmänmedicin, dels under minst sex månader hos godkänd allmänpraktiserande läkare eller vid godkänd vårdcentral för primärvård.

Den praktiska utbildningen skall genomföras tillsammans med andra vårdinrättningar för allmänmedicin. Utan att de minimiperioder som nämns i andra stycket påverkas får den praktiska utbildningen dock ges under högst sex månader vid andra godkända vårdinrättningar för allmänmedicin.

Utbildningen förutsätter samma personliga medverkan och ansvarstagande hos den blivande specialistläkaren i yrkesverksamheten som hos dem han arbetar tillsammans med.

4. För att medlemsstaterna skall utfärda bevis på formella kvalifikationer för särskild utbildning i allmänmedicin krävs bevis på formella kvalifikationer som avser medicinsk grundutbildning enligt punkt 5.1.1 i bilaga V.

5. Medlemsstaterna får utfärda de bevis på formella kvalifikationer som avses i punkt 5.1.4 i bilaga V till en läkare som inte har fullgjort utbildningen enligt denna artikel men som har avslutat en annan kompletterande utbildning för vilken de behöriga myndigheterna i en medlemsstat har utfärdat bevis på formella kvalifikationer. De får emellertid bara utfärda bevis på formella kvalifikationer om detta gäller en kunskapsnivå som motsvarar den utbildning som föreskrivs i denna artikel.

Medlemsstaterna skall avgöra bland annat i vilken mån den kompletterande utbildning och den yrkeserfarenhet som sökanden redan har kan beaktas i stället för den utbildning som föreskrivs i denna artikel.

Medlemsstaterna får bara utfärda bevis på formella kvalifikationer enligt punkt 5.1.4 i bilaga V om sökanden har skaffat minst sex månaders erfarenhet i allmänmedicin hos en allmänpraktiserande läkare eller på en vårdinrättning för primärvård enligt punkt 3 i den här artikeln.

*Artikel 29*

**Yrkesutövning som allmänpraktiserande läkare**

Med förbehåll för bestämmelserna om förvärvade rättigheter skall varje medlemsstat för yrkesutövningen som allmänpraktiserande läkare inom ramen för medlemsstatens socialförsäkringssystem kräva bevis på formella kvalifikationer enligt punkt 5.1.4 i bilaga V.

Medlemsstaterna kan från detta villkor undanta dem som genomgår särskild utbildning i allmänmedicin.

*Artikel 30*

**Förvärvade rättigheter för allmänpraktiserande läkare**

1. Varje medlemsstat skall fastställa de förvärvade rättigheterna. Som förvärvad rättighet skall dock betraktas rätten att utöva verksamhet som allmänpraktiserande läkare inom ramen för det nationella socialförsäk-

▼B

ringssystemet, utan det bevis på formella kvalifikationer som föreskrivs i punkt 5.1.4 i bilaga V, om läkaren åtnjuter denna rättighet vid det referensdatum som avses i den punkten i kraft av de på läkaryrket tillämpliga bestämmelser som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och om han vid denna tidpunkt är etablerad i medlemsstaten med stöd av artikel 21 eller 23.

De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat skall på begäran utfärda ett intyg av vilket framgår att läkaren har rätt att utöva verksamhet som allmänpraktiserande läkare inom ramen för det nationella socialförsäkringssystemet, utan det bevis på formella kvalifikationer som föreskrivs i punkt 5.1.4 i bilaga V, om läkaren åtnjuter förvärvade rättigheter enligt första stycket.

2. Varje medlemsstat skall erkänna de intyg som avses i punkt 1 andra stycket vilka de övriga medlemsstaterna utfärdat till medborgare i medlemsstaterna och ge dessa intyg samma verkan på sitt territorium som de bevis på formella kvalifikationer som medlemsstaten själv utfärdar och som ger rätt att utöva verksamhet som allmänpraktiserande läkare inom ramen för det egna socialförsäkringssystemet.

## Avsnitt 3

## Sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård

### *Artikel 31*

### Utbildning till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård

1. För att bli antagen till utbildning till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård krävs tio års allmän skolutbildning styrkt genom examens-, utbildnings- eller annat behörighetsbevis utfärdat av de behöriga myndigheterna eller organen i en medlemsstat eller bevis på godkänt inträdesprov på motsvarande nivå till sjuksköterskeskola.

2. Utbildningen till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård skall ske på heltid och skall omfatta minst den utbildningsplan som anges i punkt 5.2.1 i bilaga V.

De i punkt 5.2.1 i bilaga V angivna ämnena får ändras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 58.2, i syfte att anpassa dessa till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Denna uppdatering får inte medföra att någon medlemsstat ändrar gällande principer inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer.

3. Utbildningen till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård skall omfatta minst tre års utbildning eller 4 600 timmars teoretisk och klinisk undervisning, varav den teoretiska undervisningen skall utgöra minst en tredjedel och den kliniska undervisningen minst hälften av den föreskrivna minimitiden för utbildningen. Medlemsstaterna får ge partiell dispens för personer som genomgått en del av denna utbildning inom ramen för annan utbildning på minst motsvarande nivå.

Medlemsstaterna skall se till att den institution som utbildar sjuksköterskor är ansvarig för samordningen av den teoretiska och kliniska undervisningen under hela utbildningen.

4. Med den teoretiska undervisningen avses den del av sjuksköterskeutbildningen där den studerande tillägnar sig de yrkesmässiga kunskaper, insikter och färdigheter som krävs för att planera, utföra och bedöma allmän hälso- och sjukvård. Denna utbildning skall äga rum på sjuksköterskeskolor och andra utbildningsanstalter som utbildningsinstitutionen utser och ges av personal som undervisar i sjukvård och andra kompetenta personer.

▼B

5. Med den kliniska undervisningen avses den del av sjuksköterskeutbildningen där den studerande, som medlem i ett arbetslag och i direkt kontakt med friska eller sjuka enskilda och/eller grupper, lär sig att planera, utföra och bedöma en sjuksköterskas samlade vårduppgifter på grundval av förvärvade kunskaper och färdigheter. De sjuksköterskestuderande skall inte bara lära sig att ingå i ett arbetslag, utan även att leda ett arbetslag och organisera en sjuksköterskas samlade vårduppgifter, inklusive undervisning i hälsovård för enskilda personer och mindre grupper vid vårdinrättningar eller ute i samhället.

Denna utbildning skall äga rum på sjukhus och vid andra vårdinrättningar samt ute i samhället under de undervisande sjuksköterskornas ansvar i samarbete med och med stöd av andra utbildade sjuksköterskor. Även annan behörig personal kan medverka i denna undervisning.

De sjuksköterskestuderande skall delta i verksamheten på avdelningarna i fråga i den mån denna bidrar till deras utbildning och gör att de kan ta på sig det ansvar som är förbundet med en sjuksköterskas vårduppgifter.

6. Utbildningen av sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård skall garantera att den blivande sjuksköterskan har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

a) Tillräckliga kunskaper om de vetenskaper som den allmänna hälso- och sjukvården bygger på inklusive tillräcklig insikt i friska och sjuka människors anatomi, fysiologiska funktioner och beteende samt sambandet mellan människans hälsotillstånd och hennes fysiska och sociala miljö.

b) Tillräckliga kunskaper om yrkets beskaffenhet och etik samt de allmänna principerna för hälso- och sjukvård.

c) Tillräcklig klinisk erfarenhet; denna erfarenhet, som bör väljas med avseende på dess utbildningsvärde, skall förvärvas under tillsyn av utbildad sjukvårdspersonal och där det finns tillräckligt med utbildad personal och utrustning som uppfyller kraven på patientvård.

d) Förmåga att ta del i den praktiska utbildningen av hälso- sjukvårdspersonal och erfarenhet av samarbete med sådan personal.

e) Erfarenhet av samarbete med företrädare för andra yrken inom hälso- och sjukvårdssektorn.

*Artikel 32*

**Utövande av yrkesverksamhet som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård**

I detta direktiv skall yrkesverksamhet som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård innebära verksamhet som utövas av personer med de yrkestitlar som anges i punkt 5.2.2 i bilaga V.

*Artikel 33*

**Förvärvade rättigheter för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård**

1. För att de allmänna bestämmelserna om förvärvade rättigheter skall vara tillämpliga på sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, skall den verksamhet som avses i artikel 23 ha omfattat fullt ansvar för planering, organisation och administration av patientvård.

2. När det gäller de polska utbildningsbevisen för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, skall endast bestämmelserna nedan gälla för förvärvade rättigheter. För de medborgare i medlemsstaterna vars utbildningsbevis för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård har utfärdats av Polen eller vars utbildning i denna

▼B

stat har påbörjats före den 1 maj 2004 och som inte uppfyller minimikraven gällande utbildning i artikel 31 skall medlemsstaterna erkänna de nedan angivna bevisen på formella kvalifikationer som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, om de åtföljs av ett intyg som visar att dessa personer faktiskt och lagligen i Polen har utövat verksamhet som sjuksköterska och gett allmän hälso- och sjukvård under den nedan angivna perioden:

a) bevis på formella kvalifikationer som sjuksköterska - (*dyplom licencjata pielęgniarstwa*) — minst tre år i följd under de fem år som föregick utfärdandet av intyget,

b) bevis på formella kvalifikationer som sjuksköterska - avslutad postgymnasial utbildning på vårdhögskola - (*dyplom pielęgniarki albo pielęgniarki dyplomowanej*) - minst fem år i följd under de sju år som föregick utfärdandet av intyget.

Denna verksamhet skall ha omfattat fullt ansvar för planering, organisering och administration av patientvård.

3. Medlemsstaterna skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer som sjuksköterska som utfärdats i Polen till sjuksköterskor, vars utbildning avslutades före den 1 maj 2004 utan att uppfylla minimikraven för utbildning i artikel 31, och som bestyrks genom en kandidatexamen som grundar sig på ett särskilt kompletteringsprogram som beskrivs i artikel 11 i lagen av den 20 april 2004 om ändring av lagen om sjuksköterske- och barnmorskeyrkena och om några andra rättsakter (Republiken Polens officiella tidning av den 30 april 2004, nr 92, punkt 885) och i hälsovårdsministerns förordning av den 11 maj 2004 om närmare bestämmelser för utbildning av sjuksköterskor och barnmorskor som har examensbevis från gymnasieskola (avgångsbetyg — studentexamen) och som har avslutat sin utbildning vid medicinskt gymnasium eller vårdskolor med sjuksköterske- och barnmorskeutbildning (Republiken Polens officiella tidning av den 13 maj 2004, nr 110, punkt 1170) i syfte att kontrollera att vederbörande har en kunskaps- och kompetensnivå som är jämförbar med nivån för sjuksköterskor med de kvalifikationer som, i Polens fall, finns angivna i punkt 5.2.2 i bilaga V.

▼M1

*Artikel 33a*

När det gäller rumänska behörighetsbevis för sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård skall endast följande bestämmelser om förvärvade rättigheter gälla:

När det gäller medborgare i medlemsstaterna vars behörighetsbevis för sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård utfärdats av, eller vars utbildning inleddes i, Rumänien före anslutningen, och inte uppfyller de minimikrav för utbildning som fastställs i artikel 31, skall medlemsstaterna erkänna behörighetsbeviset för sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård (*Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist*) med postgymnasial utbildning från en *școală postliceală*, som tillräckliga bevis om det åtföljs av ett intyg över att dessa medborgare i medlemsstaterna faktiskt och lagligen har utövat verksamhet som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård i Rumänien under minst fem år i följd under de sju år som föregick utfärdandet av intyget.

Denna verksamhet skall ha innefattat fullt ansvar för planering, organisering och genomförande av omvårdnaden av patienten.

▼B

Avsnitt 4

**Tandläkare**

*Artikel 34*

**Grundläggande tandläkarutbildning**

1. För att bli antagen till grundläggande tandläkarutbildning skall sökanden inneha ett examensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som berättigar honom/henne att bli antagen till den aktuella utbildningen vid universitet eller vid högskolor som tillerkänts likvärdig ställning i en medlemsstat.

2. Den grundläggande tandläkarutbildningen skall omfatta minst fem års studier på heltid med teoretisk och praktisk undervisning, som skall omfatta minst den utbildningsplan som anges i punkt 5.3.1 i bilaga V, vid universitet, högskola som tillerkänts likvärdig ställning eller under tillsyn av ett universitet.

De i punkt 5.3.1 i bilaga V angivna ämnena får ändras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 58.2, i syfte att anpassa dessa till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Denna uppdatering får inte medföra att någon medlemsstat ändrar gällande principer inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer.

3. Den grundläggande tandläkarutbildningen skall garantera att den blivande tandläkaren har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

a) Tillräckliga kunskaper om de vetenskaper som tandläkarverksamheten bygger på och god insikt i vetenskapliga metoder inklusive principerna för bedömning av biologiska funktioner, utvärdering av vetenskapligt vedertagna fakta och analys av data.

b) Tillräckliga kunskaper om friska och sjuka människors kroppskonstitution, fysiologi och beteende samt den fysiska och sociala miljöns påverkan på människans hälsotillstånd, i den mån dessa faktorer påverkar tandläkarverksamheten.

c) Tillräckliga kunskaper om tändernas, munnens, käkarnas och omkringliggande vävnaders anatomi och funktioner, i såväl friskt som sjukt tillstånd, och deras förhållande till patientens allmänna hälsotillstånd samt fysiska och sociala välbefinnande.

d) Tillräckliga kunskaper om kliniska discipliner och metoder som ger tandläkaren en sammanhängande bild av anomalier, skador och sjukdomar i tänderna, munnen, käkarna och omkringliggande vävnader och av förebyggande, diagnostisk och terapeutisk tandläkarverksamhet.

e) Tillräcklig klinisk erfarenhet under lämplig handledning.

Utbildningen skall ge den blivande tandläkaren de färdigheter som är nödvändiga för att utöva all verksamhet som innebär förebyggande, diagnos och behandling av anomalier och sjukdomar i tänder, mun, käkar och omkringliggande vävnader.

*Artikel 35*

**Utbildning till specialisttandläkare**

1. För att bli antagen till utbildning till specialisttandläkare krävs att sökanden har fullgjort fem års teoretisk och praktisk utbildning med godkända resultat inom ramen för den utbildning som avses i artikel 34, eller innehar de handlingar som avses i artiklarna 23 och 37.

▼B

2. Utbildningen till specialisttandläkare skall omfatta teoretisk och praktisk utbildning vid universitet, behandlingscentrum för studier och forskning eller, i förekommande fall, annan vårdinrättning som godkänts av behöriga myndigheter eller organ i detta syfte.

Utbildning till specialisttandläkare på heltid skall omfatta minst tre år under kontroll av behöriga myndigheter eller organ. Den skall innebära personlig medverkan och ansvarstagande av den blivande tandläkaren i verksamheten på avdelningen i fråga.

De minimikrav på utbildningen som avses i andra stycket får ändras i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 i syfte att anpassa kraven till framstegen inom vetenskap och teknik.

3. För att medlemsstaterna skall utfärda ett utbildningsbevis för specialisttandläkare krävs ett utbildningsbevis som avser grundläggande tandläkarutbildning enligt punkt 5.3.2 i bilaga V.

*Artikel 36*

**Utövande av yrkesverksamhet som tandläkare**

1. I detta direktiv skall yrkesverksamhet som tandläkare innebära sådan verksamhet som definieras i punkt 3 och som utövas av personer med de yrkestitlar som anges i punkt 5.3.2 i bilaga V.

2. Tandläkaryrket skall grunda sig på den tandläkarutbildning som avses i artikel 34 och är ett särskilt yrke skilt från yrket som läkare och specialistläkare. Utövande av yrkesverksamhet som tandläkare förutsätter innehav av något av de bevis på formella kvalifikationer som anges i punkt 5.3.2 i bilaga V. Personer som omfattas av artikel 23 eller 37 skall likställas med innehavare av ett sådant bevis på formella kvalifikationer.

3. Medlemsstaterna skall se till att tandläkare generellt skall ha tillträde till verksamhet som innebär förebyggande, diagnos och behandling av anomalier och sjukdomar i tänder, mun, käkar och omkringliggande vävnader i enlighet med de i lag fastställda bestämmelserna och de yrkesetiska reglerna för yrket på de referensdatum som anges i punkt 5.3.2 i bilaga V.

*Artikel 37*

**Förvärvade rättigheter för tandläkare**

1. Varje medlemsstat skall, för utövandet av yrkesverksamhet som tandläkare under de yrkestitlar som anges i punkt 5.3.2 i bilaga V, erkänna de bevis på formella kvalifikationer ►**M1** som läkare som utfärdats i Italien, Spanien, Österrike, Tjeckien, Slovakien och Rumänien ◄ för personer som påbörjat sin läkarutbildning senast det referensdatum som anges i den bilagan för den berörda medlemsstaten, om dessa bevis på formella kvalifikationer åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten.

Detta intyg skall bekräfta att följande två villkor uppfyllts:

a) Att dessa personer i den medlemsstaten faktiskt, legalt och huvudsakligen har utövat den verksamhet som avses i artikel 36 under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregår utfärdandet av intyget.

b) Att dessa personer är behöriga att utöva denna verksamhet på samma villkor som innehavare av de bevis på formella kvalifikationer som anges för denna medlemsstat i punkt 5.3.2 i bilaga V.

Personer som framgångsrikt har fullföljt studier som omfattar minst tre år och som av de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten

▼B

intygats vara likvärdiga med den utbildning som avses i artikel 34, skall undantas från kravet på tre års yrkespraktik enligt andra stycket led a.

När det gäller Tjeckien och Slovakien omfattas de bevis på formella kvalifikationer som erhållits i f.d. Tjeckoslovakien av erkännande på samma sätt som tjeckiska och slovakiska bevis på formella kvalifikationer och på samma villkor som angivits i de föregående styckena.

2. Varje medlemsstat skall erkänna sådana bevis på formella kvalifikationer som läkare som utfärdats i Italien för personer som påbörjat sin läkarutbildning på universitetsnivå mellan den 28 januari 1980 och den 31 december 1984, om dessa bevis åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga italienska myndigheterna.

Detta intyg skall bekräfta att följande tre villkor uppfyllts:

a) Att dessa personer har godkänts i det särskilda lämplighetsprov som har anordnats av behöriga italienska myndigheter för att kontrollera att sökandena har en kunskaps- och färdighetsnivå jämförbar med den som krävs av innehavare av det bevis på formella kvalifikationer som anges för Italien i punkt 5.3.2 i bilaga V.

b) Att dessa personer i Italien faktiskt, legalt och huvudsakligen har utövat den verksamhet som anges i artikel 36 under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregår utfärdandet av intyget.

c) Att de är behöriga att utöva eller att de faktiskt, legalt och huvudsakligen utövar den verksamhet som anges i artikel 36 på samma villkor som innehavare av de bevis på formella kvalifikationer som anges för Italien i punkt 5.3.2 i bilaga V.

Personer som framgångsrikt har fullföljt studier som omfattar minst tre år och som enligt de behöriga myndigheterna intygats vara likvärdiga med den utbildning som avses i artikel 34, skall undantas från skyldigheten att avlägga ett sådant lämplighetsprov som avses i andra stycket led a.

Personer som påbörjat sin läkarutbildning på universitetsnivå efter den 31 december 1984 skall behandlas på samma sätt som de personer som avses ovan, förutsatt att de studier under tre år som nämns ovan påbörjades före den 31 december 1994.

## Avsnitt 5

## **Veterinär**

### *Artikel 38*

### **Veterinärutbildning**

1. Den samlade utbildningen för veterinärer skall omfatta minst fem års studier på heltid med teoretisk och praktisk undervisning, som skall omfatta minst den utbildningsplan som anges i punkt 5.4.1 i bilaga V, vid universitet, högskola som tillerkänts likvärdig ställning eller under tillsyn av ett universitet.

De i punkt 5.4.1 i bilaga V angivna ämnena får ändras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 58.2, i syfte att anpassa dessa till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Denna uppdatering får inte medföra att någon medlemsstat ändrar gällande principer inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer.

2. För att bli antagen till veterinärutbildningen måste sökanden inneha examensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som berättigar honom/henne att bli antagen till den aktuella utbildningen vid universitet eller vid högskolor som tillerkänts likvärdig ställning i en medlemsstat när det gäller denna utbildning.

▼B

3. Utbildningen skall garantera att den blivande veterinären har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

a) Tillräckliga kunskaper om de vetenskaper som veterinärverksamheten bygger på.

b) Tillräckliga kunskaper om friska djurs anatomi och funktioner, djurhållning och reproduktion, husdjurshygien i allmänhet samt djurens utfodring inklusive framställnings- och lagringsmetoder för foder som svarar mot deras behov.

c) Tillräckliga kunskaper om djurs beteende och djurskydd.

d) Tillräckliga kunskaper om orsaker, art, förlopp, följder, diagnos och behandling av sjukdomar hos djur, vare sig det gäller enskilda djur eller besättningar, inklusive särskilda kunskaper om de sjukdomar som kan överföras till människan.

e) Tillräckliga kunskaper om förebyggande medicin.

f) Tillräckliga kunskaper om hygien och metoder vid produktion och framställning av samt handel med animaliska livsmedel eller livsmedel av animaliskt ursprung avsedda för människoföda.

g) Tillräckliga kunskaper om lagar och andra författningar som rör de områden som finns uppräknade ovan.

h) Tillräcklig klinisk och praktisk erfarenhet under lämplig handledning.

*Artikel 39*

**Förvärvade rättigheter för veterinärer**

För de medborgare i medlemsstaterna vars bevis på formella kvalifikationer som veterinär har utfärdats av Estland eller vars utbildning har påbörjats i denna stat före den 1 maj 2004 skall medlemsstaterna — utan att det påverkar tillämpningen av artikel 23.4 — erkänna dessa bevis på formella kvalifikationer som veterinär, om de åtföljs av ett intyg som visar att dessa personer faktiskt och lagligen i Estland har utövat verksamhet som veterinär under minst fem år i följd under de sju år som föregick utfärdandet av intyget.

Avsnitt 6

**Barnmorska**

*Artikel 40*

**Barnmorskeutbildning**

1. Barnmorskeutbildning skall omfatta minst en av följande utbildningar:

a) En barnmorskeutbildning på heltid som omfattar minst tre års praktiska och teoretiska studier (utbildningsväg I) och minst den utbildningsplan som anges i punkt 5.5.1 i bilaga V.

b) En barnmorskeutbildning på heltid som varar minst 18 månader (utbildningsväg II) och omfattar minst den utbildningsplan som anges i punkt 5.5.1 i bilaga V och som inte ingått i likvärdig undervisning inom utbildningen till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård.

Medlemsstaterna skall se till att den institution som utbildar barnmorskor är ansvarig för samordningen av teori och praktiktjänstgöring under hela utbildningen.

▼B

De i punkt 5.5.1 i bilaga V angivna ämnena får ändras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 58.2, i syfte att anpassa dessa till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Denna uppdatering får inte medföra att någon medlemsstat ändrar gällande principer inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer.

2. För att bli antagen till barnmorskeutbildningen krävs att ett av följande villkor uppfylls:

a) Minst tio års fullföljd allmän skolutbildning för utbildningsväg I.

b) Innehav av bevis på formella kvalifikationer för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård enligt punkt 5.2.2 i bilaga V för utbildningsväg II.

3. Utbildningen skall garantera att den blivande barnmorskan har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

a) Tillräckliga kunskaper om de vetenskaper som barnmorskeverksamheten bygger på, särskilt obstetrik och gynekologi.

b) Tillräckliga kunskaper om yrkesetik och lagstiftning som rör yrket.

c) Ingående kunskaper om biologiska funktioner, obstetrisk och neonatal anatomi och fysiologi samt kunskaper om sambandet mellan människans hälsotillstånd, hennes fysiska och sociala miljö och hennes beteende.

d) Tillräcklig klinisk erfarenhet som förvärvats på godkända institutioner under handledning av personal med behörighet som barnmorska och på obstetrikens område.

e) Tillräcklig insikt i utbildning av hälso- och sjukvårdspersonal och erfarenhet av samarbete med sådan personal.

*Artikel 41*

**Förfarande för erkännande av bevis på formella kvalifikationer som barnmorska**

1. De bevis på formella kvalifikationer som barnmorska som anges i punkt 5.5.2 i bilaga V skall erkännas automatiskt i enlighet med artikel 21 om de uppfyller något av följande villkor:

a) Utbildning på heltid till barnmorska under minst tre år, som

   i) förutsätter innehav av examens-, utbildnings- eller annat behörighetsbevis som innebär rätt att bli antagen till studier vid universitet eller högskolor eller, i annat fall, som styrker motsvarande kunskapsnivå, eller

   ii) åtföljs av tvåårig yrkespraktik, för vilken ett intyg utfärdats i enlighet med punkt 2.

b) Utbildning på heltid till barnmorska under minst två år eller 3 600 timmar som förutsätter innehav av bevis på formella kvalifikationer som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård enligt punkt 5.2.2 i bilaga V.

c) Utbildning på heltid till barnmorska under minst 18 månader eller 3 000 timmar som förutsätter innehav av bevis på formella kvalifikationer som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård enligt punkt 5.2.2 i bilaga V och som åtföljs av ettårig yrkespraktik, för vilken ett intyg utfärdats i enlighet med punkt 2.

2. Det intyg som avses i punkt 1 skall vara utfärdat av de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten. Intyget skall styrka att vederbörande, efter att ha erhållit bevis på formella kvalifikationer som barnmorska, på ett tillfredsställande sätt har utfört en barnmorskas alla ar-

▼B

betsuppgifter under motsvarande period på sjukhus eller annan vårdinrättning som erkänts för detta ändamål.

*Artikel 42*

**Utövande av yrkesverksamhet som barnmorska**

1. Bestämmelserna i detta avsnitt skall tillämpas på verksamhet som barnmorska så som denna definieras av varje medlemsstat, om inte annat föreskrivs i punkt 2, och utövas under de yrkestitlar som anges i punkt 5.5.2 i bilaga V.

2. Medlemsstaterna skall se till att barnmorskorna åtminstone får tillträde till och rätt att utöva följande verksamhet:

a) Ge korrekt information och användbara råd om familjeplanering.

b) Diagnostisera graviditet och övervaka en normal graviditet; utföra de undersökningar som krävs för att övervaka en normal graviditetsutveckling.

c) Föreskriva eller rekommendera de undersökningar som är nödvändiga för att så tidigt som möjligt diagnostisera riskgraviditeter.

d) Utarbeta program för de blivande föräldrarnas förberedelse inför sin roll och fullständig förberedelse inför barnets födelse samt ge dem råd om hygien och näringstillförsel.

e) Ta hand om och bistå modern under förlossningen och övervaka fostrets tillstånd i livmodern genom lämpliga kliniska och tekniska medel.

f) Leda spontanförlossningar och vid behov utföra episiotomi samt i brådskande fall assistera vid sätesförlossning.

g) Känna igen varningssignaler om onormala tillstånd hos modern eller barnet, som kräver att läkare ingriper, och vid behov bistå denne; vidta nödvändiga krisåtgärder när läkare inte finns till hands, särskilt manuellt avlägsnande av placenta, eventuellt följt av manuell undersökning av livmodern.

h) Undersöka och ta hand om det nyfödda barnet; ta alla initiativ som krävs och eventuellt genomföra omedelbar återupplivning.

i) Ta hand om och övervaka moderns återhämtning efter förlossningen och ge modern all nödvändig information om spädbarnsvård så att hon kan ge det nyfödda barnet bästa möjliga utveckling.

j) Utföra behandling som ordinerats av läkare.

k) Föra de journaler som behövs.

*Artikel 43*

**Förvärvade rättigheter för barnmorskor**

1. För de medborgare i medlemsstaterna vars bevis på formella kvalifikationer uppfyller alla de minimikrav för utbildningen som fastställs i artikel 40, men vilka med stöd av artikel 41 endast skall erkännas om de åtföljs av det intyg om yrkespraktik som avses i nämnda artikel 41.2, skall varje medlemsstat som tillräckligt bevis erkänna de bevis på formella kvalifikationer som barnmorska som utfärdats av dessa medlemsstater före det referensdatum som avses i punkt 5.5.2 i bilaga V när de åtföljs av ett intyg som visar att dessa medborgare faktiskt och legalt utövat verksamheten i fråga under minst två år i följd under den femårsperiod som föregår utfärdandet av intyget.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall gälla för medborgare i medlemsstaterna vars bevis på formella kvalifikationer som barnmorska styrker utbildning som erhållits inom f.d. Tyska demokratiska republikens ter-

▼B

ritorium och som uppfyller alla de minimikrav som fastställs för utbildningen i artikel 40, men vilka med stöd av artikel 41 endast skall erkännas om de åtföljs av det intyg om yrkespraktik som avses i nämnda artikel 41.2, när de styrker en utbildning som påbörjats före den 3 oktober 1990.

3. När det gäller de polska bevisen på formella kvalifikationer som barnmorska skall endast bestämmelserna nedan gälla för förvärvade rättigheter.

För de medborgare i medlemsstaterna vars bevis på formella kvalifikationer som barnmorska har utfärdats av Polen eller vars utbildning har påbörjats i denna stat före den 1 maj 2004 och som inte uppfyller de minimikrav för utbildning som avses i artikel 40 skall medlemsstaterna erkänna de nedan angivna bevisen på formella kvalifikationer som barnmorska, om de åtföljs av ett intyg som visar att dessa personer faktiskt och lagligen i Polen har utövat verksamhet som barnmorska under den period som anges nedan:

a) bevis på formella kvalifikationer som barnmorska på universitetsnivå - (*dyplom licencjata położnictwa*) — minst tre år i följd under de fem år som föregick utfärdandet av intyget,

b) bevis på formella kvalifikationer som barnmorska med intyg om postgymnasial utbildning på vårdhögskola - (*dyplom położnej*) - minst fem år i följd under de sju år som föregick utfärdandet av intyget.

4. Medlemsstaterna skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer som barnmorska som utfärdats i Polen till barnmorskor, vars utbildning avslutades före den 1 maj 2004 utan att uppfylla minimikraven för utbildning i artikel 40, och som bestyrks genom en kandidatexamen som grundar sig på ett särskilt kompletteringsprogram som beskrivs i artikel 11 i lagen av den 20 april 2004 om ändring av lagen om sjuksköterske- och barnmorskeyrkena och om några andra rättsakter (Republiken Polens officiella tidning av den 30 april 2004, nr 92, punkt 885) och i hälsovårdsministerns förordning av den 11 maj 2004 om närmare bestämmelser för utbildning av sjuksköterskor och barnmorskor som har examensbevis från sekundärskola (avgångsbetyg — studentexamen) och har avslutat utbildning vid medicinskt gymnasium eller vårdskolor med sjuksköterske- och barnmorskeutbildning (Republiken Polens officiella tidning av den 13 maj 2004, nr 110, punkt 1170) i syfte att kontrollera att vederbörande har en kunskaps- och kompetensnivå som är jämförbar med nivån för barnmorskor med de kvalifikationer som, i Polens fall, finns angivna i punkt 5.5.2 i bilaga V.

▼M1

*Artikel 43a*

När det gäller rumänska behörighetsbevis för barnmorskor skall endast följande bestämmelser om förvärvade rättigheter gälla:

När det gäller medborgare i medlemsstater vars behörighetsbevis för barnmorska (asistent medical obstetrică-ginecologie/obstetrik- och gynekologisköterska) utfärdades av Rumänien före anslutningen och inte uppfyller de minimikrav för utbildning som fastställs i artikel 40, skall varje medlemsstat erkänna dessa behörighetsbevis för barnmorskor såsom varande tillräckliga bevis, när dessa intyg åtföljs av ett intyg som styrker att dessa medborgare i medlemsstaterna faktiskt och lagligen i Rumänien har ägnat sig åt verksamhet som barnmorska under minst fem år i följd under de sju år som föregick utfärdandet av intyget.

▼B

Avsnitt 7

**Farmaceut**

*Artikel 44*

**Farmaceututbildning**

1. För att bli antagen till farmaceututbildning skall sökanden inneha examensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som berättigar honom/henne eller henne att bli antagen till den aktuella utbildningen vid universitet eller vid högskolor som tillerkänts likvärdig ställning i en medlemsstat.

2. Av bevis på formella kvalifikationer för farmaceuter skall det framgå att minst fem års utbildning genomgåtts, som omfattar minst

a) fyra års teoretisk och praktisk undervisning på heltid vid universitet, högskola som tillerkänts likvärdig ställning eller under tillsyn av ett universitet,

b) sex månaders praktiktjänstgöring på ett apotek som är öppet för allmänheten eller på ett sjukhus under tillsyn av sjukhusets farmaceutiska avdelning.

Utbildningen skall omfatta minst den utbildningsplan som anges i punkt 5.6.1 i bilaga V. De i punkt 5.6.1 i bilaga V angivna ämnena får ändras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 58.2, i syfte att anpassa dessa till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Denna uppdatering får inte medföra att någon medlemsstat ändrar gällande principer inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer.

3. Utbildningen skall garantera att den blivande farmaceuten har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

a) Tillräckliga kunskaper om läkemedel och de substanser som används vid läkemedelstillverkning.

b) Tillräckliga kunskaper om farmaceutisk teknologi samt fysisk, kemisk, biologisk och mikrobiologisk kontroll av läkemedel.

c) Tillräckliga kunskaper om läkemedels nedbrytning (metabolism) och verkningar, giftiga ämnens verkningssätt och användningen av läkemedel.

d) Tillräckliga kunskaper för att utvärdera vetenskapliga data om läkemedel för att på denna grund kunna ge upplysningar.

e) Tillräckliga kunskaper om gällande föreskrifter och andra villkor för att kunna utöva farmaceutisk verksamhet.

*Artikel 45*

**Utövande av yrkesverksamhet som farmaceut**

1. I detta direktiv avses med verksamhet som farmaceut sådan verksamhet som, när det gäller tillträde till och rätten att utöva den, i en eller flera medlemsstater omfattas av villkor som rör yrkeskvalifikationerna, och som står öppen för de personer som innehar något av de bevis på formella kvalifikationer som anges i punkt 5.6.2 i bilaga V.

2. Medlemsstaterna skall se till att innehavare av bevis på formella kvalifikationer i farmaci på universitetsnivå eller motsvarande nivå och som uppfyller villkoren i artikel 44 får tillträde till och rätt att utöva åtminstone följande verksamhet, med förbehåll för eventuella krav på kompletterande yrkeserfarenhet:

▼B

a) Galenisk utveckling av läkemedel.

b) Framställning och kontroll av läkemedel.

c) Laboratoriekontroll av läkemedel.

d) Lagring, förvaring och distribution av läkemedel i partihandelsledet.

e) Beredning, kontroll, lagring och utlämning av läkemedel på apotek som är öppna för allmänheten.

f) Beredning, kontroll, lagring och utlämning av läkemedel på sjukhus.

g) Information och rådgivning om läkemedel.

3. Om det i en medlemsstat inte bara krävs bevis på formella kvalifikationer enligt förteckningen i punkt 5.6.2 i bilaga V för tillträde till eller utövande av någon form av verksamhet som farmaceut, utan även kompletterande yrkeserfarenhet, skall den medlemsstaten som tillräckligt bevis erkänna intyg utfärdat av de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten som styrker att personen i fråga har utövat nämnda verksamhet under motsvarande period i ursprungsmedlemsstaten.

4. Det erkännande som avses i punkt 3 skall inte vara tillämpligt på den tvååriga yrkeserfarenhet som krävs i Storhertigdömet Luxemburg för beviljande av statligt tillstånd att driva apotek som är öppna för allmänheten.

5. Om det den 16 september 1985 i en medlemsstat fanns ett urvalssystem för att bland de farmaceuter som avses i punkt 2 välja ut dem som skall tilldelas de nya apotek som skall öppnas inom ramen för ett nationellt geografiskt fördelningssystem, får denna medlemsstat, med avvikelse från punkt 1, fortsätta med detta urvalssystem och kräva att de medborgare i medlemsstaterna som innehar något av de bevis på formella kvalifikationer för farmaceuter som anges i punkt 5.6.2 i bilaga V eller omfattas av bestämmelserna i artikel 23 deltar i detta.

Avsnitt 8

**Arkitekt**

*Artikel 46*

**Arkitektutbildning**

1. Arkitektutbildning skall omfatta antingen minst fyra års studier på heltid eller sex års studier, varav minst tre år på heltid, vid universitet eller jämförbar läroanstalt. Denna utbildning skall avslutas med godkänd examen på universitetsnivå.

Utbildningen, som skall ges på universitetsnivå och i huvudsak omfatta arkitektur, skall till lämpliga delar bestå av teoretisk och praktisk arkitektutbildning och skall garantera att de studerande tillägnar sig följande kunskaper och färdigheter:

a) Förmåga att utforma arkitektoniska projekt som uppfyller både estetiska och tekniska krav.

b) Tillräcklig kunskap om arkitekturens historia och teori och besläktade konstarter, teknik och humaniora.

c) Kunskap om de konstens inflytande på arkitektonisk formgivning.

d) Tillräcklig kunskap om stadsplanering, fysisk planering och de kunskaper som krävs för planeringsprocessen.

e) Insikter i förhållandet mellan människor och byggnader och mellan byggnader och deras omgivning, och i behovet av att anpassa byggnaderna och ytorna mellan dem efter mänskliga behov och ge dem rätta proportioner.

▼B

f) Insikter i arkitektyrket och arkitektens roll i samhället, i synnerhet vid utarbetandet av projektunderlag, som tar hänsyn till sociala faktorer.

g) Insikter i utrednings- och förberedelsemetoderna för underlagen i ett konstruktionsprojekt.

h) Insikter i de strukturella och byggnadstekniska problem som är förbundna med byggnadskonstruktion.

i) Tillräcklig kunskap om fysiska problem och teknik och byggnaders funktion, så att dessa inomhus blir bekväma och ger skydd mot olika väderförhållanden.

j) De färdigheter i byggnadsutformning som behövs för att uppfylla de boendes krav inom ramen för begränsningar på grund av kostnadsfaktorer och byggnormer.

k) Tillräcklig kunskap om de branscher, organisationer, bestämmelser och metoder som är förbundna med att omvandla konstruktionsritningar till byggnader och att detaljplanera hela projekt.

2. De i punkt 1 angivna kunskaperna och färdigheterna får ändras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 58.2, i syfte att anpassa dessa till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Denna uppdatering får inte medföra att någon medlemsstat ändrar gällande principer inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer.

*Artikel 47*

**Undantag från kraven för arkitektutbildningen**

1. Med avvikelse från artikel 46 skall också, enligt artikel 21, erkännas den treåriga utbildningen vid ”Fachhochschulen” i Förbundsrepubliken Tyskland som existerade den 5 augusti 1985 och som uppfyller de krav som fastställs i artikel 46 och ger tillträde till den verksamhet som avses i artikel 48 i denna medlemsstat med yrkesbeteckningen arkitekt, under förutsättning att utbildningen kompletteras med fyra års yrkeserfarenhet i Förbundsrepubliken Tyskland och styrks av ett intyg som utfärdats av den yrkessammanslutning, där den arkitekt som önskar utnyttja bestämmelserna i detta direktiv är registrerad.

Yrkessammanslutningen skall i förväg ha fastställt att det arbete som arkitekten i fråga utfört på arkitekturområdet utgör övertygande prov på alla kunskaper och färdigheter som avses i 46.1. Intyget skall utfärdas enligt samma förfarande som gäller för registrering i yrkessammanslutningens medlemsförteckning.

2. Med avvikelse från artikel 46 skall också, enligt artikel 21 och inom ramen för bättre befordringsmöjligheter eller deltidsstudier på universitetsnivå, erkännas den utbildning som motsvarar kraven i artikel 46 samt leder till att personer som varit anställda på arkitekturområdet minst sju år under överinseende av en arkitekt eller arkitektbyrå avlägger godkänd examen i arkitektur. Denna examen skall vara på universitetsnivå och vara likvärdig med den examen som avses i artikel 46.1 första stycket.

*Artikel 48*

**Utövande av yrkesverksamhet som arkitekt**

1. Med yrkesverksamhet som arkitekt avses i detta direktiv den verksamhet som vanligtvis utövas under yrkestiteln arkitekt.

2. De medborgare i en medlemsstat som fått rätt att bära titeln arkitekt i enlighet med en lag som ger den behöriga myndigheten i en medlemsstat möjlighet att ge denna titel åt medborgare i medlemssta-

▼B

terna som utmärkt sig särskilt genom sina insatser på arkitekturområdet, skall anses uppfylla de krav som fastställts för att få utöva arkitektverksamhet under yrkestiteln arkitekt. Ifrågavarande personers verksamhet som arkitekt skall intygas genom ett bevis utfärdat av deras ursprungsmedlemsstat.

*Artikel 49*

**Förvärvade rättigheter som arkitekt**

1. Varje medlemsstat skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer som arkitekt som anges i punkt 6.1 i bilaga VI vilka utfärdas av övriga medlemsstater avseende en utbildning som påbörjats senast under det referensläsår som anges i den bilagan, även om de inte uppfyller minimikraven enligt artikel 46, genom att ge innehavare av dessa bevis på formella kvalifikationer tillträde till och rätt att utöva verksamhet som arkitekt på samma villkor som innehavare av bevis på formella kvalifikationer som utfärdats av denna medlemsstat.

Intyg från de behöriga myndigheterna i Förbundsrepubliken Tyskland om att bevis på formella kvalifikationer som utfärdats från och med den 8 maj 1945 av de behöriga myndigheterna i f.d. Tyska demokratiska republiken är likvärdiga med dem som avses i den bilagan skall följaktligen erkännas.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 skall varje medlemsstat, när det gäller tillträde till och utövande av verksamhet som arkitekt med yrkestiteln arkitekt, som bevis på formella kvalifikationer erkänna intyg som utfärdas för medborgare i medlemsstaterna av de medlemsstater där tillträde till och utövande av verksamhet som arkitekt var reglerad vid nedanstående datum och ge dessa intyg samma ställning på sitt territorium som de intyg medlemsstaten själv utfärdar:

a) Den 1 januari 1995 för Österrike, Finland och Sverige.

b) Den 1 maj 2004 för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien.

c) Den 5 augusti 1987 för övriga medlemsstater.

De intyg som avses i första stycket skall ange att innehavaren har fått tillstånd att bära yrkestiteln arkitekt senast detta datum och har varit aktivt verksam på området enligt dessa bestämmelser under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregick utfärdandet av intyget.

*KAPITEL IV*

***Gemensamma bestämmelser om etablering***

*Artikel 50*

**Handlingar och formföreskrifter**

1. När de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten fattar beslut om en ansökan om tillstånd att utöva ett reglerat yrke genom tillämpning av denna avdelning, kan de begära de handlingar och intyg som nämns i bilaga VII.

De handlingar som avses i punkterna 1 d, e och f i bilaga VII får inte vara äldre än tre månader då de fogas till ansökan.

Medlemsstater, institutioner och andra juridiska personer skall behandla överlämnade uppgifter konfidentiellt.

2. Om det finns skälig grund för tvivel får den mottagande medlemsstaten kräva att de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat styrker äktheten av de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som utfärdats i den andra medlemsstaten samt, i tillämpliga fall,

▼B

intygar att personen i fråga, för de yrken som avses i kapitel III i detta avsnitt, har uppfyllt de minimikrav på utbildning som avses i artiklarna 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 och 46.

3. Om det finns skälig grund för tvivel, och om bevis på formella kvalifikationer i enlighet med artikel 3.1 c har utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat och innefattar utbildning som erhållits helt eller delvis vid en inrättning som etablerats lagligt i en annan medlemsstat, skall den mottagande medlemsstaten ha rätt att hos det behöriga organet i den medlemsstat där examensbeviset har utfärdats kontrollera

a) huruvida utbildningskursen vid den institution som gav utbildningen har godkänts formellt av utbildningsanstalten i den medlemsstat där examensbeviset har utfärdats,

b) huruvida det utfärdade beviset på formella kvalifikationer är detsamma som skulle ha utfärdats om kursen hade följts helt och hållet i den medlemsstat där examensbeviset har utfärdats,

c) huruvida beviset på formella kvalifikationer ger samma yrkesrättigheter i den medlemsstat där examensbeviset har utfärdats.

4. Om en mottagande medlemsstat av sina medborgare kräver edsavläggelse eller en högtidlig försäkran för tillträde till ett reglerat yrke och ordalydelsen i denna ed eller förklaring inte kan användas av medborgare i de andra medlemsstaterna, skall medlemsstaten sörja för att den berörde kan använda passande och likvärdiga formuleringar.

*Artikel 51*

**Förfarande för ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer**

1. Den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten skall bekräfta mottagandet av ansökan inom en månad från och med mottagandet och underrätta sökanden om handlingar eventuellt saknas.

2. En ansökan om tillstånd att få utöva ett reglerat yrke skall behandlas och ett vederbörligen motiverat beslut fattas av den mottagande medlemsstatens behöriga myndighet snarast möjligt och under alla omständigheter inom tre månader efter det att den fullständiga ansökan inkom. Denna tidsfrist kan emellertid förlängas med en månad i fall som omfattas av kapitlen I och II i denna avdelning.

3. Beslutet eller underlåtenhet att meddela beslut inom föreskriven tid kan överklagas hos domstol enligt nationell rätt.

*Artikel 52*

**Användande av yrkestitel**

1. Om användandet av yrkestiteln för en av yrkesverksamheterna i fråga är reglerat i en mottagande medlemsstat, skall de övriga medlemsstaternas medborgare vilka har tillstånd att utöva ett reglerat yrke med stöd av avdelning III bära den yrkestitel som i den mottagande medlemsstaten motsvarar detta yrke och använda eventuell förkortning.

2. Om ett yrke är reglerat i den mottagande medlemsstaten genom en sådan sammanslutning eller organisation som avses i artikel 3.2, får medlemsstaternas medborgare bara använda den yrkestitel eller den förkortning som sammanslutningen eller organisationen fastställt om de kan visa att de tillhör sammanslutningen eller organisationen.

Om medlemskapet i sammanslutningen eller organisationen är förenat med vissa kvalifikationer, kan detta krav då det gäller de övriga medlemsstaternas medborgare som innehar yrkeskvalifikationer bara göras gällande på de villkor som föreskrivs i detta direktiv.

▼B

AVDELNING IV

## DETALJERADE VILLKOR FÖR UTÖVANDE AV YRKET

*Artikel 53*

### Språkkunskaper

Personer som får sina yrkeskvalifikationer erkända skall ha nödvändiga språkkunskaper för att utöva yrkesverksamheten i den mottagande medlemsstaten.

*Artikel 54*

### Användande av akademisk titel

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 7 och 52 skall den mottagande medlemsstaten se till att de berörda personerna har rätt att använda akademiska titlar från ursprungsmedlemsstaten, och den eventuella förkortningen av denna, på ursprungsmedlemsstatens språk. Den mottagande medlemsstaten får kräva att denna titel följs av namn och plats för den institution eller examensnämnd som utfärdat den. Om den akademiska titel som används i ursprungsmedlemsstaten kan förväxlas med en titel som i den mottagande medlemsstaten kräver kompletterande utbildning, som personen i fråga inte har genomgått, får denna medlemsstat kräva att vederbörande använder den akademiska titeln från ursprungsmedlemsstaten i en lämplig form som den mottagande medlemsstaten anger.

*Artikel 55*

### Anslutning till försäkringskassa

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.1 och artikel 6 första stycket b, skall de medlemsstater som kräver att de personer som förvärvat sina yrkeskvalifikationer på deras territorium skall fullgöra en förberedande praktiktjänstgöring och/eller ha yrkeserfarenhet för att få anslutas till en försäkringskassa, ge innehavare av yrkeskvalifikationer som läkare och tandläkare som förvärvats i en annan medlemsstat dispens från detta krav.

AVDELNING V

## ADMINISTRATIVT SAMARBETE OCH GENOMFÖRANDEBEFOGENHETER

*Artikel 56*

### Behöriga myndigheter

1. De behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten och ursprungsmedlemsstaten skall bedriva ett nära samarbete och ge varandra ömsesidigt bistånd för att underlätta tillämpningen av detta direktiv. De skall garantera att de upplysningar som utväxlas behandlas konfidentiellt.

2. De behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten och ursprungsmedlemsstaten skall utbyta information om disciplinära åtgärder eller straffrättsliga påföljder som vidtagits eller andra allvarliga, specifika omständigheter som kan ha följder för utövandet av verksamheten enligt detta direktiv, med iakttagande av lagstiftningen om skydd av personuppgifter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av

▼B

sådana uppgifter ([1]) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) ([2]).

Ursprungsmedlemsstaten skall kontrollera om förhållandena är riktiga och dess myndigheter avgöra typ och omfattning av de undersökningar som skall göras och meddela den mottagande medlemsstaten vilka konsekvenser landet drar av de lämnade uppgifterna.

3. Senast den 20 oktober 2007 skall varje medlemsstat utse de behöriga myndigheter och organ som är bemyndigade att utfärda eller ta emot bevis på formella kvalifikationer och andra handlingar eller upplysningar, samt de behöriga myndigheter och organ som är bemyndigade att motta ansökningarna och fatta de beslut som avses i detta direktiv, och de skall genast underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta.

4. Varje medlemsstat skall utse en samordnare för verksamheten för de myndigheter som avses i punkt 1 och underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta.

Samordnarna skall ha följande uppgifter:

a) Att främja enhetlig tillämpning av direktivet.

b) Att inhämta alla uppgifter av betydelse för tillämpningen av direktivet, bland annat uppgifter om tillträdesvillkor för reglerade yrken i medlemsstaterna….

För att utföra det som avses i b kan samordnarna vända sig till de kontaktpunkter som avses i artikel 57.

*Artikel 57*

**Kontaktpunkter**

Varje medlemsstat skall senast den 20 oktober 2007 utse en kontaktpunkt som skall ha följande uppgifter:

a) Att ge medborgarna och kontaktpunkterna i övriga medlemsstater all nödvändig information om erkännandet av yrkeskvalifikationer enligt detta direktiv, i synnerhet information om nationell lagstiftning som reglerar dessa yrken och utövandet av dessa, inklusive sociallagstiftning och eventuella yrkesetiska regler.

b) Att bistå medborgarna vid utövandet av deras rättigheter enligt detta direktiv, vid behov i samarbete med övriga kontaktpunkter och behöriga myndigheter i den mottagande medlemsstaten.

På begäran av kommissionen skall kontaktpunkterna underrätta kommissionen om resultatet av ärenden som de handlagt i enlighet med b senast två månader efter det att de mottagits.

*Artikel 58*

**Kommittén för erkännande av yrkeskvalifikationer**

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté för erkännande av yrkeskvalifikationer, nedan kallad ”kommittén”.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

([1]) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.
([2]) EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

▼B

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara två månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

*Artikel 59*

**Samråd**

Kommissionen skall säkerställa att experter från de berörda yrkesgrupperna på lämpligt sätt rådfrågas, särskilt i anslutning till arbetet i den kommitté som avses i artikel 58, och kommissionen skall för denna kommitté lägga fram en rapport om dessa samråd.

AVDELNING VI

**ANDRA BESTÄMMELSER**

*Artikel 60*

**Rapportering**

1. Efter den 20 oktober 2007 skall medlemsstaterna vartannat år lämna en rapport till kommissionen över tillämpningen av det inrättade systemet. Utöver allmänna kommentarer skall rapporten innehålla en statistisk översikt över de beslut som fattats samt en beskrivning av de viktigaste problemen som tillämpningen av direktivet fört med sig.

2. Efter den 20 oktober 2007 skall kommissionen vart femte år utarbeta en rapport om genomförandet av detta direktiv.

*Artikel 61*

**Undantagsklausul**

Om större svårigheter på något visst område skulle uppstå för en viss medlemsstat vid tillämpningen av det här direktivet, skall kommissionen undersöka dessa svårigheter i samarbete med medlemsstaten i fråga.

I förekommande fall skall kommissionen enligt det förfarande som avses i artikel 58.2 medge undantag för ifrågavarande medlemsstat vad gäller tillämpningen av bestämmelsen under en begränsad tidsperiod.

*Artikel 62*

**Upphävande**

Direktiven 77/452/EEG, 77/453/EEG, 78/686/EEG, 78/687/EEG, 78/1026/EEG, 78/1027/EEG, 80/154/EEG, 80/155/EEG, 85/384/EEG, 85/432/EEG, 85/433/EEG, 89/48/EEG, 92/51/EEG, 93/16/EEG och 1999/42/EG skall upphöra att gälla från och med den 20 oktober 2007. Hänvisningar till de upphävda direktiven skall anses som hänvisningar till detta direktiv, och de rättsakter som har antagits på grundval av de direktiven skall inte påverkas av upphävandet.

*Artikel 63*

**Införlivande**

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 20 oktober 2007 De skall genast underrätta kommissionen om detta.

▼B

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

*Artikel 64*

**Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 65*

**Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼B

*BILAGA I*

**Förteckning över yrkessammanslutningar eller yrkesorganisationer som uppfyller villkoren i artikel 3.2**

IRLAND [1]

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland [2]
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland [2]
3. The Association of Certified Accountants [2]
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

FÖRENADE KUNGARIKET

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy
27. Institution of Electrical Engineers

---

(1) Irländska medborgare är även medlemmar i följande sammanslutningar eller organisationer i Förenade kungariket:
Institute of Chartered Accountants in England and Wales.
Institute of Chartered Accountants of Scotland.
Institute of Actuaries.
Faculty of Actuaries.
The Chartered Institute of Management Accountants.
Institute of Chartered Secretaries and Administrators.
Royal Town Planning Institute.
Royal Institution of Chartered Surveyors.
Chartered Institute of Building.

(2) Endast för revisionsverksamhet.

▼B

28. Institution of Gas Engineers
29. Institution of Mechanical Engineers
30. Institution of Chemical Engineers
31. Institution of Production Engineers
32. Institution of Marine Engineers
33. Royal Institution of Naval Architects
34. Royal Aeronautical Society
35. Institute of Metals
36. Chartered Institution of Building Services Engineers
37. Institute of Measurement and Control
38. British Computer Society

▼B

*BILAGA II*

**Förteckning över utbildningar med sådan särskild uppläggning som avses i artikel 11c ii**

1. *Utbildning i paramedicin och barnomsorg*

Utbildning till:

I Tyskland:

— Barnsjuksköterska (”Kinderkrankenschwester/Kinderkrankenpfleger”).

— Sjukgymnast (”Krankengymnast[in]/Physiotherapeut[in]”) ([1]).

— Arbetsterapeut/ergoterapeut (”Beschäftigungs und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut”).

— Logoped (”Logopäde/Logopädin”).

— Ortoptist (”Orthoptist[in]”).

— Godkänd barnpedagog (”Staatlich anerkannte[r] Erzieher[in]”).

— Godkänd speciallärare (”Staatlich anerkannte[r] Heilpädagoge[in]”).

— Medicinsk laboratorieassistent (”medizinischtechnische[r] Laboratoriums Assistent[in]”).

— Röntgentekniker (”medizinischtechnische[r] RadiologieAssistent[in]”).

— Teknisk assistent — funktionsdiagnostik (”medizinischtechnische[r] Assistent[in] für Funktionsdiagnostik”).

— Veterinärtekniker (”veterinärmedizinischtechnische[r] Assistent[in]”).

— Dietist (”Diätassistent[in]”).

— Apotekstekniker (”Pharmazieingenieur”) med examen före den 31mars 1994 i f.d. DDR eller i de nya tyska delstaterna.

— Mentalskötare (”Psychiatrische[r] Krankenschwester/Krankenpfleger”).

— Talpedagog (”Sprachtherapeut[in]”).

▼C1

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 13 år, bestående av

— minst tre års yrkesbildning i en specialskola med avslutande examen, i några fall kompletterad med ett eller två års specialiserad utbildning avslutad med examen, eller

— minst två och ett halvt års utbildning i specialskola med avslutande examen, kompletterad med minst sex månaders yrkespraktik eller minst sex månaders praktikanttjänstgöring i godkänd inrättning, eller

— minst två års yrkesutbildning i specialskola med avslutande examen kompletterad med yrkeserfarenhet minst ett år eller praktikanttjänstgöring minst ett år i godkänd inrättning.

▼B

I Tjeckien:

— Vårdbiträde (”zdravotnický asistent”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 13 år, varav minst åttaårs grundutbildning och fyraårs yrkesinriktad gymnasieutbildning på vårdlinje, kompletterat med ”maturitnízkouška” - examen.

— Nutritionist (”nutriční asistent”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 13 år, varav minst åtta års grundutbildning och fyraårs yrkesinriktad gymnasieutbildning på vårdlinje, kompletterat med ”maturitnízkouška” examen.

I Italien:

— Tandtekniker (”odontotecnico”).

([1]) Från och med den 1juni 1994 ersattes yrkestiteln ”Krankengymnast(in)” med ”Physiotherapeut(in)”. De utövare av yrket som fick sin examen före detta datum kan dock, om de så önskar, fortsätta att använda sig av den tidigare titeln ”Krankengymnast(in)”.

▼B

— Optiker (”ottico”).

▼C1

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 13 år, bestående av

— minst tre års yrkesbildning i en specialskola med avslutande examen, i några fall kompletterad med ett eller två års specialiserad utbildning avslutad med examen, eller

— minst två och ett halvt års utbildning i specialskola med avslutande examen, kompletterad med minst sex månaders yrkespraktik eller minst sex månaders praktikanttjänstgöring i godkänd inrättning, eller

— minst två års yrkesutbildning i specialskola med avslutande examen kompletterad med yrkeserfarenhet minst ett år eller praktikanttjänstgöring minst ett år i godkänd inrättning.

▼B

I Cypern:

— Tandtekniker (”οδοντοτεχνίτης”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 14 år, varav minst sexårs grundutbildning, sexårs gymnasieutbildning och två års postgymnasial yrkesutbildning, följd av ettårs yrkeserfarenhet.

— Optiker (”τεχνικός οπτικός”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 14 år, varav minst sexårs grundutbildning, sexårs gymnasieutbildning och två års postgymnasial utbildning, följt av ett års yrkeserfarenhet.

I Lettland:

— Tandsköterska (”zobārstniecības māsa”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 13 år, varav minst tioårs allmän skolutbildning och två års yrkesutbildning på vårdlinje, följt av treårsyrkeserfarenhet, varefter det krävs att en examen avläggs för erhållande av specialistcertifikat.

— Biomedicinsk laboratorieassistent (”biomedicīnas laborants”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolv år, varav minst tioårs allmän skolutbildning och två års yrkesutbildning på vårdlinje, följt av tvåårs yrkeserfarenhet, varefter det krävs att en examen avläggs för erhållande av specialistcertifikat.

— Tandtekniker (”zobu tehniķis”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolv år, varav minst tioårs allmän skolutbildning och två års yrkesutbildning på vårdlinje, följt av tvåårsyrkeserfarenhet, varefter det krävs att en examen avläggs för erhållande av specialistcertifikat.

— Biträdande sjukgymnast (”fizioterapeita asistents”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 13 år, varav minst tioårs allmän skolutbildning och tre års yrkesutbildning på vårdlinje, följt av tvåårs yrkeserfarenhet, varefter det krävs att en examen avläggs för erhållande av specialistcertifikat.

I Luxemburg:

— Röntgentekniker (”assistant[e] technique médical[e] en radiologie”).

— Medicinsk laboratorieassistent (”assistant[e] technique médical[e] de laboratoire”).

— Mentalskötare (”infirmier/ière psychiatrique”).

— Sjukhustekniker — kirurgi (”assistant[e] technique médical[e] en chirurgie”).

— Barnsjuksköterska (”infirmier/ière puériculteur/trice”).

— Narkossköterska (”infirmier/ière anesthésiste”).

— Examinerad massör/massös (”masseur/euse diplômé[e]”).

— Barnpedagog (”éducateur/trice”).

▼C1

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 13 år, bestående av

— minst tre års yrkesbildning i en specialskola med avslutande examen, i några fall kompletterad med ett eller två års specialiserad utbildning avslutad med examen, eller

— minst två och ett halvt års utbildning i specialskola med avslutande examen, kompletterad med minst sex månaders yrkespraktik eller minst sex månaders praktikanttjänstgöring i godkänd inrättning, eller

— minst två års yrkesutbildning i specialskola med avslutande examen kompletterad med yrkeserfarenhet minst ett år eller praktikanttjänstgöring minst ett år i godkänd inrättning.

▼B

I Nederländerna:

— Veterinärassistent (”dierenartsassistent”).

▼C1

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 13 år, bestående av tre års yrkesutbildning i specialskola (”MBO”-program) eller alternativt tre års yrkesutbildning inom lärlingssystemet (”LLW”), båda avslutade med examen.

▼B

I Österrike:

— Särskild grundutbildning för sköterskor i barn och ungdomsvård (”spezielle Grundausbildung in der Kinder und Jugendlichenpflege”).

— Särskild grundutbildning för sköterskor i psykiatrisk sjuk och hälsovård (”spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits und Krankenpflege”).

— Kontaktlinsoptiker (”Kontaktlinsenoptiker”).

— Pedikyrist (”Fusspfleger”).

— Tekniker för hörselhjälpmedel (”Hörgeräteakustiker”).

— Försäljare av medicinska och kemiska produkter (”Drogist”).

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 14 år, varav minst fem år skall fullgöras inom ramen för en strukturerad utbildning som utgörs av minst tre års praktikantutbildning, omfattande utbildning på en arbetsplats och vid en yrkesskola, och en period av yrkesverksamhet och yrkesutbildning och avslutas med yrkesexamen som ger behörighet att utöva yrket och utbilda praktikanter.

— Massör (”Masseur”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 14 år, varav minst fem år skall fullgöras inom ramen för en strukturerad utbildning med minst två års praktikantutbildning, två års praktisk yrkesverksamhet och en ettårig utbildning som avslutas med en yrkesexamen som ger behörighet att utöva yrket och utbilda praktikanter.

— Förskollärare (”Kindergärtner/in”).

— Barnskötare (”Erzieher”).

Var och en av dess utbildningar omfattar sammanlagt 13 år, varav fem års yrkesutbildning vid yrkesskola, och avslutas med examen.

I Slovakien:

— Lärare på dansområdet i konstskolor på grundstadiet (”učiteľ vtanečnom odbore na základných umeleckých školách”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 14,5 år, varav åttaårs grundutbildning, fyraårsgymnasieutbildning med specialinriktning samt en femterminerskurs i danspedagogik.

— Utbildare vid särskilda utbildningsanstalter och vid socialtjänstanstalter (”vychovávatel' v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych sluieb”).

▼B

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 14 år, varav åtta/nio års grundutbildning, fyraårsgymnasieutbildning med pedagogisk inriktning eller annan inriktning och tvåårskompletterande deltidsstudier i pedagogik.

2. *Under rubriken hantverksmästare (”Mester/Meister/Maître”) med en annan utbildning än den som omfattas av avdelningIII, kapitelII i detta direktiv*

Utbildning till:

I Danmark:

— Optiker (”optometrist”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt 14 år, varav fem års yrkesutbildning fördelad på två och ett halvtårsteoretisk utbildning vid en yrkesutbildningsanstalt och två och ett halvt års praktik på en arbetsplats och avslutas med en examen som ger behörighet att använda titeln ”Mester”.

— Ortopedtekniker (”ortopædimekaniker”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt tolv och ett halvt år, varav tre och ett halvt års yrkesutbildning fördelad på sexmånaders teoretisk utbildning vid en yrkesutbildningsanstalt och tre års praktik på en arbetsplats och avslutas med en erkänd examen i hantverksyrket som ger behörighet att använda titeln ”Mester”.

— Ortopedskomakare (”ortopaediskomager”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt 13,5 år, varav fyre och ett halvt års yrkesutbildning fördelad på tvåårsteoretisk utbildning vid en yrkesutbildningsanstalt och två och ett halvt års praktik på en arbetsplats och avslutas med en erkänd examen i hantverksyrket som ger behörighet att använda titeln ”Mester”.

I Tyskland:

— Optiker (”Augenoptiker”).

— Tandtekniker (”Zahntechniker”).

— Bandagist (”Bandagist”).

— Tekniker för hörselhjälpmedel (”Hörgeräte - Akustiker”).

— Ortopedtekniker (”Orthopädiemechaniker”).

— Ortopedskomakare (”Orthopädieschuhmacher”).

I Luxemburg:

— Optiker (”opticien”).

— Tandtekniker (”mécanicien dentaire”).

— Tekniker för hörselhjälpmedel (”audioprothésiste”).

— Ortopedtekniker/bandagist (”mécanicien orthopédiste/bandagiste”).

— Ortopedskomakare (”orthopédiste - cordonnier”).

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt 14 år, varav minst fem år skall fullgöras inom ramen för en strukturerad utbildning dels på en arbetsplats, dels vid en yrkesskola och avslutas med examen som ger behörighet att utöva någon som kvalificerad betraktad verksamhet i yrket antingen som självständig yrkesutövare eller som anställd på jämförbar ansvarsnivå.

I Österrike:

— Bandagist (”Bandagist”).

— Korsettmakare (”Miederwarenerzeuger”).

— Optiker (”Optiker”).

— Ortopedskomakare (”Orthopädieschuhmacher”).

— Ortopedtekniker (”Orthopädietechniker”).

— Tandtekniker (”Zahntechniker”).

— Trädgårdsmästare (”Gärtner”).

▼B

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 14 år, varav minst fem år skall fullgöras inom ramen för en strukturerad utbildning med minst tre års praktiktjänstgöring, dels på en arbetsplats, dels vid en yrkesskola och med minst två års praktisk yrkesverksamhet som avslutas med mästarexamen som ger behörighet att utöva yrket, utbilda praktikanter och använda titeln ”Meister”.

Följande utbildningar till mästare inom jord och skogsbruk:

— Lantmästare (”Meister in der Landwirtschaft”).

— Mästare i lanthushållning (”Meister in der ländlichen Hauswirtschaft”).

— Mästare i trädgårdsodling (”Meister im Gartenbau”).

— Mästare i grönsaksodling (”Meister im Feldgemüsebau”).

— Mästare i fruktodling och framställning av fruktprodukter (”Meister im Obstbau und in der Obstverwertung”).

— Mästare i vinodling och vinframställning (”Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft”).

— Mejerimästare (”Meister in der Molkerei und Käsereiwirtschaft”).

— Mästare i hästhållning (”Meister in der Pferdewirtschaft”).

— Fiskerimästare (”Meister in der Fischereiwirtschaft”).

— Mästare i fjäderfähållning (”Meister in der Geflügelwirtschaft”).

— Mästare i biodling (”Meister in der Bienenwirtschaft”).

— Skogmästare (”Meister in der Forstwirtschaft”).

— Mästare i skogsplantering och skogsvård (”Meister in der Forstgarten und Forstpflegewirtschaft”).

— Mästare i lagring av jordbruksprodukter (”Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung”).

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 15 år, varav minst sex år skall fullgöras inom ramen för en strukturerad utbildning som utgörs av minst tre års praktiktjänstgöring, med utbildning dels på ett företag, dels vid en yrkesskola, och treårspraktisk yrkesverksamhet och avslutas med mästarexamen som ger behörighet att utbilda praktikanter och använda titeln ”Meister”.

I Polen:

— lärare för praktisk yrkesutbildning (”Nauczyciel praktycznej nauki zawodu”).

Denna utbildning omfattar

i) åtta års grundutbildning och femårs yrkesinriktad gymnasieutbildning eller likvärdig gymnasieutbildning inom ett relevant område, följt av kurs i pedagogik på totalt minst150timmar, kurs i säkerhet i arbetet och arbetshygien och tvåårsyrkeserfarenhet inom det yrke som vederbörande skall undervisai eller

ii) åtta års grundutbildning och femårs yrkesinriktad gymnasieutbildning samt avgångsdiplom från en postgymnasial teknisk lärarutbildning eller

iii) åtta års grundutbildning och två till tre årsgrundläggande yrkesinriktad gymnasieutbildning samt minst treårsyrkeserfarenhet bestyrkt av ett mästarbrev för yrket i fråga följt av en kurs i pedagogik på totalt minst 150timmar.

I Slovakien:

— lärare för yrkesutbildning (”majster odbornej výchovy”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolv år, varav åttaårs grundutbildning, fyraårsyrkesutbildning (avslutad yrkesinriktad gymnasieutbildning och/eller lärlingstid på en relevant (liknande) yrkesutbildnings eller lärlingskurs), minst treårs yrkeserfarenhet inom samma område som vederbörandes avslutade utbildning eller lärlingstid och kompletterande studier i pedagogik vid pedagogiska fakulteten eller vid teknisk högskola, eller avslutad gymnasieutbildning och lärlingstid på en relevant (liknande) yrkesutbildnings eller lärlingskurs, minst tre års yrkeserfarenhet inom samma område som vederbörandes avslutade utbildning eller lärlingstid, och därutöver studier i peda-

▼B

gogik vid pedagogiska fakulteten, eller från och med den1september 2005 specialutbildning på specialpedagogikens område som bedrivs vid metodikcentra för lärare för yrkesutbildning vid specialskolor utan kompletterande pedagogiska studier.

3. *Utbildning i sjömansyrken*

a) Sjöfart

Utbildning till:

I Tjeckien:

— Däcksmatros (”palubní asistent”).

— Vakthavande befäl som är ansvarigt för vakttjänst (”námořní poručík”).

— Överstyrman (”první palubní důstojník”).

— Sjökapten (”kapitán”).

— Maskinbiträde (”strojní asistent”).

— Vakthavande maskinbefäl (”strojní důstojník”).

— Förste maskinist (”druhý strojní důstojník”).

— Maskinchef (”první strojní důstojník”).

— Elektriker (”elektrotechnik”).

— Elektroteknisk chef (”elektrodůstojník”).

I Danmark:

— Skeppare (”skibsfører”).

— Förstestyrman (”overstyrmand”).

— Kvartermästare, däcksbefäl (”enestyrmand, vagthavende styrmand”).

— Däcksbefäl (”vagthavende styrmand”).

— Maskinchef (”maskinchef”).

— Förste maskinchef (”l. maskinmester”).

— Förste maskinchef/vakthavande maskinchef (”l. maskinmester/vagthavende maskinmester”).

I Tyskland:

— Kustskeppare, större fartyg (”Kapitän AM”).

— Kustskeppare, mindre fartyg (”Kapitän AK”).

— Däcksbefäl, större kustfartyg (”Nautischer Schiffsoffizier AMW”).

— Däcksbefäl, mindre kustfartyg (”Nautischer Schiffsoffizier AKW”).

— Maskinchef, grad C (”Schiffsbetriebstechniker CT - Leiter von Maschinenanlagen”).

— Maskinist, grad C (”Schiffsmaschinist CMa - Leiter von Maschinenanlagen”).

— Skeppstekniker, grad C (”Schiffsbetriebstechniker CTW”).

— Maskintekniker, grad C - ensammaskinist (”Schiffsmaschinist CMaW - Technischer Alleinoffizier”).

I Italien:

— Däcksbefäl (”ufficiale di coperta”).

— Maskinbefäl (”ufficiale di macchina”).

I Lettland:

— Befälhavande elektroingenjör på fartyg (”kuģu elektromehāniķis”).

— Kylmaskinsoperatör (”kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists”).

I Nederländerna:

▼B

— Förstestyrman på kustfartyg (med kompletterande utbildning) (”stuurman kleine handelsvaart [met aanvulling]”).

— Examinerad maskinist på kustfartyg (”diploma motordrijver”).

— VTSfunktionär (”VTS - functionaris”).

▼M1

I Rumänien:

— rorgängare II/ 4 ST CW (”timonier maritim”).

▼B

Detta motsvarar följande utbildningar:

— I Tjeckien:

i) Däcksmatros (”palubní asistent”).

1. Undre åldersgräns 20 år.

2. a) Sjöfartshögskola eller sjöfartsskola — avdelningen för navigation, båda kurserna måste avslutas med ”maturitnízkouška” - examen, och godkänd tjänstgöring till sjöss iminst sex månader under studietiden, eller

b) godkänd tjänstgöring till sjöss omfattande minst två år som vaktmanskap på underhållsnivå på fartyg och avslutad kurs anordnad av en sjöfartsakademi eller sjöfartsskola hos en part i den internationella konventionen angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCWkonventionen), med godkänt resultat som uppfyller den norm för behörighet som anges i avsnittAII/1 i STCWkoden, och avläggande av examen inför en examenskommitté som är erkänd av MTC (Tjeckienssjöfartskommitté).

ii) Vakthavande befäl som är ansvarigt för vakttjänst (”Námořní poručík”).

1. Godkänd tjänstgöring till sjöss som däcksmatros på fartyg på över500bruttoregisterton omfattande minst sex månader för dem som gått ut sjöfartsskola eller sjöfartsakademi, eller ett år för dem som genomgått en godkänd kurs, inklusive minst sex månader i egenskap av vaktmanskap.

2. Vederbörligen ifylld och godkänd utbildningsjournal för däckskadetter.

iii) Överstyrman (”První palubní důstojník”).

Certifikat för behörighet för vakthavande befäl på fartyg på över 500bruttoregisterton och minst tolvmånaders godkänd tjänstgöring till sjöss i denna befattning.

iv) Sjökapten (”Kapitán”).

= Certifikat för tjänstgöring som sjökapten på fartyg på mellan 500 och 3 000bruttoregisterton.

= Certifikat för behörighet för överstyrman på fartyg på över 3 000bruttoregisterton och minstsexmånaders godkänd tjänstgöring till sjöss i befattningen som överstyrman på fartyg på över500bruttoregisterton och minstsexmånaders godkänd tjänstgöring till sjöss i befattningen som överstyrman på fartyg på över 3 000 bruttoregisterton.

v) Maskinbiträde (”Strojní asistent”).

1. Undre åldersgräns 20 år.

2. Sjöfartshögskola eller sjöfartsskola — avdelningen för maritim teknik - och godkänd tjänstgöring till sjöss i minst sex månader under studietiden.

vi) Vakthavande maskinbefäl (”Strojní důstojník”).

Godkänd tjänstgöring till sjöss som maskinbiträde i minst sex månader för dem som gått ut sjöfartsskola eller sjöfartshögskola.

vii) Förste maskinist (”Druhý strojní důstojník”).

▼B

Godkänd tjänstgöring till sjöss i minst tolv månader i en befattning som andremaskinist på fartyg med huvudframdrivningsmaskineri med minst 750kWmaskineffekt.

viii) Maskinchef (”První strojní důstojník”).

Vederbörligt certifikat för tjänstgöring som förste maskinist på fartyg med huvudframdrivningsmaskineri med minst 3 000kW maskineffekt och minstsexmånaders godkänd tjänstgöring till sjöss i den befattningen.

ix) Elektriker (”Elektrotechnik”).

1. Undre åldersgräns 18 år.

2. Sjöfartshögskola eller annan högskola, fakultet för elingenjörsutbildning eller teknisk skola eller högskola för elektroteknisk ingenjörsutbildning, samtliga kurser måste avslutas med ”maturitní zkouška” - examen, och godkänd tjänstgöring på det elektrotekniska området i minst tolv månader.

x) Elektroteknisk chef (”Elektrodůstojník”).

1. Sjöfartshögskola eller sjöfartsskola, fakultet för maritim elektroteknik, eller annan högskola eller gymnasieutbildning på området för elektroteknik, samtliga kurser måste avslutas med ”maturitnízkouška” - examen eller statsexamen.

2. Godkänd tjänstgöring till sjöss som elektriker i minst tolv månader för dem som gått ut sjöfartsskola eller sjöfartshögskola, eller 24månader för dem som genomgått gymnasieutbildning.

— I Danmark: nio års grundskola följd av grundutbildning och/eller tjänstgöring ombord mellan 17 och 36 månader, kompletterad med

i) ettårig specialiserad yrkesutbildning för däcksbefäl,

ii) treårig specialiserad yrkesutbildning för övriga.

— I Tyskland: Mellan 14 och 18 års sammanlagd utbildning, varav tre års grundläggande yrkesutbildning och ett års ombordtjänstgöring, följd av ett eller två års specialiserad yrkesutbildning, i förekommande fall kompletterad med två års yrkeserfarenhet av navigering.

— I Lettland:

i) Befälhavande elektroingenjör på fartyg (”kuģu elektromehāniķis”).

1. Undre åldersgräns 18 år.

2. Omfattar utbildning i sammanlagt minst tolv år och sex månader, varav minstnioårsgrundutbildning och minst tre års yrkesutbildning. Därutöver krävs det tjänst till sjöss under minst sex månader som skeppselektriker eller biträdande elektroingenjör på skepp med en generatorkraft högre än 750kW. Yrkesutbildningen avslutas med särskild examinering av den behöriga myndigheten i enlighet med det av transportministeriet godkända utbildningsprogrammet.

ii) Kylmaskinsoperatör (”kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists”).

1. Undre åldersgräns 18 år.

2. Omfattar utbildning i sammanlagt minst 13 år, varav minstnioårsgrundutbildning och minst treårs yrkesutbildning. Därutöver krävs det tjänst till sjöss under minst tolv månader som biträdande kylingenjör. Yrkesutbildningen avslutas med särskild examinering av den behöriga myndigheten i enlighet med det av transportministeriet godkända utbildningsprogrammet.

— I Italien: Sammanlagt 13 års utbildning, varav minst fem års yrkesutbildning med avslutande examen, vid behov kompletterad med praktiktjänstgöring.

— I Nederländerna:

i) För förstestyrman på kustfartyg (med kompletterande utbildning) (”stuurman kleine handelsvaart [met aanvulling]”) och examinerad maskinist på kustfartyg (”diplomamotordrijver”): 14 års utbildning, varav minst två år vid specialiserad yrkesutbildningsanstalt, kompletterad med tolv månaders praktik.

▼B

ii) För VTSfunktionär (”VTSfunctionaris”): sammanlagt minst 15 års utbildning, varav minst tre års högre yrkesutbildning (”HBO”) eller yrkesutbildning (”MBO”) följd av nationella och regionala specialistkurser, var och en bestående av minst tolv veckors teoriutbildning och avslutad med examen.

Dessa utbildningar har erkänts enligt den internationella STCWkonventionen (1978årsinternationella konvention angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning),

▼M1

— I Rumänien, rorgängare II/ 4 ST CW (”timonier maritim”):

1. Undre åldersgräns 18 år.

2. a) Vederbörligt certifikat för behörighet som matros (sjöfartsskola); minst 24 månaders tjänstgöring till sjöss som matros på havsgående fartyg, varav minst 12 månader under de senaste fem åren; deltagande i godkänd kurs för befordran till verkställande nivå (7 dagar).

b) eller vederbörligt certifikat för behörighet som matros (sjöfartsskola) samt certifikat för behörighet som radiooperatör, teknisk operatör inom de mobila sjöfartstjänsterna; minst 24 månaders tjänstgöring till sjöss som matros och som radiooperatör, teknisk operatör inom de mobila sjöfartstjänsterna eller GMDSS-GOC-operatör; deltagande i godkänd kurs för befordran till verkställande nivå (7 dagar).

▼B

b) Fiske:

Utbildning till:

I Tyskland:

— Skeppare, djuphavsfiske (”Kapitän BG/Fischerei”).

— Skeppare, kustfiske (”Kapitän BLK/Fischerei”).

— Däcksbefäl, djuphavsfiske (”Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei”).

— Däcksbefäl, kustfiske (”Nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei”).

I Nederländerna:

— Förstestyrman/maskinist (”stuurman werktuigkundige V”).

— Maskinist (fiskefartyg) (”werktuigkundige IV visvaart”).

— Förstestyrman (fiskefartyg) (”stuurman IV visvaart”).

— Förstestyrman/maskinist (”stuurman werktuigkundige VI”).

Detta motsvarar följande utbildningar:

— I Tyskland: Mellan 14 och 18 års utbildning, varav tre års grundläggande yrkesutbildning och ettårs ombordtjänstgöring följd av ett eller två års specialiserad yrkesutbildning, iförekommande fall kompletterad med två års yrkeserfarenhet av navigering.

— I Nederländerna: Mellan 13 och 15 års utbildning, varav minst två år vid specialiserad yrkesutbildningsanstalt, kompletterad med tolv månaders yrkespraktik.

Dessa utbildningar är erkända enligt Torremolinoskonventionen (1977 års internationella konvention om säkerhet för fiskefartyg).

4. *Tekniska yrken*

Utbildning till:

I Tjeckien:

— Auktoriserad tekniker, auktoriserad byggmästare (”autorizovaný technik, autorizovaný stavitel”).

Denna utbildning omfattar yrkesutbildning i minst nio år, innefattande fyraårsgymnasial teknisk utbildning, avslutad med ”maturitnízkouška” (examen från tekniskt gymnasium), femårs yrkeserfarenhet och avslutad med prov i yrkeskvalifikationer för att kunna ägna sig åt den valda yrkesverksamheten

▼B

inom byggnadsbranschen (enligt lag nr50/1976 Sb. [byggnadslagen] och lag nr360/1992 Sb.).

— Förare av spårbundna fordon (”fyzická osoba řídící drání vozidlo”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolv år, varav minst åttaårsgrundutbildning, och minst fyra års gymnasial yrkesutbildning avslutad med ”maturitnízkouška” - examen och därefter statsexamen i fordonsmotorlära.

— Banbyggnadstekniker (”drání revizní technik”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolv år, varav minst åtta årsgrundutbildning, och minst fyra års yrkesutbildning på maskin eller elektrotekniskt gymnasium som avslutas med ”maturitní zkouška” - examen.

— Körskollärare (”učitel autoškoly”).

Undre åldersgräns 24 år. Utbildningen omfattar sammanlagt minst tolvår, varav minst åttaårsgrundutbildning och minst fyra års gymnasial yrkesutbildning med inriktning på trafik eller maskinlära som avslutas med ”maturitnízkouška” - examen.

— Statlig tekniker för bilprovning (”kontrolní technik STK”).

Undre åldersgräns 21 år. Utbildningen omfattar sammanlagt minst tolvår, varav minst åttaårsgrundutbildning och minst fyra års gymnasial yrkesutbildning som avslutas med ”maturitní zkouška” - examen, följd av minst tvåårs teknisk praktik. Vederbörande måste ha körkort och vara utan några anteckningar i kriminalregistret samt måste ha avslutat specialutbildning till statlig tekniker omfattande minst 120timmar samt avlagt examen.

— Mekaniker för kontroll av bilutsläpp (”mechanik měření emisí”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolv år, varav minst åttaårsgrundutbildning och minst fyra års gymnasieutbildning på yrkeslinje som avslutas med ”maturitní zkouška” - examen. Vidare måste sökanden genomgå minst treårs teknisk praktik och specialutbildning till mekaniker för kontroll av utsläpp från fordon omfattande åttatimmar samt avläggande av examen.

— Skeppare klass I (”kapitán I. třídy”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 15år, varav åttaårs grundutbildning och treårsyrkesutbildning avslutad med ”maturitnízkouška” - examen, och avslutas med examen som bekräftas genom lämplighetsintyg. Denna yrkesutbildning skall följas av fyraårsyrkespraktik avslutad med en examen.

— Restaurator av monument som är att betrakta som konsthantverk (”restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel”).

Denna utbildning omfattar tolvår om den innebär fullständig teknisk gymnasieutbildning med inriktning på restaurering, eller tio till tolv årsstudier i en kurs som har anknytning till detta, plus fem års yrkeserfarenhet vid fullständig teknisk gymnasieutbildning som avslutas med ”maturitní zkouška” - examen, eller åttaårsyrkeserfarenhet vid teknisk gymnasieutbildning som avslutas med lärlingsexamen.

— Restaurator av konstverk som inte är monument och som förvaras i samlingarna hos museer och konstgallerier, och av andra föremål av kulturellt värde (”restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uloena ve sbírkách muzeí a galerií, aostatních předmětů kulturní hodnoty”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolvår, plus femårs yrkeserfarenhet vid fullständig teknisk gymnasieutbildning med inriktning på restaurering som avslutas med ”maturitnízkouška” - examen.

— Avfallshanterare (”odpadový hospodář”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolvår, varav minst åttaårsgrundutbildning och minst fyra års yrkesinriktad gymnasieutbildning som avslutas med ”maturitní zkouška” - examen och minst fem års yrkeserfarenhet inom avfallshanteringssektorn under de senaste tioåren.

— Sprängteknisk chef (”technický vedoucí odstřelů”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolvår, varav minst åttaårsgrundutbildning och minst fyraårs gymnasieutbildning på yrkeslinje som avslutas med ”maturitní zkouška” - examen,

▼B

följt av

två år som sprängare under marknivå (för verksamhet under jord) eller ettår på ytan (förverksamhet ovan jord), varav sex månader som biträdande sprängare,

kurs omfattande 100timmars teoretisk och praktisk utbildning följt av examen inför vederbörande gruvdistriktsmyndighet,

yrkeserfarenhet i sex månader eller längre med planering och genomförande av sprängarbeten av större omfattning,

kurs omfattande 32 timmars teoretisk och praktisk utbildning följt av examen inför Tjeckiens gruvmyndighet.

I Italien:

— Byggnadsingenjör (”geometra”).

— Lantmätare (”perito agrario”).

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 13 års teknisk utbildning, varav minstått a års grundskola följd av fem års gymnasieskola vari ingår tre års yrkesutbildning med avslutande teknisk studentexamen, kompletterad med

i) för byggnadsingenjör, minst två års praktik på en byrå med professionell kompetens eller fem års yrkespraktik,

ii) för lantmätare, minst två års praktik,

samt därefter statsexamen.

I Lettland:

— Lokförarbiträde (”vilces līdzekļa vadītāja [mašīnista] palīgs”).

Undre åldersgräns 18 år. Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolvår, varav minstått aårgrundutbildning och minst fyra år yrkesutbildning. Yrkesutbildningen avslutas med särskild examen anordnad av en arbetsgivare. Certifikat för behörighet utfärdas av behörig myndighet för en tid av femår.

I Nederländerna:

— Utmätningsman (”gerechtsdeurwaarder”),

— Protestekniker (”tandprotheticus”),

som omfattar

i) för utmätningsman (”gerechtsdeurwaarder”) sammanlagt 19 års utbildning, varav åttaårsgrundskola följd av åtta års gymnasieskola, vari ingår fyra års yrkesutbildning med avslutande statsexamen och kompletterad med tre års teoretisk och praktisk yrkesutbildning,

ii) för protestekniker (”tandprotheticus”) sammanlagt minst 15 års utbildning på heltid och treårs utbildning på deltid, varav åtta års grundskola, fyra års gymnasieutbildning, treårsteoretisk och praktisk yrkesutbildning som tandtekniker, kompletterad med treårsdeltidsutbildning som protestekniker, som avslutas med examen.

I Österrike:

— Skogvaktare (”Förster”).

— Teknisk rådgivare (”Technisches Büro”).

— Uthyrare av arbetskraft (”Überlassung von Arbeitskräften — Arbeitsleihe”).

— Arbetsförmedlare (”Arbeitsvermittlung”).

— Ekonomisk rådgivare (”Vermögensberater”).

— Privatdetektiv (”Berufsdetektiv”).

— Väktare (”Bewachungsgewerbe”).

— Fastighetsmäklare (”Immobilienmakler”).

— Fastighetsförvaltare (”Immobilienverwalter”).

— Byggprojektadministratör (”Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer”).

▼B

— Inkassoagent (”Inkassobüro/Inkassoinstitut”).

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 15 år, varav åttaårsgrundskoleutbildning, följd av minst fem års gymnasieutbildning med teknisk eller ekonomisk examen och därefter minst två års praktik, och avslutas med yrkesexamen.

— Försäkringskonsulent (”Berater in Versicherungsangelegenheiten”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt 15 år, varav sex år skall fullgöras inom ramen för en strukturerad utbildning som utgörs av tre års praktiktjänstgöring och tre års praktisk yrkesverksamhet och yrkesutbildning och avslutas med examen.

— Byggmästare (”Planender Baumeister”).

— Mästare i träbyggande (”Planender Zimmermeister”).

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 18 år, varav minst nioårsyrkesutbildning uppdelad på fyra års tekniska studier på gymnasienivå och fem års praktik och avslutas med yrkesexamen som ger behörighet att utöva yrket, utbilda lärlingar i konsten att planera byggen, göra tekniska beräkningar och övervaka byggnadsarbeten (dets.k.MariaTheresiaprivilegiet).

— Redovisningsekonom (”Gewerblicher Buchhalter”) enligt 1994 års arbetslagstiftning (lag från 1994 om handel, hantverk och industri).

— Redovisningskonsult (”Selbständiger Buchhalter”) enligt 1999 års förbundslag om förvaltningsyrken (lag från 1999 om yrken inom offentlig redovisning).

I Polen:

— Statlig tekniker för grundläggande motorfordonsprovning vid fordonsprovningsanläggning (”diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań”).

Denna utbildning omfattar åtta års grundutbildning och femårs gymnasieutbildning på yrkeslinje med inriktning på motorfordon, treårs praktik på fordonsprovningsanläggning eller på bilverkstad, grundläggande utbildning i bilprovning — 51timmar - och avläggande av kvalifikationsexamen.

— Statlig tekniker för motorfordonsprovning vid distriktfordonsprovningsanläggning (”diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów”).

Denna utbildning omfattar åtta års grundutbildning och femårs gymnasieutbildning på yrkeslinje med inriktning på motorfordon, fyraårs praktik på motorfordonsprovningsanläggning eller på bilverkstad, grundkurs i motorfordonsprovning — 51 timmar - och avläggande av kvalifikationsexamen.

— Tekniker för motorfordonsprovning vid fordonsprovningsanläggning (”diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów”).

Denna utbildning omfattar

i) åtta års grundutbildning och fem års gymnasieutbildning på yrkeslinje med inriktning på motorfordon samt fyraårs dokumenterad praktik på motorfordonsprovningsanläggning eller på bilverkstad eller

ii) åtta års grundutbildning och fem års gymnasieutbildning på yrkeslinje med annan inriktning än motorfordon och åttaårs dokumenterad praktik på motorfordonsprovningsanläggning eller bilverkstad, och fullständig utbildning, med grundutbildning och specialiserad utbildning på sammanlagt 113 timmar och prov efter varje stadium.

Utbildningens längd i timmar och den allmänna omfattningen av de särskilda utbildningarna inom ramen för teknikerns fullständiga utbildning anges separat i infrastrukturministeriets förordning av den 28november 2002 om detaljerade utbildningskrav för tekniker (Officiella tidningen, 2002, nr208, punkt 1769).

— Tågledare (”dyżurny ruchu”).

Denna utbildning omfattar åtta års grundutbildning och fyra års gymnasieutbildning på yrkeslinje med specialisering i järnvägstransport samt förberedande kurs för tågledare om 45 dagar med avläggande av behörighetsexamen, eller åtta års grundutbildning och fem års gymnasieutbildning på yrkeslinje

▼B

med specialisering i järnvägstransport samt en förberedande kurs för tågledare om 63dagar och avläggande av behörighetsexamen.

5. *Utbildning i Förenade kungariket som godkänns som nationell yrkeskompetens (National Vocational Qualifications) eller skotsk yrkeskompetens (Scottish Vocational Qualifications)*

Utbildning till:

— Godkänd djurskötare (”listed veterinary nurse”).

— Gruvelektroingenjör (”mine electrical engineer”).

— Gruvmaskiningenjör (”mine mechanical engineer”).

— Tandterapeut (”dental therapist”).

— Tandhygienist (”dental hygienist”).

— Optiker (”dispensing optician”).

— Gruvförman (”mine deputy”).

— Konkursförvaltare (”insolvency practitioner”).

— Mäklare (”licensed conveyancer”).

— Förstestyrman på last och passagerarfartyg — utan inskränkning (”first mate — freight/passenger ships — unrestricted”).

— Andrestyrman på last och passagerarfartyg — utan inskränkning (”second mate — freight/passenger ships — unrestricted”).

— Tredjestyrman på last och passagerarfartyg — utan inskränkning (”third mate — freight passenger ships unrestricted”).

— Däcksbefäl på last och passagerarfartyg — utan inskränkning (”deck officer — freight/passenger ships — unrestricted”).

— Maskinbefäl på last och passagerarfartyg — utan inskränkning (”engineer officer — freight/passenger ships — unlimited trading area”).

— Auktoriserad driftsledare för avfallshantering (”certified technically competent person in waste management”).

Utbildningen ger kompetens som godkänns som National Vocational Qualifications (NVQ) eller i Skottland godkänns som Scottish Vocational Qualifications, på nivå 3 eller 4 enligt Förenade kungarikets National Framework of Vocational Qualifications.

Dessa nivåer definieras på följande sätt:

— Nivå 3: Förmåga att utföra ett stort antal olika arbetsuppgifter i en mångfald olika situationer, varav flertalet komplexa och icke rutinbetonade. Verksamheten kräver avsevärt ansvar och avsevärd självständighet och ofta handledning och övervakning av andra.

— Nivå 4: Förmåga att utföra ett stort antal komplexa, tekniska eller professionella arbetsuppgifter i en mångfald olika situationer och med en hög grad av personligt ansvar och självständighet. Ansvar för andras arbete och fördelning av resurser ingår ofta.

▼B

*BILAGA III*

**Förteckning över utbildningar med sådan särskild uppläggning som avses i artikel 13.2 tredje stycket**

I Förenade kungariket:

Reglerade utbildningar som ger kompetens som National Vocational Qualifications (NVQs) eller i Skottland räknas som Scottish Vocational Qualifications, på nivå 3 eller 4 enligt Förenade kungarikets National Framework of Vocational Qualifications.

Dessa nivåer definieras på följande sätt:

— Nivå 3: Förmåga att utföra ett stort antal olika arbetsuppgifter i en mångfald olika situationer, varav flertalet komplexa och icke rutinbetonade. Verksamheten kräver avsevärt ansvar och avsevärd självständighet och ofta handledning och övervakning av andra.

— Nivå 4: Förmåga att utföra ett stort antal komplexa, tekniska eller professionella arbetsuppgifter i en mångfald olika situationer och med hög grad av personligt ansvar och självständighet. Ansvar för andras arbete och fördelning av resurser ingår ofta.

I Tyskland:

Följande reglerade utbildningar:

— Reglerad utbildning som ger yrkesbehörighet som teknisk assistent (”technische[r] Assistent[in]”), affärsassistent (”kaufmännische[r] Assistent[in]”), yrken inom sociala sektorn (”soziale Berufe”) och statligt godkänd andnings-, tal- och röstpedagog (”staatlich geprüfte[r] Atem-, Sprech- und Stimmlehrer [in]”). Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 13 års utbildning, vari ingår gymnasieutbildning (”mittlerer Bildungsabschluss”) och omfattar

  i) minst tre års ([1]) praktik vid en yrkesskola (”Fachschule”) avslutad med examen och i förekommande fall kompletterad med ett eller två års specialkurs också avslutad med examen, eller

  ii) minst två och ett halvt års utbildning vid yrkesskola (”Fachschule”) avslutad med examen, kompletterad med minst sex månaders yrkespraktik eller minst sex månaders praktiktjänstgöring i godkänd inrättning, eller

  iii) minst två års utbildning vid yrkesskola (”Fachschule”) avslutad med examen och kompletterad med minst ett års yrkespraktik eller minst ett års praktiktjänstgöring i godkänd inrättning.

— Reglerad utbildning som ger yrkesbehörighet som statligt godkänd (”staatlich geprüfte[r]”) tekniker (”Techniker[in]”), affärsekonom (”Betriebswirt[in]”), formgivare (”Gestalter[in]”) och familjevårdare (”Familienpfleger[in]”) under sammanlagt minst 16 år som omfattar grundskoleutbildning eller motsvarande (minst nio års utbildning) och minst tre års utbildning vid yrkesskola (”Berufsschule”) och som efter minst två års yrkespraktik omfattar heltidsundervisning under minst två år eller deltidsundervisning under motsvarande tid.

— Reglerad utbildning eller internutbildning omfattande sammanlagt minst 15 års utbildning som generellt kräver fullgjord grundskoleutbildning (omfattande minst nio år) och yrkesutbildning (normalt tre år) och som vanligtvis omfattar minst två års yrkespraktik (i de flesta fall tre år) och examen i samband med internutbildningen som normalt består av utbildning som antingen sker parallellt med yrkespraktiken (minst 1 000 timmar) eller på heltid (under minst ett år).

De tyska myndigheterna skall sända kommissionen och de övriga medlemsstaterna en lista över de utbildningar som omfattas av denna bilaga.

I Nederländerna:

— Reglerad utbildning under sammanlagt minst 15 år, varav åtta års grundskola plus fyra års gymnasieutbildning (”MAVO”) eller förberedande yrkesutbildning (”VBO”) eller högre gymnasial utbildning omfattande tre eller fyra års utbildning vid en yrkesmedelskola (”MBO”) avslutad med examen.

([1]) Minimiutbildningstiden kan minskas från tre till två år om den berörda personen har de kvalifikationer som krävs för universitetsstudier (”Abitur”), dvs. 13 års utbildning, eller de kvalifikationer som krävs för en yrkeshögskola (”Fachhochschulreife”), dvs. tolv års utbildning och praktik.

▼B

— Reglerad utbildning under sammanlagt minst 16 år, varav åtta års grundskola plus fyra års åtminstone förberedande yrkesutbildning (”VBO”) eller högre gymnasial utbildning omfattande minst fyra års praktiktjänstgöring med minst en dags teoretisk utbildning vid en skola varje vecka och praktik vid en yrkesutbildningsanstalt eller på en arbetsplats under veckans övriga dagar, avslutad med examen på medelnivå eller högre nivå.

De nederländska myndigheterna skall sända kommissionen och de övriga medlemsstaterna en lista över de utbildningar som omfattas av denna bilaga.

I Österrike:

— Utbildning vid högre yrkeshögskolor (”Berufsbildende Höhere Schulen”) och högre utbildningsanstalt för jordbruk och skogsbruk (”Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten”) inklusive specialutbildningar (”einschließlich der Sonderformen”) vilkas uppläggning och utbildningsnivå fastställs genom lagar och andra författningar.

  Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 13 år, varav fem års yrkesutbildning med avslutande examen som bevis på yrkesbehörighet.

— Utbildning vid en hantverksmästarskola (”Meisterschulen”), mästarutbildning (”Meisterklassen”), verkmästarskola (”Werkmeisterschulen”) eller byggnadssnickeriskola (”Bauhandwerkerschulen”), vilkas uppläggning och utbildningsnivå fastställs genom lagar och andra författningar.

  Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 13 år, varav nio års grundskola följd av antingen minst tre års yrkesutbildning i specialskola eller minst tre års praktik på en arbetsplats parallellt med utbildning vid en yrkesskola (”Berufsschule”) och vilka båda avslutas med examen och kompletteras med minst ett års yrkesutbildning vid en hantverksmästarskola (”Meisterschule”), mästarutbildning (”Meisterklassen”), verkmästarskola (”Werkmeisterschule”) eller byggnadssnickeriskola (”Bauhandwerkerschule”). I de flesta fall är den sammanlagda utbildningstiden minst 15 år vari ingår praktikperioder som antingen sker före utbildningen vid dessa utbildningsanstalter eller samtidigt med en deltidsutbildning (minst 960 timmar).

De österrikiska myndigheterna skall sända kommissionen och de övriga medlemsstaterna en lista över de utbildningar som omfattas av denna bilaga.

▼B

*BILAGA IV*

**Verksamhetsformer med anknytning till de slag av yrkeserfarenhet som avses i artiklarna 17, 18 och 19**

**Förteckning I**

**Huvudgrupper som omfattas av direktiv 64/427/EEG, ändrat genom direktiv 69/77/EEG, och av direktiven 68/366/EEG och 82/489/EEG**

*1*

*Direktiv 64/427/EEG*

*(Liberaliseringsdirektiv: 64/429/EEG)*

*NICE-nomenklaturen (motsvarande ISIC-nomenklaturens huvudgrupper 23-40)*

| | | |
|---|---|---|
| Huvudgrupp | 23 | Tillverkning av textilier |
| | 232 | Tillverkning och beredning av textilmaterial på maskiner för ull |
| | 233 | Tillverkning och bearbetning av textila material på maskiner för bomull |
| | 234 | Tillverkning och bearbetning av textila material på maskiner för silke |
| | 235 | Tillverkning och bearbetning av textila material på maskiner för lin och hampa |
| | 236 | Andra textilfibrer (jute, hårda fibrer m.m.), repslagning |
| | 237 | Tillverkning av stickade och virkade varor |
| | 238 | Slutbehandling av textilier |
| | 239 | Andra textilindustrier |
| Huvudgrupp | 24 | Tillverkning av fotbeklädnad och annan beklädnad samt bäddutrustning |
| | 241 | Maskintillverkning av fotbeklädnad (utom av gummi eller trä) |
| | 242 | Handtillverkning av skor och skoreparationer |
| | 243 | Tillverkning av klädesplagg (utom pälsverk) |
| | 244 | Tillverkning av madrasser och bäddutrustning |
| | 245 | Skinn- och pälsindustri |
| Huvudgrupp | 25 | Trä- och korkindustri (utom möbeltillverkning) |
| | 251 | Sågning och övrig träindustri |
| | 252 | Tillverkning av halvfabrikat av trä |
| | 253 | Serietillverkning av byggnadsdelar av trä inklusive golvbeklädnad |
| | 254 | Tillverkning av träbehållare |
| | 255 | Tillverkning av andra produkter av trä (utom möbler) |
| | 259 | Tillverkning av strå, kork, korgarbeten, flätverk och rottingartiklar; borsttillverkning |
| Huvudgrupp | 26 | 260 Tillverkning av trämöbler |

▼B

| | | |
|---|---|---|
| Huvudgrupp | 27 | Pappersindustri och tillverkning av pappersprodukter |
| | 271 | Tillverkning av pappersmassa, papper och papp |
| | 272 | Bearbetning av papper och papp och tillverkning av pappersmasseprodukter |
| Huvudgrupp | 28 | 280 Tryckerier, förlagsverksamhet och liknande verksamhet |
| Huvudgrupp | 29 | Läderindustri |
| | 291 | Färgning och garvning |
| | 292 | Tillverkning av lädervaror |
| Ex huvudgrupp | 30 | Tillverkning av gummi-, plast-, konstfiber- och stärkelseprodukter |
| | 301 | Bearbetning av gummi och asbest |
| | 302 | Bearbetning av plast |
| | 303 | Tillverkning av konstfibrer |
| Ex huvudgrupp | 31 | Kemisk industri |
| | 311 | Tillverkning av kemiska basämnen och vidarebearbetning av sådana ämnen |
| | 312 | Specialiserad tillverkning av kemiska produkter huvudsakligen för industriella ändamål och jordbruksändamål (gäller även tillverkning av vegetabiliska och animaliska industriella fetter och oljor som ingår i ISIC-grupp 312) |
| | 313 | Specialiserad tillverkning av kemiska produkter huvudsakligen för privat konsumtion och förvaltning (här utgår tillverkning av läkemedel [ex ISIC-grupp 319]) |
| Huvudgrupp | 32 | 320 Petroleumindustri |
| Huvudgrupp | 33 | Tillverkning av icke-metalliska mineraliska produkter |
| | 331 | Tillverkning av byggnadssten |
| | 332 | Tillverkning av glas och glasprodukter |
| | 333 | Tillverkning av keramik, porslin, stengods och eldfasta keramiska produkter |
| | 334 | Tillverkning av cement, kalk och puts |
| | 335 | Tillverkning av byggnadsmaterial av betong, cement och puts |
| | 339 | Stenbearbetning och tillverkning av andra icke-metalliska mineraliska produkter |
| Huvudgrupp | 34 | Produktion och primärreduktion av järnhaltig och icke-järnhaltig metall |
| | 341 | Järn- och stålindustrin (såsom den anges i EKSG-avtalet, inklusive integrerade stålverksägda koksverk) |
| | 342 | Tillverkning av stålrör |
| | 343 | Tråddragning, kalldragning, kallvalsning av band, kallformning |
| | 344 | Produktion och primäromvandling av icke-järnmetaller |
| | 345 | Gjuterier för järn och icke-järnmetaller |

▼B

| | | |
|---|---|---|
| Huvudgrupp | 35 | Tillverkning av metallvaror utom maskiner och transportutrustning |
| | 351 | Smide, hejarsmide och excenterpressning |
| | 352 | Tungt smide, sänksmide och hejarsmide; excenterpressning och dragning, sekundärreduktion och ytbehandling |
| | 353 | Tillverkning och montering av konstruktioner av järn eller metall |
| | 354 | Panntillverkning, tillverkning av rör för industrin |
| | 355 | Tillverkning av verktyg och utrustning och färdiga föremål av järn och metall (utom elektrisk installationsmateriel) |
| | 359 | Binäringar till mekaniska verkstäder |
| Huvudgrupp | 36 | Tillverkning av maskiner utom elektriska maskiner |
| | 361 | Tillverkning av jordbruksmaskiner och traktorer |
| | 362 | Tillverkning av kontorsmaskiner |
| | 363 | Tillverkning av metallbearbetningsmaskiner och andra maskinverktyg och tillbehör och tillsatser till sådana och till andra kraftverktyg |
| | 364 | Tillverkning av textilmaskiner och tillbehör, tillverkning av symaskiner |
| | 365 | Tillverkning av maskiner och utrustning för livsmedelsindustrin och för kemisk och liknande industri |
| | 366 | Tillverkning av anläggningar och utrustning för gruvor, järn- och stålverk och gjuterier och för byggnadsindustrin |
| | 367 | Tillverkning av kraftöverföringsutrustning |
| | 368 | Tillverkning av maskiner för annat angivet industriellt ändamål |
| | 369 | Tillverkning av andra icke-elektriska maskiner och utrustningar |
| Huvudgrupp | 37 | Elektrisk utrustning |
| | 371 | Tillverkning av elektrisk ledning och kabel |
| | 372 | Tillverkning av motorer, generatorer, transformatorer, omkopplare och annan liknande utrustning för tillhandahållande av elektrisk kraft |
| | 373 | Tillverkning av elektrisk utrustning för direkt nyttjande i industrin |
| | 374 | Tillverkning av telekommunikationsutrustning, mätare, annan mätutrustning och elektromedicinsk utrustning |
| | 375 | Tillverkning av elektronisk utrustning, ljudutrustning, radio- och televisionsmottagare |
| | 376 | Tillverkning av elektriska hushållsapparater |
| | 377 | Tillverkning av lampor och belysningsutrustning |
| | 378 | Tillverkning av batterier och ackumulatorer |
| | 379 | Reparation, montering och specialinstallation av elektrisk utrustning |

▼B

| | | |
|---|---|---|
| Ex huvudgrupp | 38 | Tillverkning av transportutrustning |
| | 383 | Tillverkning av motorfordon och reservdelar |
| | 384 | Reparation av motorfordon, motorcyklar eller cyklar |
| | 385 | Tillverkning av cyklar och motorcyklar och delar till dessa |
| | 389 | Tillverkning av transportutrustning som inte hänförs till annat ställe |
| Huvudgrupp | 39 | Diverse tillverkningsindustri |
| | 391 | Tillverkning av precisionsinstrument samt mät- och kontrollinstrument |
| | 392 | Tillverkning av medicinsk utrustning och instrument och ortopediska apparater (utom ortopediska fotbeklädnader) |
| | 393 | Tillverkning av fotografisk och optisk utrustning |
| | 394 | Tillverkning och reparation av klockor och ur |
| | 395 | Guldsmide och ädelmetalltillverkning |
| | 396 | Tillverkning och reparation av musikinstrument |
| | 397 | Tillverkning av spel, leksaker samt sport- och idrottsartiklar |
| | 399 | Annan tillverkningsindustri |
| Huvudgrupp | 40 | Byggande |
| | 400 | Byggande (ej specialiserat); rivning |
| | 401 | Uppförande av byggnader (bostäder eller andra hus) |
| | 402 | Anläggningsarbete; väg-, bro- och järnvägsbyggande m.m. |
| | 403 | Installationsarbete |
| | 404 | Utsmyckning och slutförande |

*2*

*Direktiv 68/366/EEG*

*(Liberaliseringsdirektiv: 68/365/EEG)*

*NICE-nomenklaturen*

| | | |
|---|---|---|
| Huvudgrupp | 20A | 200 Industri för produktion av animaliska och vegetabiliska oljor och fetter |
| | 20B | Livsmedelsindustri (förutom dryckesvaruindustrin) |
| | 201 | Slakt, köttberedning och köttkonservering |
| | 202 | Mjölk- och mjölkproduktindustri |
| | 203 | Inläggning och konservering av frukt och grönsaker |
| | 204 | Inläggning och konservering av fisk och andra havsprodukter |
| | 205 | Tillverkning av kvarnprodukter |
| | 206 | Tillverkning av bageriprodukter, kakor, skorpor och kex |
| | 207 | Sockerindustri |
| | 208 | Tillverkning av kakao, choklad och sockerkonfektyr |
| | 209 | Tillverkning av diverse livsmedel |

▼B

| | | |
|---|---|---|
| Huvudgrupp | 21 | Dryckesvaruindustri |
| | 211 | Produktion av etylalkohol genom jäsning, produktion av jäst och sprit |
| | 212 | Tillverkning av vin och andra omältade alkoholdrycker |
| | 213 | Bryggning och mältning |
| | 214 | Tillverkning av hälsodrycker och källvatten |
| | Ex 30 | Tillverkning av gummi-, plast-, konstfiber- och stärkelseprodukter |
| | 304 | Tillverkning av stärkelseprodukter |

| *3* |
|---|
| *Direktiv 82/489/EEG* |
| *ISIC-nomenklaturen* |

| | |
|---|---|
| Ex 855 | Hårfrisörsinrättningar (utom pedikyrverksamhet och yrkesskolor för skönhetsvård) |

**Förteckning II**

**Huvudgrupper som omfattas av direktiven 75/368/EEG, 75/369/EEG och 82/470/EEC**

| *1* |
|---|
| *Direktiv 75/368/EEG (verksamheter som avses i artikel 5.1)* |
| *ISIC-nomenklaturen* |

| | | |
|---|---|---|
| Ex 04 | Fiske | |
| | 043 | Inlandsfiske |
| Ex 38 | Tillverkning av transportutrustning | |
| | 381 | Skeppsbyggnad, reparation och underhåll av fartyg |
| | 382 | Tillverkning av järnvägsutrustning |
| | 386 | Tillverkning och reparation av luftfartyg |
| Ex 71 | Verksamhet relaterad till transporter och andra verksamheter än transporter inom följande grupper | |
| | Ex 711 | Drift av sovvagnar och restaurangvagnar; underhåll av järnvägsutrustning i reparationsverkstad; rengöring av järnvägsvagnar |
| | Ex 712 | Underhåll av utrustning för stads-, linje- och turisttrafik |
| | Ex 713 | Underhåll av övrig utrustning för vägtransporter (såsom bilar, bussar och taxibilar) |
| | Ex 714 | Drift och underhåll av tillhörande anläggningar i samband med vägtransporter (såsom vägar, tunnlar och avgiftsbelagda vägbroar, busstationer, parkeringsplatser, buss- och spårvagnsgarage) |
| | Ex 716 | Övrig verksamhet i samband med inlandssjöfart (såsom drift och underhåll av vattenvägar, hamnar och andra anläggningar för inlandssjöfart; bogsering och lotsning i hamnar, utsättning av sjömärken, lastning och lossning av fartyg och övriga liknande verksamheter, såsom räddning av fartyg, bogsering, drift av förvaringsplatser för båtar) |

▼B

| | | |
|---|---|---|
| 73 | | Kommunikation: post och telekommunikation |
| Ex 85 | | Servicetjänster |
| | 854 | Tvätt, kemtvätt, strykning och färgning |
| | Ex 856 | Fotograftjänster: porträttfotografi och kommersiell fotografi, utom nyhetsfotografi |
| | Ex 859 | Servicetjänster som inte hänförs till annat ställe (endast underhållning och städning av byggnader eller lokaler) |

*2*

*Direktiv 75/369/EEG (artikel 6: om verksamheten betraktas som industriell verksamhet eller hantverksrörelse)*

*ISIC-nomenklaturen*

Följande former av ambulerande verksamhet:

a) Köp och försäljning av varor

— genom handelsresande och hemförsäljare (ex ISIC-grupp 612), samt

— på övertäckta marknadsplatser utan fasta stånd och på utomhusmarknader.

b) De verksamhetsformer som omfattas av redan vidtagna övergångsåtgärder i vilka utövandet av dessa former av verksamhet som handelsresande och hemförsäljare uttryckligen undantas eller inte omnämns.

*3*

*Direktiv 82/470/EEG (artikel 6.1 och 6.3)*

*Grupperna 718 och 720 i ISIC-nomenklaturen*

Dessa verksamheter omfattar särskilt

— att direkt eller i egenskap av ombud arrangera, saluföra och sälja en resa eller en vistelse i form av paket eller i delar (transport, inkvartering med eller utan måltider, utflykter etc.) oavsett resans orsak (artikel 2 B a).

— förmedling mellan olika typer av transportföretag och människor som expedierar eller tar emot varor och som utövar följande former av därmed besläktad verksamhet:

aa) Att för uppdragsgivarens räkning sluta avtal med transportföretag.

bb) Att åt uppdragsgivaren göra en bedömning av och välja bäst lämpade transportslag, transportföretag och färdväg.

cc) Att organisera transporten ur praktisk synvinkel (exempelvis nödvändig transportförpackning); att vidta olika åtgärder som hänger samman med transporten (exempelvis leverera is till kylvagnarna).

dd) Att ta ansvar för formaliteter förbundna med transporten, exempelvis upprätta fraktsedlar; att gruppera och dela upp sändningar.

ee) Att samordna olika delar av en transport genom att sörja för transitering, vidarebefordran, omlastning och andra åtgärder när varorna når slutlig destination.

ff) Att dels förse transportföretagen med frakt, dels förse personer som expedierar eller tar emot varor med transportmöjligheter, inklusive

— beräkning av transportkostnaden och kontroll av räkningen.

— utförande av vissa uppgifter tillfälligt eller permanent i en redares eller en befraktares namn eller för dennes räkning (gentemot hamnmyndigheten, företag som utrustar fartyg etc.).

(Verksamheter i artikel 2 A a, 2 A b och 2 A d).

▼B

**Förteckning III**

**Direktiven 64/222/EEG, 68/364/EEG, 68/368/EEG, 75/368/EEG, 75/369/EEG, 70/523/EEG och 82/470/EEG**

*1*

*Direktiv 64/222/EEG*

*(Liberaliseringsdirektiv: 64/223/EEG och 64/224/EEG)*

1. Tillhandahållande av tjänster som egenföretagare inom partihandel, med undantag för läkemedel och farmaceutiska produkter, giftiga ämnen och sjukdomsalstrande ämnen och kol (ex grupp 611).

2. Yrkesverksamhet som förmedlare, vilken för en eller flera uppdragsgivare förhandlar om och genomför handelstransaktioner i dessa personers namn och för deras räkning.

3. Yrkesverksamhet som förmedlare, vilken, utan att ha ett stadigvarande uppdrag, för samman personer som önskar sluta direkta avtal med varandra, förbereder deras handelstransaktioner eller hjälper till att genomföra dem.

4. Yrkesverksamhet som förmedlare, vilken i eget namn genomför handelstransaktioner för annans räkning.

5. Yrkesverksamhet som förmedlare, vilken för annans räkning sköter försäljning på auktion av varupartier.

6. Yrkesverksamhet som förmedlare, vilken knackar dörr för att ta upp beställningar.

7. Tillhandahållande av tjänster när det sker yrkesmässigt och sköts av en förmedlare som är i tjänst hos ett eller flera företag med verksamhet inom handel, industri eller hantverk.

*2*

*Direktiv 68/364/EEG*

*(Liberaliseringsdirektiv: 68/363/EEG)*

Ex ISIC-grupp 612: Detaljhandel

Verksamheter som inte omfattas:

| | |
|---|---|
| 012 | Hyra av jordbruksmaskiner |
| 640 | Fastigheter, hyra |
| 713 | Hyra av bilar, vagnar och hästar |
| 718 | Hyra av järnvägsvagnar (person- och gods-) |
| 839 | Hyra av maskiner för handelshus |
| 841 | Hyra av biografer och hyra av film |
| 842 | Hyra av teatrar och hyra av teaterrelaterad utrustning |
| 843 | Hyra av båtar, cyklar och spelautomater |
| 853 | Hyra av möblerade rum |
| 854 | Hyra av linne |
| 859 | Hyra av kläder |

*3*

*Direktiv 68/368/EEG*

*(Liberaliseringsdirektiv: 68/367/EEG)*

*ISIC-nomenklaturen*

Ex ISIC-huvudgrupp 85

▼B

1. Restauranger, kaféer, krogar och andra ställen där man äter och dricker (ISIC-grupp 852).

2. Hotell, pensionat, campingplatser och andra slag av husrum (ISIC-grupp 853).

*4*

*Direktiv 75/368/EEG (artikel 7)*

*Alla verksamheter som anges i bilagan till direktiv 75/368/EEG utom de som avses i artikel 5.1 i det direktivet (förteckning II, punkt 1 i den här bilagan).*

*ISIC-nomenklaturen*

| | | |
|---|---|---|
| Ex 62 | Banker och andra finansiella institut | |
| | Ex 620 | Patentbyråer och företag för distribution av royaltyer |
| Ex 71 | Transport | |
| | Ex 713 | Persontransport på väg, utom transport i bil |
| | Ex 719 | Drift av direktledningar för transport av flytande kolväten och andra flytande kemiska produkter |
| Ex 82 | Samhällstjänster | |
| | 827 | Bibliotek, museer, botaniska trädgårdar och djurparker |
| Ex 84 | Rekreationstjänster | |
| | 843 | Rekreationstjänster som inte hänförs till annat ställe:<br>— Idrottsaktiviteter (idrottsplatser, idrottsföreningar etc.), med undantag för verksamhet som idrottsinstruktör<br>— Spelverksamhet (kapplöpningsstall, spelplatser, kapplöpningsbanor etc.)<br>— Andra rekreationsaktiviteter (cirkus, nöjesparker, andra nöjen etc.) |
| Ex 85 | Servicetjänster | |
| | Ex 851 | Hushållstjänster |
| | Ex 855 | Hårfrisörsinrättningar och manikyrverksamhet, utom pedikyr, yrkesskolor för skönhetsvård och frisörskolor |
| | Ex 859 | Servicetjänster som inte hänförs till annat ställe, utom idrottsmassage och paramedicinsk massage och bergsguider, enligt följande indelning:<br>— desinficering och bekämpning av skadedjur<br>— hyra av kläder och övervakning av persedlar<br>— äktenskapsbyråer och liknande tjänster<br>— astrologtjänster och liknande verksamheter som bygger på spekulationer<br>— hygieniska tjänster och tillhörande verksamheter<br>— begravning och underhåll av grav<br>— guide- och tolktjänster i turismsammanhang |

*5*

*Direktiv 75/369/EEG (artikel 5)*

Följande ambulerande verksamheter:

a) Köp och försäljning av varor:

— genom handelsresande och hemförsäljare (ex ISIC-grupp 612),

— på övertäckta marknadsplatser utan fasta stånd och på utomhusmarknader.

▼B

b) De verksamhetsformer som omfattas av redan vidtagna övergångsåtgärder i vilka utövandet av dessa former av verksamhet som handelsresande och hemförsäljare uttryckligen undantas eller inte omnämns.

*6*

*Direktiv 70/523/EEG*

Egenföretagare inom partihandel med kol och agenturverksamhet inom kolhandel (ex ISIC-grupp 6112)

*7*

*Direktiv 82/470/EEG (artikel 6.2)*

(Verksamheter som anges i artikel 2 A c, 2 A e, 2 B b, 2 C och 2 D)

Dessa verksamheter omfattar särskilt att

— hyra ut järnvägsvagnar för befordran av personer eller gods,

— förmedla köp, försäljning eller hyra av fartyg,

— förbereda, förhandla fram och sluta avtal om transport av emigranter,

— åta sig magasinering av alla slags föremål för deponents räkning, enligt tullförfarande eller inte, i lagerhus, allmänna depåer, möbelmagasin, kylhus, silor etc.,

— lämna en handling till deponenten som bevis på att föremålet eller varan magasinerats,

— tillhandahålla utrymmen, foder och plats för saluföring av boskap som hålls tillfälligt i förvar i väntan på försäljning eller som transporteras till eller från marknaden,

— utföra teknisk kontroll av motorfordon,

— mäta eller väga varor.

▼B

*BILAGA V*

**Erkännande på grundval av samordningen av minimikrav för utbildningar**

V.1 LÄKARE

5.1.1 *Benämningar på examensbevis för grundläggande läkarutbildning*

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset | Referensdatum |
|---|---|---|---|---|
| België/Belgique/ Belgien | Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine | — Les universités/De universiteiten<br>— Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap | | 20 december 1976 |
| ▼M1 България | Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен ”магистър” по ”Медицина” и професионална квалификация ”Магистър-лекар” | Медицински факултет във Висше медицинско училище (Медицински университет, Висш медицински институт в Република България) | | 1 januari 2007 |
| ▼B Česká republika | Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.) | Lékářská fakulta univerzity v České republice | — Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce | 1 maj 2004 |
| Danmark | Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen | Medicinsk universitetsfakultet | — Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og<br>— Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen | 20 december 1976 |
| Deutschland | — Zeugnis über die Ärztliche Prüfung<br>— Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war | Zuständige Behörden | | 20 december 1976 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset | Referensdatum |
|---|---|---|---|---|
| Eesti | Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta | Tartu Ülikool | | 1 maj 2004 |
| Ελλάς | Πτυχίο Ιατρικής | — Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου,<br>— Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου | | 1 januari 1981 |
| España | Título de Licenciado en Medicina y Cirugía | — Ministerio de Educación y Cultura<br>— El rector de una Universidad | | 1 januari 1986 |
| France | Diplôme d'Etat de docteur en médecine | Universités | | 20 december 1976 |
| Ireland | Primary qualification | Competent examining body | Certificate of experience | 20 december 1976 |
| Italia | Diploma di laurea in medicina e chirurgia | Università | Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia | 20 december 1976 |
| Κύπρος | Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού | Ιατρικό Συμβούλιο | | 1 maj 2004 |
| Latvija | ārsta diploms | Universitātes tipa augstskola | | 1 maj 2004 |
| Lietuva | Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją | Universitetas | Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją | 1 maj 2004 |
| Luxembourg | Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements, | Jury d'examen d'Etat | Certificat de stage | 20 december 1976 |
| Magyarország | Általános orvos oklevél (doctor medicinae univer- sae, röv.: dr. med. univ.) | Egyetem | | 1 maj 2004 |
| Malta | Lawrja ta' Tabib tal-Medi- ċina u l-Kirurġija | Universita' ta' Malta | Ċertifikat ta' reġistrazzjoni maħruġ mill-Kunsill Mediku | 1 maj 2004 |
| Nederland | Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen | Faculteit Geneeskunde | | 20 december 1976 |
| Österreich | 1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.)<br>2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharztdiplom | 1. Medizinische Fakultät einer Universität<br>2. Österreichische Ärztekammer | | 1 januari 1994 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset | Referensdatum |
|---|---|---|---|---|
| Polska | Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem ”lekarza” | 1. Akademia Medyczna<br>2. Uniwersytet Medyczny<br>3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego | Lekarski Egzamin Państwowy | 1 maj 2004 |
| Portugal | Carta de Curso de licenciatura em medicina | Universidades | Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde | 1 januari 1986 |
| ▼M1 România | Diplomă de licenţă de doctor medic | Universităţi | | 1 januari 2007 |
| ▼B Slovenija | Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov ”doktor medicine/doktorica medicine” | Univerza | | 1 maj 2004 |
| Slovensko | Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu ”doktor medicíny” (”MUDr.”) | Vysoká škola | | 1 maj 2004 |
| Suomi/ Finland | Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiatexamen | — Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet<br>— Kuopion yliopisto<br>— Oulun yliopisto<br>— Tampereen yliopisto<br>— Turun yliopisto | Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården | 1 januari 1994 |
| Sverige | Läkarexamen | Universitet | Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen | 1 januari 1994 |
| United Kingdom | Primary qualification | Competent examining body | Certificate of experience | 20 december 1976 |

5.1.2 *Förteckning över benämningar på specialistutbildningar*

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Referensdatum |
|---|---|---|---|
| België/Belgique/ Belgien | Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste | Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique | 20 december 1976 |
| ▼M1 България | Свидетелство за призната специалност | Медицински университет, Висш медицински институт или Военномедицин-ска академия | 1 januari 2007 |
| ▼B Česká republika | Diplom o specializaci | Ministerstvo zdravotnictví | 1 maj 2004 |
| Danmark | Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge | Sundhedsstyrelsen | 20 december 1976 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Referensdatum |
|---|---|---|---|
| Deutschland | Fachärztliche Anerkennung | Landesärztekammer | 20 december 1976 |
| Eesti | Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal | Tartu Ülikool | 1 maj 2004 |
| Ελλάς | Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας | 1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση<br>2. Νομαρχία | 1 januari 1981 |
| España | Título de Especialista | Ministerio de Educación y Cultura | 1 januari 1986 |
| France | 1. Certificat d'études spéciales de médecine<br>2. Attestation de médecin spécialiste qualifié<br>3. Certificat d'études spéciales de médecine<br>4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine | 1. Universités<br>2. Conseil de l'Ordre des médecins<br>3. Universités<br>4. Universités | 20 december 1976 |
| Ireland | Certificate of Specialist doctor | Competent authority | 20 december 1976 |
| Italia | Diploma di medico specialista | Università | 20 december 1976 |
| Κύπρος | Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας | Ιατρικό Συμβούλιο | 1 maj 2004 |
| Latvija | ”Sertifikāts”—kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē | Latvijas Ārstu biedrība<br>Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība | 1 maj 2004 |
| Lietuva | Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją | Universitetas | 1 maj 2004 |
| Luxembourg | Certificat de médecin spécialiste | Ministre de la Santé publique | 20 december 1976 |
| Magyarország | Szakorvosi bizonyítvány | Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete | 1 maj 2004 |
| Malta | Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku | Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti | 1 maj 2004 |
| Nederland | Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister | — Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst<br>— Sociaal-Geneeskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst | 20 december 1976 |
| Österreich | Facharztdiplom | Österreichische Ärztekammer | 1 januari 1994 |
| Polska | Dyplom uzyskania tytułu specjalisty | Centrum Egzaminów Medycznych | 1 maj 2004 |
| Portugal | 1. Grau de assistente<br>2. Titulo de especialista | 1. Ministério da Saúde<br>2. Ordem dos Médicos | 1 januari 1986 |
| ▼M1 | | | |
| România | Certificat de medic specialist | Ministerul Sănătății Publici | 1 januari 2007 |
| ▼B | | | |
| Slovenija | Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu | 1. Ministrstvo za zdravje<br>2. Zdravniška zbornica Slovenije | 1 maj 2004 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Referensdatum |
|---|---|---|---|
| Slovensko | Diplom o špecializácii | Slovenská zdravotnícka univerzita | 1 maj 2004 |
| Suomi/ Finland | Erikoislääkärin tutkinto/Specialläkarexamen | 1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet<br>2. Kuopion yliopisto<br>3. Oulun yliopisto<br>4. Tampereen yliopisto<br>5. Turun yliopisto | 1 januari 1994 |
| Sverige | Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen | Socialstyrelsen | 1 januari 1994 |
| United Kingdom | Certificate of Completion of specialist training | Competent authority | 20 december 1976 |

▼M1

5.1.3 *Förteckning över benämningar på specialistutbildningar*

| Land | Anestesi och intensivvård<br>Utbildningens minimilängd: 3 år | Kirurgi<br>Utbildningens minimilängd: 5 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/ Belgien | Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie | Chirurgie/Heelkunde |
| България | Анестезиология и интензивно лечение | Хирургия |
| Česká republika | Anesteziologie a resuscitace | Chirurgie |
| Danmark | Anæstesiologi | Kirurgi eller kirurgiske sygdomme |
| Deutschland | Anästhesiologie | (Allgemeine) Chirurgie |
| Eesti | Anestesioloogia | Üldkirurgia |
| Ελλάς | Αναισθησιολογία | Χειρουργική |
| España | Anestesiología y Reanimación | Cirugía general y del aparato digestivo |
| France | Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale | Chirurgie générale |
| Ireland | Anaesthesia | Cirugía general |
| Italia | Anestesia e rianimazione | Chirurgia generale |
| Κύπρος | Αναισθησιολογία | Γενική Χειρουργική |
| Latvija | Anesteziolo ģ ija un reanimatolo ģ ija | Ķirur ģ ija |
| Lietuva | Anesteziologija reanimatologija | Chirurgija |
| Luxembourg | Anesthésie-réanimation | Chirurgie générale |
| Magyarország | Aneszteziológia és intenzív terápia | Sebészet |
| Malta | Anestežija u Kura Intensiva | Kirur ġ ija Ġenerali |
| Nederland | Anesthesiologie | Heelkunde |
| Österreich | Anästhesiologie und Intensivmedizin | Chirurgie |
| Polska | Anestezjologia i intensywna terapia | Chirurgia ogólna |
| Portugal | Anestesiologia | Cirurgia geral |
| România | Anestezie și terapie intensivă | Chirurgie generală |
| Slovenija | Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina | Splošna kirurgija |

▼M1

| Land | Anestesi och intensivvård<br>Utbildningens minimilängd: 3 år | Kirurgi<br>Utbildningens minimilängd: 5 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Slovensko | Anestéziológia a intenzívna medicína | Chirurgia |
| Suomi/Finland | Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård | Yleiskirurgia/Allmän kirurgi |
| Sverige | Anestesi och intensivvård | Kirurgi |
| United Kingdom | Anaesthetics | General surgery |

| Land | Neurokirurgi<br>Utbildningens minimilängd: 5 år | Obstetrik och gynekologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/Belgien | Neurochirurgie | Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde |
| България | Неврохирургия | Акушерство, гинекология и репродуктивна медицина |
| Česká republika | Neurochirurgie | Gynekologie a porodnictví |
| Danmark | Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme | Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp |
| Deutschland | Neurochirurgie | Frauenheilkunde und Geburtshilfe |
| Eesti | Neurokirurgia | Sünnitusabi ja günekoloogia |
| Ελλάς | Νευροχειρουργική | Μαιευτική-Γυναικολογία |
| España | Neurocirugía | Obstetricia y ginecología |
| France | Neurochirurgie | Gynécologie — obstétrique |
| Ireland | Neurosurgery | Obstetrics and gynaecology |
| Italia | Neurochirurgia | Ginecologia e ostetricia |
| Κύπρος | Νευροχειρουργική | Μαιευτική — Γυναικολογία |
| Latvija | Neiroķirurģija | Ginekoloģija un dzemdniecība |
| Lietuva | Neurochirurgija | Akušerija ginekologija |
| Luxembourg | Neurochirurgie | Gynécologie — obstétrique |
| Magyarország | Idegsebészet | Szülészet-nőgyógyászat |
| Malta | Newrokirurġija | Ostetriċja u Ġinekoloġija |
| Nederland | Neurochirurgie | Verloskunde en gynaecologie |
| Österreich | Neurochirurgie | Frauenheilkunde und Geburtshilfe |
| Polska | Neurochirurgia | Położnictwo i ginekologia |
| Portugal | Neurocirurgia | Ginecologia e obstetricia |
| România | Neurochirurgie | Obstetrică-ginecologie |
| Slovenija | Nevrokirurgija | Ginekologija in porodništvo |
| Slovensko | Neurochirurgia | Gynekológia a pôrodníctvo |
| Suomi/Finland | Neurokirurgia/Neurokirurgi | Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar |

▼M1

| Land | Neurokirurgi<br>Utbildningens minimilängd: 5 år | Obstetrik och gynekologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Sverige | Neurokirurgi | Obstetrik och gynekologi |
| United Kingdom | Neurosurgery | Obstetrics and gynaecology |

| Land | Internmedicin<br>Utbildningens minimilängd: 5 år | Ögonsjukdomar (oftalmologi)<br>Utbildningens minimilängd: 3 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/ Belgien | Médecine interne/Inwendige geneeskunde | Ophtalmologie/Oftalmologie |
| България | Вътрешни болести | Очни болести |
| Česká republika | Vnitřní lékařství | Oftalmologie |
| Danmark | Intern medicin | Oftalmologi eller øjensygdomme |
| Deutschland | Innere Medizin | Augenheilkunde |
| Eesti | Sisehaigused | Oftalmoloogia |
| Ελλάς | Παθολογία | Οφθαλμολογία |
| España | Medicina interna | Oftalmología |
| France | Médecine interne | Ophtalmologie |
| Ireland | General medicine | Ophthalmic surgery |
| Italia | Medicina interna | Oftalmologia |
| Κύπρος | Παθολογία | Οφθαλμολογία |
| Latvija | Internā medicīna | Oftalmoloģija |
| Lietuva | Vidaus ligos | Oftalmologija |
| Luxembourg | Médecine interne | Ophtalmologie |
| Magyarország | Belgyógyászat | Szemészet |
| Malta | Mediċina Interna | Oftalmoloġija |
| Nederland | Interne geneeskunde | Oogheelkunde |
| Österreich | Innere Medizin | Augenheilkunde und Optometrie |
| Polska | Choroby wewnętrzne | Okulistyka |
| Portugal | Medicina interna | Oftalmologia |
| România | Medicină internă | Oftalmologie |
| Slovenija | Interna medicina | Oftalmologija |
| Slovensko | Vnútorné lekárstvo | Oftalmológia |
| Suomi/Finland | Sisätaudit/Inre medicin | Silmätaudit/Ögonsjukdomar |
| Sverige | Internmedicine | Ögonsjukdomar (oftalmologi) |
| United Kingdom | General (internal) medicine | Ophthalmology |

▼M1

| Land | Öron-, näs- och halssjukdomar<br>Utbildningens minimilängd: 3 år | Barn- och ungdomsmedicin<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/ Belgien | Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie | Pédiatrie/Pediatrie |
| България | Ушно-носно-гърлени болести | Детски болести |
| Česká republika | Otorinolaryngologie | Dětské lékařství |
| Danmark | Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme | Pædiatri eller sygdomme hos børn |
| Deutschland | Hals-Nasen-Ohrenheilkunde | Kinder — und Jugendheilkunde |
| Eesti | Otorinolarüngoloogia | Pediaatria |
| Ελλάς | Ωτορινολαρυγγολογία | Παιδιατρική |
| España | Otorrinolaringología | PediatrÍa y sus áreas especÍfIcas |
| France | Oto-rhino-laryngologie | Pédiatrie |
| Ireland | Otolaryngology | Paediatrics |
| Italia | Otorinolaringoiatria | Pédiatria |
| Κύπρος | Ωτορινολαρυγγολογία | Παιδιατρική |
| Latvija | Otolaringoloģija | Pediatrija |
| Lietuva | Otorinolaringologija | Vaikų ligos |
| Luxembourg | Oto-rhino-laryngologie | Pédiatrie |
| Magyarország | Fül-orr-gégegyógyászat | Csecsemő- és gyermekgyógyászat |
| Malta | Otorinolaringoloġija | Pedjatrija |
| Nederland | Keel-, neus- en oorheelkunde | Kindergeneeskunde |
| Österreich | Hals-, Nasen-und Ohrenkrankheiten | Kinder — und Jugendheilkunde |
| Polska | Otorynolaryngologia | Pediatria |
| Portugal | Otorrinolaringologia | Pediatria |
| România | Otorinolaringologie | Pediatrie |
| Slovenija | Otorinolaringológija | Pediatrija |
| Slovensko | Otorinolaryngológia | Pediatria |
| Suomi/Finland | Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar | Lastentaudit/Barnsjukdomar |
| Sverige | Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi) | Barn- och ungdomsmedicin |
| United Kingdom | Otolaryngology | Paediatrics |

| Land | Lungsjukdomar (pneumologi)<br>Utbildningens minimilängd: 4 år | Urologi<br>Utbildningens minimilängd: 5 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/ Belgien | Pneumologie | Urologie |
| България | Пневмология и фтизиатрия | Урология |
| Česká republika | Tuberkulóza a respirační nemoci | Urologie |

▼M1

| Land | Lungsjukdomar (pneumologi)<br>Utbildningens minimilängd: 4 år | Urologi<br>Utbildningens minimilängd: 5 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Danmark | Medicinske lungesygdomme | Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme |
| Deutschland | Pneumologie | Urologie |
| Eesti | Pulmonoloogia | Uroloogia |
| Ελλάς | Φυματιολογία- Πνευμονολογία | Ουρολογία |
| España | Neumología | Urología |
| France | Pneumologie | Urologie |
| Ireland | Respiratory medicine | Urology |
| Italia | Malattie dell'apparato respiratorio | Urologia |
| Κύπρος | Πνευμονολογία — Φυματιολογία | Ουρολογία |
| Latvija | Ftiziopneimonoloģija | Uroloģija |
| Lietuva | Pulmonologija | Urologija |
| Luxembourg | Pneumologie | Urologie |
| Magyarország | Tüdőgyógyászat | Urológia |
| Malta | Mediċina Respiratorja | Uroloġija |
| Nederland | Longziekten en tuberculose | Urologie |
| Österreich | Lungenkrankheiten | Urologie |
| Polska | Choroby płuc | Urologia |
| Portugal | Pneumologia | Urologia |
| România | Pneumologie | Urologie |
| Slovenija | Pnevmologija | Urologija |
| Slovensko | Pneumológia a ftizeológia | Urológia |
| Suomi/Finland | Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi | Urologia/Urologi |
| Sverige | Lungsjukdomar (pneumologi) | Urologi |
| United Kingdom | Respiratory medicine | Urology |

| Land | Ortopedi<br>Utbildningens minimilängd: 5 år | Klinisk patologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/ Belgien | Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde | Anatomie pathologique/Pathologische anatomie |
| България | Ортопедия и травматология | Обща и клинична патология |
| Česká republika | Ortopedie | Patologická anatomie |
| Danmark | Ortopædisk kirurgi | Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser |
| Deutschland | Orthopädie (und Unfallchirurgie) | Pathologie |
| Eesti | Ortopeedia | Patoloogia |
| Ελλάς | Ορθοπεδική | Παθολογική Ανατομική |
| España | Cirugía ortopédica y traumatología | Anatomía patológica |

▼M1

| Land | Ortopedi<br>Utbildningens minimilängd: 5 år | Klinisk patologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| France | Chirurgie orthopédique et traumatologie | Anatomie et cytologie pathologiques |
| Ireland | Trauma and orthopaedic surgery | Morbid anatomy and histopathology |
| Italia | Ortopedia e traumatologia | Anatomia patologica |
| Κύπρος | Ορθοπεδική | Παθολογοανατομία — Ιστολογία |
| Latvija | Traumatoloģija un ortopēdija | Patoloģija |
| Lietuva | Ortopedija traumatologija | Patologija |
| Luxembourg | Orthopédie | Anatomie pathologique |
| Magyarország | Ortopédia | Patológia |
| Malta | Kirurġija Ortopedika | Istopatoloġija |
| Nederland | Orthopedie | Pathologie |
| Österreich | Orthopädie und Orthopädische Chirurgie | Pathologie |
| Polska | Ortopedia i traumatologia narządu ruchu | Patomorfologia |
| Portugal | Ortopedia | Anatomia patologica |
| România | Ortopedie și traumatologie | Anatomie patologică |
| Slovenija | Ortopedska kirurgija | Anatomska patologija in citopatologija |
| Slovensko | Ortopédia | Patologická anatómia |
| Suomi/Finland | Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi | Patologia/Patologi |
| Sverige | Ortopedi | Klinisk patologi |
| United Kingdom | Trauma and orthopaedic surgery | Histopathology |

| Land | Neurologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år | Psykiatri<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/Belgien | Neurologie | Psychiatrie de l'adulte/Volwassen psychiatrie |
| България | Нервни болести | Психиатрия |
| Česká republika | Neurologie | Psychiatrie |
| Danmark | Neurologi eller medicinske nervesygdomme | Psykiatri |
| Deutschland | Neurologie | Psychiatrie und Psychotherapie |
| Eesti | Neuroloogia | Psühhiaatria |
| Ελλάς | Νευρολογία | Ψυχιατρική |
| España | Neurología | Psiquiatría |
| France | Neurologie | Psychiatrie |
| Ireland | Neurology | Psychiatry |
| Italia | Neurologia | Psichiatria |
| Κύπρος | Νευρολογία | Ψυχιατρική |
| Latvija | Neiroloģija | Psihiatrija |

▼M1

| Land | Neurologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år | Psykiatri<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Lietuva | Neurologija | Psichiatrija |
| Luxembourg | Neurologie | Psychiatrie |
| Magyarország | Neurológia | Pszichiátria |
| Malta | Newroloġija | Psikjatrija |
| Nederland | Neurologie | Psychiatrie |
| Österreich | Neurologie | Psychiatrie |
| Polska | Neurologia | Psychiatria |
| Portugal | Neurologia | Psiquiatria |
| România | Neurologie | Psihiatrie |
| Slovenija | Nevrologija | Psihiatrija |
| Slovensko | Neurológia | Psychiatria |
| Suomi/Finland | Neurologia/Neurologi | Psykiatria/Psykiatri |
| Sverige | Neurologi | Psykiatri |
| United Kingdom | Neurology | General psychiatry |

| Land | Medicinsk radiologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år | Onkologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/ Belgien | Radiodiagnostic/Röntgendiagnose | Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie |
| България | Образна диагностика | Лъчелечение |
| Česká republika | Radiologie a zobrazovací metody | Radiační onkologie |
| Danmark | Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse | Onkologi |
| Deutschland | (Diagnostische) Radiologie | Strahlentherapie |
| Eesti | Radioloogia | Onkoloogia |
| Ελλάς | Ακτινοδιαγνωστική | Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία |
| España | Radiodiagnóstico | Oncología radioterápica |
| France | Radiodiagnostic et imagerie médicale | Oncologie radiothérapique |
| Ireland | Diagnostic radiology | Radiation oncology |
| Italia | Radiodiagnostica | Radioterapia |
| Κύπρος | Ακτινολογία | Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία |
| Latvija | Diagnostiskā radioloģija | Terapeitiskā radioloģija |
| Lietuva | Radiologija | Onkologija radioterapija |
| Luxembourg | Radiodiagnostic | Radiothérapie |
| Magyarország | Radiológia | Sugárterápia |
| Malta | Radjoloġija | Onkoloġija u Radjoterapija |
| Nederland | Radiologie | Radiotherapie |
| Österreich | Medizinische Radiologie-Diagnostik | Strahlentherapie — Radioonkologie |

▼M1

| Land | Medicinsk radiologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år | Onkologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Polska | Radiologia i diagnostyka obrazowa | Radioterapia onkologiczna |
| Portugal | Radiodiagnóstico | Radioterapia |
| România | Radiologie-imagistică medicală | Radioterapie |
| Slovenija | Radiologija | Radioterapija in onkologija |
| Slovensko | Rádiológia | Radiačná onkológia |
| Suomi/Finland | Radiologia/Radiologi | Syöpätaudit/Cancersjukdomar |
| Sverige | Medicinsk radiologi | Tumörsjukdomar (allmän onkologi) |
| United Kingdom | Clinical radiology | Clinical oncology |

| Land | Plastikkirurgi<br>Utbildningens minimilängd: 5 år | Klinisk biologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/Belgien | Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde | Biologie clinique/Klinische biologie |
| България | Пластично-възстановителна хирургия | Клинична лаборатория |
| Česká republika | Plastická chirurgie | |
| Danmark | Plastikkirurgi | |
| Deutschland | Plastische (und Ästhetische) Chirurgie | |
| Eesti | Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia | Laborimeditsiin |
| Ελλάς | Πλαστική Χειρουργική | Χειρουργική Θώρακος |
| España | Cirugía plástica, estética y reparadora | Análisis clínicos |
| France | Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique | Biologie médicale |
| Ireland | Plastic, reconstructive and aesthetic surgery | |
| Italia | Chirurgia plastica e ricostruttiva | Patologia clinica |
| Κύπρος | Πλαστική Χειρουργική | |
| Latvija | Plastiskā ķirurģija | |
| Lietuva | Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija | Laboratorinė medicina |
| Luxembourg | Chirurgie plastique | Biologie clinique |
| Magyarország | Plasztikai (égési) sebészet | Orvosi laboratóriumi diagnosztika |
| Malta | Kirurġija Plastika | |
| Nederland | Plastische chirurgie | |
| Österreich | Plastische Chirurgie | Medizinische Biologie |
| Polska | Chirurgia plastyczna | Diagnostyka laboratoryjna |
| Portugal | Cirurgia plástica e reconstrutiva | Patologia clínica |
| România | Chirurgie plastică — microchirurgie reconstructivă | Medicină de laborator |

▼M1

| Land | Plastikkirurgi<br>Utbildningens minimilängd: 5 år | Klinisk biologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Slovenija | Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija | |
| Slovensko | Plastická chirurgia | Laboratórna medicína |
| Suomi/Finland | Plastiikkakirurgia/Plastikkirurgi | |
| Sverige | Plastikkirurgi | |
| United Kingdom | Cirugía plástica | |

| Land | Klinisk bakteriologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år | Klinisk kemi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/ Belgien | | |
| България | Микробиология | Биохимия |
| Česká republika | Lékařská mikrobiologie | Klinická biochemie |
| Danmark | Klinisk mikrobiologi | Klinisk biokemi |
| Deutschland | Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie | Laboratoriumsmedizin |
| Eesti | | |
| Ελλάς | 1. Ιατρική Βιοπαθολογία<br>2. Μικροβιολογία | |
| España | Microbiología y parasitología | Bioquímica clínica |
| France | | |
| Ireland | Microbiology | Chemical pathology |
| Italia | Microbiologia e virologia | Biochimica clinica |
| Κύπρος | Μικροβιολογία | |
| Latvija | Mikrobioloģija | |
| Lietuva | | |
| Luxembourg | Microbiologie | Chimie biologique |
| Magyarország | Orvosi mikrobiológia | |
| Malta | Mikrobijoloġija | Patoloġija Kimika |
| Nederland | Medische microbiologie | Klinische chemie |
| Österreich | Hygiene und Mikrobiologie | Medizinische und Chemische Labordiagnostik |
| Polska | Mikrobiologia lekarska | |
| Portugal | | |
| România | | |
| Slovenija | Klinična mikrobiologija | Medicinska biokemija |
| Slovensko | Klinická mikrobiológia | Klinická biochémia |
| Suomi/Finland | Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi | Kliininen kemia/Klinisk kemi |

▼M1

| Land | Klinisk bakteriologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år | Klinisk kemi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Sverige | Klinisk bakteriologi | Klinisk kemi |
| United Kingdom | Medical microbiology and virology | Chemical pathology |

| Land | Klinisk immunologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år | Thoraxkirurgi<br>Utbildningens minimilängd: 5 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/ Belgien | | Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (*) |
| България | Клинична имунология Имунология | Гръдна хирургия Кардиохирургия |
| Česká republika | Alergologie a klinická imunologie | Kardiochirurgie |
| Danmark | Klinisk immunologi | Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme |
| Deutschland | | Thoraxchirurgie |
| Eesti | | Torakaalkirurgia |
| Ελλάς | | Χειρουργική Θώρακος |
| España | Inmunología | Cirugía torácica |
| France | | Chirurgie thoracique et cardiovasculaire |
| Ireland | Immunology (clinical and laboratory) | Thoracic surgery |
| Italia | | Chirurgia toracica; Cardiochirurgia |
| Κύπρος | Ανοσολογία | Χειρουργική Θώρακος |
| Latvija | Imunoloģija | Torakālā ķirurģija |
| Lietuva | | Krūtinės chirurgija |
| Luxembourg | Immunologie | Chirurgie thoracique |
| Magyarország | Allergológia és klinikai immunológia | Mellkassebészet |
| Malta | Immunoloġija | Kirurġija Kardjo-Toraċika |
| Nederland | | Cardio-thoracale chirurgie |
| Österreich | Immunologie | |
| Polska | Immunologia kliniczna | Chirurgia klatki piersiowej |
| Portugal | | Cirurgia cardiotorácica |
| România | | Chirurgie toracică |
| Slovenija | | Torakalna kirurgija |
| Slovensko | Klinická imunológia a alergológia | Hrudníková chirurgia |
| Suomi/Finland | | Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi |
| Sverige | Klinisk immunologi | Thoraxkirurgi |
| United Kingdom | Immunology | Cardo-thoracic surgery |

Dates of repeal within the meaning of Article 27(3):
(*) 1 January 1983

▼M1

| Land | Barn- och ungdomskirurgi<br>Utbildningens minimilängd: 5 år | Kärlkirurgi<br>Utbildningens minimilängd: 5 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/ Belgien | | Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde (*) |
| България | Детска хирургия | Съдова хирургия |
| Česká republika | Dětská chirurgie | Cévní chirurgie |
| Danmark | | Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme |
| Deutschland | Kinderchirurgie | Gefäßchirurgie |
| Eesti | Lastekirurgia | Kardiovaskulaarkirurgia |
| Ελλάς | Χειρουργική Παίδων | Αγγειοχειρουργική |
| España | Cirugía pediátrica | Angiología y cirugía vascular |
| France | Chirurgie infantile | Chirurgie vasculaire |
| Ireland | Paediatric surgery | |
| Italia | Chirurgia pediatrica | Chirurgia vascolare |
| Κύπρος | Χειρουργική Παίδων | Χειρουργική Αγγείων |
| Latvija | Bērnu ķirurģija | Asinsvadu ķirurģija |
| Lietuva | Vaikų chirurgija | Kraujagyslių chirurgija |
| Luxembourg | Chirurgie pédiatrique | Chirurgie vasculaire |
| Magyarország | Gyermeksebészet | Érsebészet |
| Malta | Kirurġija Pedjatrika | Kirurġija Vaskolari |
| Nederland | | |
| Österreich | Kinderchirurgie | |
| Polska | Chirurgia dziecięca | Chirurgia naczyniowa |
| Portugal | Cirurgia pediátrica | Cirurgia vascular |
| România | Chirurgie pediatrică | Chirurgie vasculară |
| Slovenija | | Kardiovaskularna kirurgija |
| Slovensko | Detská chirurgia | Cievna chirurgia |
| Suomi/Finland | Lastenkirurgia/Barnkirurgi | Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi |
| Sverige | Barn- och ungdomskirurgi | |
| United Kingdom | Paediatric surgery | |

Dates of repeal within the meaning of Article 27(3):
(*) 1 January 1983

| Land | Kardiologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år | Medicinsk gastroenterologi och hepatologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/ Belgien | Cardiologie | Gastro-entérologie/Gastroenterologie |
| България | Кардиология | Гастроентерология |
| Česká republika | Kardiologie | Gastroenterologie |

▼M1

| Land | Kardiologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år | Medicinsk gastroenterologi och hepatologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Danmark | Kardiologi | Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme |
| Deutschland | Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie | Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie |
| Eesti | Kardioloogia | Gastroenteroloogia |
| Ελλάς | Καρδιολογία | Γαστρεντερολογία |
| España | Cardiología | Aparato digestivo |
| France | Pathologie cardio-vasculaire | Gastro-entérologie et hépatologie |
| Ireland | Cardiology | Gastro-enterology |
| Italia | Cardiologia | Gastroenterologia |
| Κύπρος | Καρδιολογία | Γαστρεντερολογία |
| Latvija | Kardioloģija | Gastroenteroloģija |
| Lietuva | Kardiologija | Gastroenterologija |
| Luxembourg | Cardiologie et angiologie | Gastro-enterologie |
| Magyarország | Kardiológia | Gasztroenterológia |
| Malta | Kardjoloġija | Gastroenteroloġija |
| Nederland | Cardiologie | Leer van maag-darm-leverziekten |
| Österreich | | |
| Polska | Kardiologia | Gastrenterologia |
| Portugal | Cardiologia | Gastrenterologia |
| România | Cardiologie | Gastroenterologie |
| Slovenija | | Gastroenterologija |
| Slovensko | Kardiológia | Gastroenterológia |
| Suomi/Finland | Kardiologia/Kardiologi | Gastroenterologia/Gastroenterologi |
| Sverige | Kardiologi | Medicinsk gastroenterologi och hepatologi |
| United Kingdom | Cardiology | Gastro-enterology |

| Land | Reumatologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år | Hematologi<br>Utbildningens minimilängd: 3 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/ Belgien | Rhumathologie/reumatologie | |
| България | Ревматология | Трансфузионна хематология |
| Česká republika | Revmatologie | Hematologie a transfúzní lékařství |
| Danmark | Reumatologi | Hæmatologi eller blodsygdomme |
| Deutschland | Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie | Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie |
| Eesti | Reumatoloogia | Hematoloogia |
| Ελλάς | Ρευματολογία | Αιματολογία |

▼M1

| Land | Reumatologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år | Hematologi<br>Utbildningens minimilängd: 3 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| España | Reumatología | Hematología y hemoterapia |
| France | Rhumatologie | |
| Ireland | Rheumatology | Haematology (clinical and laboratory) |
| Italia | Reumatologia | Ematologia |
| Κύπρος | Ρευματολογία | Αιματολογία |
| Latvija | Reimatoloģija | Hematoloģija |
| Lietuva | Reumatologija | Hematologija |
| Luxembourg | Rhumatologie | Hématologie |
| Magyarország | Reumatológia | Haematológia |
| Malta | Rewmatoloġija | Ematoloġija |
| Nederland | Reumatologie | |
| Österreich | | |
| Polska | Reumatologia | Hematologia |
| Portugal | Reumatologia | Imuno-hemoterapia |
| România | Reumatologie | Hematologie |
| Slovenija | | |
| Slovensko | Reumatológia | Hematológia a transfúziológia |
| Suomi/Finland | Reumatologia/Reumatologi | Kliininen hematologia/Klinisk hematologi |
| Sverige | Reumatologi | Hematologi |
| United Kingdom | Rheumatology | Haematology |

| Land | Endokrinologi<br>Utbildningens minimilängd: 3 år | Rehabiliteringsmedicin<br>Utbildningens minimilängd: 3 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/ Belgien | | Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie |
| България | Ендокринология и болести на обмяната | Физикална и рехабилитационна медицина |
| Česká republika | Endokrinologie | Rehabilitační a fyzikální medicína |
| Danmark | Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme | |
| Deutschland | Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie | Physikalische und Rehabilitative Medizin |
| Eesti | Endokrinoloogia | Taastusravi ja füsiaatria |
| Ελλάς | Ενδοκρινολογία | Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση |
| España | Endocrinología y nutrición | Medicina física y rehabilitación |
| France | Endocrinologie, maladies métaboliques | Rééducation et réadaptation fonctionnelles |
| Ireland | Endocrinology and diabetes mellitus | |
| Italia | Endocrinologia e malattie del ricambio | Medicina fisica e riabilitazione |

▼M1

| Land | Endokrinologi<br>Utbildningens minimilängd: 3 år | Rehabiliteringsmedicin<br>Utbildningens minimilängd: 3 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Κύπρος | Ενδοκρινολογία | Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση |
| Latvija | Endokrinoloģija | Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna |
| Lietuva | Endokrinologija | Fizinė medicina ir reabilitacija |
| Luxembourg | Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition | Rééducation et réadaptation fonctionnelles |
| Magyarország | Endokrinológia | Fizioterápia |
| Malta | Endokrinoloġija u Dijabete | |
| Nederland | | Revalidatiegeneeskunde |
| Österreich | | Physikalische Medizin |
| Polska | Endokrynologia | Rehabilitacja medyczna |
| Portugal | Endocrinologia | Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação |
| România | Endocrinologie | Recuperare, medicină fizică și balneologie |
| Slovenija | | Fizikalna in rehabilitacijska medicina |
| Slovensko | Endokrinológia | Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia |
| Suomi/Finland | Endokrinologia/Endokrinologi | Fysiatria/Fysiatri |
| Sverige | Endokrina sjukdomar | Rehabiliteringsmedicin |
| United Kingdom | Endocrinology and diabetes mellitus | |

| Land | Neuropsykiatri<br>Utbildningens minimilängd: 5 år | Hud- och könssjukdomar<br>Utbildningens minimilängd: 3 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/ Belgien | Neuropsychiatrie (*) | Dermato-vénéréologie/Dermato-venerologie |
| България | | Кожни и венерически болести |
| Česká republika | | Dermatovenerologie |
| Danmark | | Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme |
| Deutschland | Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie) | Haut — und Geschlechtskrankheiten |
| Eesti | | Dermatoveneroloogia |
| Ελλάς | Νευρολογία — Ψυχιατρική | Δερματολογία — Αφροδισιολογία |
| España | | Dermatología médico-quirúrgica y venereología |
| France | Neuropsychiatrie (**) | Dermatologie et vénéréologie |
| Ireland | | |
| Italia | Neuropsichiatria (***) | Dermatologia e venerologia |
| Κύπρος | Νευρολογία — Ψυχιατρική | Δερματολογία — Αφροδισιολογία |
| Latvija | | Dermatoloģija un veneroloģija |
| Lietuva | | Dermatovenerologija |
| Luxembourg | Neuropsychiatrie (****) | Dermato-vénéréologie |

▼M1

| Land | Neuropsykiatri<br>Utbildningens minimilängd: 5 år | Hud- och könssjukdomar<br>Utbildningens minimilängd: 3 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Magyarország | | Bőrgyógyászat |
| Malta | | Dermato-venerejoloġija |
| Nederland | Zenuw — en zielsziekten (*****) | Dermatologie en venerologie |
| Österreich | Neurologie und Psychiatrie | Haut- und Geschlechtskrankheiten |
| Polska | | Dermatologia i wenerologia |
| Portugal | | Dermatovenereologia |
| România | | Dermatovenerologie |
| Slovenija | | Dermatovenerologija |
| Slovensko | Neuropsychiatria | Dermatovenerológia |
| Suomi/Finland | | Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi |
| Sverige | | Hud- och könssjukdomar |
| United Kingdom | | |

Datum för upphörande enligt artikel 27.3:
(*) 1 augusti 1987, utom för personer som påbörjade utbildningen före detta datum.
(**) 31 december 1971.
(***) 31 oktober 1999.
(****) Detta examensbevis utfärdas inte längre för utbildningar som påbörjats efter den 5 mars 1982.
(*****) 9 juli 1984.

| Land | Radiologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år | Barnpsykiatri<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/Belgien | | Psychiatrie infanto-juvénile/Kinder- en jeugdpsychiatrie |
| България | Радиобиология | Детска психиатрия |
| Česká republika | | Dětská a dorostová psychiatrie |
| Danmark | | Børne- og ungdomspsykiatri |
| Deutschland | Radiologie | Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie |
| Eesti | | |
| Ελλάς | Ακτινολογία — Ραδιολογία | Παιδοψυχιατρική |
| España | Electroradiología | |
| France | Electro-radiologie (*) | Pédo-psychiatrie |
| Ireland | Radiology | Child and adolescent psychiatry |
| Italia | Radiologia (**) | Neuropsichiatria infantile |
| Κύπρος | | Παιδοψυχιατρική |
| Latvija | | Bērnu psihiatrija |
| Lietuva | | Vaikų ir paauglių psichiatrija |
| Luxembourg | Électroradiologie (***) | Psychiatrie infantile |
| Magyarország | Radiológia | Gyermek-és ifjúságpszichiátria |

▼M1

| Land | Radiologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år | Barnpsykiatri<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Malta | | |
| Nederland | Radiologie (****) | |
| Österreich | Radiologie | |
| Polska | | Psychiatria dzieci i młodzieży |
| Portugal | Radiologia | Pedopsiquiatria |
| România | | Psihiatrie pediatrică |
| Slovenija | | Otroška in mladostniška psihiatrija |
| Slovensko | | Detská psychiatria |
| Suomi/Finland | | Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri |
| Sverige | | Barn- och ungdomspsykiatri |
| United Kingdom | | Child and adolescent psychiatry |

Datum för upphörande enligt artikel 27.3:
(*) 3 december 1971.
(**) 31 oktober 1993.
(***) Detta examensbevis utfärdas inte längre för utbildningar som påbörjats efter den 5 mars 1982.
(****) 8 juli 1984.

| Land | Geriatrik<br>Utbildningens minimilängd: 4 år | Medicinska njursjukdomar (nefrologi)<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/ Belgien | | |
| България | Гериатрична медицина | Нефрология |
| Česká republika | Geriatrie | Nefrologie |
| Danmark | Geriatri eller alderdommens sygdomme | Nefrologi eller medicinske nyresygdomme |
| Deutschland | | Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie |
| Eesti | | Nefroloogia |
| Ελλάς | | Νεφρολογία |
| España | Geriatría | Nefrología |
| France | | Néphrologie |
| Ireland | Geriatric medicine | Nephrology |
| Italia | Geriatria | Nefrologia |
| Κύπρος | Γηριατρική | Νεφρολογία |
| Latvija | | Nefroloģija |
| Lietuva | Geriatrija | Nefrologija |
| Luxembourg | Gériatrie | Néphrologie |
| Magyarország | Geriátria | Nefrológia |
| Malta | Ġerjatrija | Nefroloġija |
| Nederland | Klinische geriatrie | |
| Österreich | | |

▼M1

| Land | Geriatrik<br>Utbildningens minimilängd: 4 år | Medicinska njursjukdomar (nefrologi)<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Polska | Geriatria | Nefrologia |
| Portugal | | Nefrologia |
| România | Geriatrie şi gerontologie | Nefrologie |
| Slovenija | | Nefrologija |
| Slovensko | Geriatria | Nefrológia |
| Suomi/Finland | Geriatria/Geriatri | Nefrologia/Nefrologi |
| Sverige | Geriatrik | Medicinska njursjukdomar (nefrologi) |
| United Kingdom | Geriatrics | Renal medicine |

| Land | Infektionssjukdomar<br>Utbildningens minimilängd: 4 år | Samhällsmedicin<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/ Belgien | | |
| България | Инфекциозни болести | Социална медицина и здравен мениджмънт комунална хигиена |
| Česká republika | Infekční lékařství | Hygiena a epidemiologie |
| Danmark | Infektionsmedicin | Samfundsmedicin |
| Deutschland | | Öffentliches Gesundheitswesen |
| Eesti | Infektsioonhaigused | |
| Ελλάς | | Κοινωνική Ιατρική |
| España | | Medicina preventiva y salud pública |
| France | | Santé publique et médecine sociale |
| Ireland | Infectious diseases | Public health medicine |
| Italia | Malattie infettive | Igiene e medicina preventiva |
| Κύπρος | Λοιμώδη Νοσήματα | Υγειονολογία/Κοινοτική Ιατρική |
| Latvija | Infektoloģija | |
| Lietuva | Infektologija | |
| Luxembourg | Maladies contagieuses | Santé publique |
| Magyarország | Infektológia | Megelőző orvostan és népegészségtan |
| Malta | Mard Infettiv | Saħħa Pubblika |
| Nederland | | Maatschappij en gezondheid |
| Österreich | | Sozialmedizin |
| Polska | Choroby zakaźne | Zdrowie publiczne, epidemiologia |
| Portugal | Infecciologia | Saúde pública |
| România | Boli infecţioase | Sănătate publică şi management |
| Slovenija | Infektologija | Javno zdravje |
| Slovensko | Infektológia | Verejné zdravotníctvo |

▼M1

| Land | Infektionssjukdomar<br>Utbildningens minimilängd: 4 år | Samhällsmedicin<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Suomi/Finland | Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar | Terveydenhuolto/Hälsovård |
| Sverige | Infektionssjukdomar | Socialmedicin |
| United Kingdom | Infectious diseases | Public health medicine |

| Land | Klinisk farmakologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år | Yrkes- och miljömedicin<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/ Belgien | | Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde |
| България | Клинична фармакология и терапия Фармакология | Трудова медицина |
| Česká republika | Klinická farmakologie | Pracovní lékařství |
| Danmark | Klinisk farmakologi | Arbejdsmedicin |
| Deutschland | Pharmakologie und Toxikologie | Arbeitsmedizin |
| Eesti | | |
| Ελλάς | | Ιατρική thς Εργασίας |
| España | Farmacología clínica | Medicina del trabajo |
| France | | Médecine du travail |
| Ireland | Clinical pharmacology and therapeutics | Occupational medicine |
| Italia | Farmacologia | Medicina del lavoro |
| Κύπρος | | Ιατρική της Εργασίας |
| Latvija | | Arodslimības |
| Lietuva | | Darbo medicina |
| Luxembourg | | Médecine du travail |
| Magyarország | Klinikai farmakológia | Foglalkozás-orvostan (üzemorvostan) |
| Malta | Farmakoloġija Klinika u t-Terapewtika | Mediċina Okkupazzjonali |
| Nederland | | Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde<br>Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde |
| Österreich | Pharmakologie und Toxikologie | Arbeits- und Betriebsmedizin |
| Polska | Farmakologia kliniczna | Medycyna pracy |
| Portugal | | Medicina do trabalho |
| România | Farmacologie clinică | Medicina muncii |
| Slovenija | | Medicina dela, prometa in športa |
| Slovensko | Klinická farmakológia | Pracovné lekárstvo |
| Suomi/Finland | Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling | Työterveyshuolto/Företagshälsovård |
| Sverige | Klinisk farmakologi | Yrkes- och miljömedicin |
| United Kingdom | Clinical pharmacology and therapeutics | Occupational medicine |

▼M1

| Land | Allergisjukdomar<br>Utbildningens minimilängd: 3 år | Nukleärmedicin<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/ Belgien | | Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde |
| България | Клинична алергология | Нуклеарна медицина |
| Česká republika | Alergologie a klinická imunologie | Nukleární medicína |
| Danmark | Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme | Klinisk fysiologi og nuklearmedicin |
| Deutschland | | Nuklearmedizin |
| Eesti | | |
| Ελλάς | Αλλεργιολογία | Πυρηνική Ιατρική |
| España | Alergología | Medicina nuclear |
| France | | Médecine nucléaire |
| Ireland | | |
| Italia | Allergologia ed immunologia clinica | Medicina nucleare |
| Κύπρος | Αλλεργιολογία | Πυρηνική Ιατρική |
| Latvija | Alergoloģija | |
| Lietuva | Alergologija ir klinikinė imunologija | |
| Luxembourg | | Médecine nucléaire |
| Magyarország | Allergológia és klinikai immunológia | Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika) |
| Malta | | Mediċina Nukleari |
| Nederland | Allergologie en inwendige geneeskunde | Nucleaire geneeskunde |
| Österreich | | Nuklearmedizin |
| Polska | Alergologia | Medycyna nuklearna |
| Portugal | Imuno-alergologia | Medicina nuclear |
| România | Alergologie și imunologie clinică | Medicină nucleară |
| Slovenija | | Nuklearna medicina |
| Slovensko | Klinická imunológia a alergológia | Nukleárna medicína |
| Suomi/Finland | | Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/ Klinisk fysiologi och nukleärmedicin |
| Sverige | Allergisjukdomar | Nukleärmedicin |
| United Kingdom | | Nuclear medicine |

| Land | Käk- och ansiktskirurgi (grundutbildning för läkare)<br>Utbildningens minimilängd: 5 år |
|---|---|
| | Benämning |
| Belgique/België/ Belgien | |
| България | Лицево-челюстна хирургия |
| Česká republika | Maxilofaciální chirurgie |
| Danmark | |
| Deutschland | |

▼**M1**

| Land | Käk- och ansiktskirurgi (grundutbildning för läkare)<br>Utbildningens minimilängd: 5 år |
|---|---|
| | Benämning |
| Eesti | |
| Ελλάς | |
| España | Cirugía oral y maxilofacial |
| France | Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie |
| Ireland | |
| Italia | Chirurgia maxillo-facciale |
| Κύπρος | |
| Latvija | Mutes, sejas un žokļu ķirurģija |
| Lietuva | Veido ir žandikaulių chirurgija |
| Luxembourg | Chirurgie maxillo-faciale |
| Magyarország | Szájsebészet |
| Malta | |
| Nederland | |
| Österreich | Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie |
| Polska | Chirurgia szczekowo-twarzowa |
| Portugal | Cirurgia maxilo-facial |
| România | |
| Slovenija | Maxilofacialna kirurgija |
| Slovensko | Maxilofaciálna chirurgia |
| Suomi/Finland | |
| Sverige | |
| United Kingdom | |

| Land | Biologisk hematologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|
| | Benämning |
| Belgique/België/ Belgien | |
| България | Клинична хематология |
| Česká republika | |
| Danmark | Klinisk blodtypeserologi (*) |
| Deutschland | |
| Eesti | |
| Ελλάς | |
| España | |
| France | Hématologie |
| Ireland | |
| Italia | |
| Κύπρος | |

▼M1

| Land | Biologisk hematologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|
| | Benämning |
| Latvija | |
| Lietuva | |
| Luxembourg | Hématologie biologique |
| Magyarország | |
| Malta | |
| Nederland | |
| Österreich | |
| Polska | |
| Portugal | Hematologia clinica |
| România | |
| Slovenija | |
| Slovensko | |
| Suomi/Finland | |
| Sverige | |
| United Kingdom | |

Datum för upphörande enligt artikel 27.3:
(*) 1 januari 1983, utom för personer som påbörjat en utbildning före detta datum och som avslutat den senast under 1988.

| Land | Stomatologi<br>Utbildningens minimilängd: 3 år | Dermatologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/ Belgien | | |
| България | | |
| Česká republika | | |
| Danmark | | |
| Deutschland | | |
| Eesti | | |
| Ελλάς | | |
| España | Estomatología | |
| France | Stomatologie | |
| Ireland | | Dermatology |
| Italia | Odontostomatologia (*) | |
| Κύπρος | | |
| Latvija | | |
| Lietuva | | |
| Luxembourg | Stomatologie | |
| Magyarország | | |

▼M1

| Land | Stomatologi<br>Utbildningens minimilängd: 3 år | Dermatologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Malta | | Dermatoloġija |
| Nederland | | |
| Österreich | | |
| Polska | | |
| Portugal | Estomatologia | |
| România | | |
| Slovenija | | |
| Slovensko | | |
| Suomi/Finland | | |
| Sverige | | |
| United Kingdom | | Dermatology |

Datum för upphörande enligt artikel 27.3:
(*) 31 december 1994.

| Land | Veneriska sjukdomar<br>Utbildningens minimilängd: 4 år | Tropikmedicin<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/ Belgien | | |
| България | | |
| Česká republika | | |
| Danmark | | |
| Deutschland | | |
| Eesti | | |
| Ελλάς | | |
| España | | |
| France | | |
| Ireland | Genito-urinary medicine | Tropical medicine |
| Italia | | Medicina tropicale |
| Κύπρος | | |
| Latvija | | |
| Lietuva | | |
| Luxembourg | | |
| Magyarország | | Trópusi betegségek |
| Malta | Mediċina Uro-ġenetali | |
| Nederland | | |
| Österreich | | Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene |
| Polska | | Medycyna transportu |

▼M1

| Land | Veneriska sjukdomar<br>Utbildningens minimilängd: 4 år | Tropikmedicin<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Portugal | | Medicina tropical |
| România | | |
| Slovenija | | |
| Slovensko | | Tropická medicína |
| Suomi/Finland | | |
| Sverige | | |
| United Kingdom | Genito-urinary medicine | Tropical medicine |

| Land | Gastroenterologisk kirurgi<br>Utbildningens minimilängd: 5 år | Olycksfallsmedicin<br>Utbildningens minimilängd: 5 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/ Belgien | Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen (*) | |
| България | | Спешна медицина |
| Česká republika | | Traumatologie<br>Urgentní medicína |
| Danmark | Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme | |
| Deutschland | Visceralchirurgie | |
| Eesti | | |
| Ελλάς | | |
| España | Cirugía del aparato digestivo | |
| France | Chirurgie viscérale et digestive | |
| Ireland | | Emergency medicine |
| Italia | Chirurgia dell'apparato digerente | |
| Κύπρος | | |
| Latvija | | |
| Lietuva | Abdominalinė chirurgija | |
| Luxembourg | Chirurgie gastro-entérologique | |
| Magyarország | | Traumatológia |
| Malta | | Mediċina tal-Aċċidenti u l-Emerġenza |
| Nederland | | |
| Österreich | | |
| Polska | | Medycyna ratunkowa |
| Portugal | | |
| România | | Medicină de urgenţă |
| Slovenija | Abdominalna kirurgija | |
| Slovensko | Gastroenterologická chirurgia | Úrazová chirurgia<br>Urgentná medicína |

▼M1

| Land | Gastroenterologisk kirurgi<br>Utbildningens minimilängd: 5 år | Olycksfallsmedicin<br>Utbildningens minimilängd: 5 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Suomi/Finland | Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi | |
| Sverige | | |
| United Kingdom | | Accident and emergency medicine |

Datum för upphörande enligt artikel 27.3:
(*) 1 januari 1983.

| Land | Klinisk neurofysiologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år | Tand-, mun-, käk- och ansiktskirurgi (grundutbildning för läkare och tandläkare) ([1])<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Belgique/België/Belgien | | Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie |
| България | | |
| Česká republika | | |
| Danmark | Klinisk neurofysiologi | |
| Deutschland | | Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie |
| Eesti | | |
| Ελλάς | | |
| España | Neurofisiologia clínica | |
| France | | |
| Ireland | Clinical neurophysiology | Oral and maxillo-facial surgery |
| Italia | | |
| Κύπρος | | Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική |
| Latvija | | |
| Lietuva | | |
| Luxembourg | | Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale |
| Magyarország | | Arc-állcsont-szájsebészet |
| Malta | Newrofiżjoloġija Klinika | Kirurġija tal-għadam tal-wiċċ |
| Nederland | | |
| Österreich | | |
| Polska | | |
| Portugal | | |
| România | | |
| Slovenija | | |
| Slovensko | | |
| Suomi/Finland | Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi | Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi |

▼M1

| Land | Klinisk neurofysiologi<br>Utbildningens minimilängd: 4 år | Tand-, mun-, käk- och ansiktskirurgi (grundutbildning för läkare och tandläkare) ([1])<br>Utbildningens minimilängd: 4 år |
|---|---|---|
| | Benämning | Benämning |
| Sverige | Klinisk neurofysiologi | |
| United Kingdom | Clinical neurophysiology | Oral and maxillo-facial surgery |

([1]) Den utbildning som leder fram till examensbevis för specialister i tand-, mun-, käk- och ansiktskirurgi (grundutbildning för läkare och tandläkare) skall innebära avslutad och godkänd grundutbildning för läkare (artikel 24) och även avslutad och godkänd grundutbildning för tandläkare (artikel 34).

▼B

5.1.4 *Förteckning över benämningar på utbildningar för allmänpraktik*

| Land | Benämning på examensbeviset | Yrkestitel | Referensdatum |
|---|---|---|---|
| België/Belgique/Belgien | Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste | Huisarts/Médecin généraliste | 31 december 1994 |
| ▼M1 | | | |
| България | Свидетелство за призната специалност по Обща медицина | Лекар-специалист по Обща медицина | 1 januari 2007 |
| ▼B | | | |
| Česká republika | Diplom o specializaci ”všeobecné lékařství” | Všeobecný lékař | 1 maj 2004 |
| Danmark | Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin | Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin | 31 december 1994 |
| Deutschland | Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin | Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin | 31 december 1994 |
| Eesti | Diplom peremeditsiini erialal | Perearst | 1 maj 2004 |
| Ελλάς | Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής | Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής | 31 december 1994 |
| España | Título de especialista en medicina familiar y comunitaria | Especialista en medicina familiar y comunitaria | 31 december 1994 |
| France | Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale) | Médecin qualifié en médecine générale | 31 december 1994 |
| Ireland | Certificate of specific qualifications in general medical practice | General medical practitioner | 31 december 1994 |
| Italia | Attestato di formazione specifica in medicina generale | Medico di medicina generale | 31 december 1994 |
| Κύπρος | Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής | Ιατρός Γενικής Ιατρικής | 1 maj 2004 |
| Latvija | Ģimenes ārsta sertifikāts | Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts | 1 maj 2004 |
| Lietuva | Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas | Šeimos medicinos gydytojas | 1 maj 2004 |
| Luxembourg | Diplôme de formation spécifique en medicine générale | Médecin généraliste | 31 december 1994 |
| Magyarország | Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány | Háziorvostan szakorvosa | 1 maj 2004 |
| Malta | Tabib tal-familja | Mediċina tal-familja | 1 maj 2004 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Yrkestitel | Referensdatum |
|---|---|---|---|
| Nederland | Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst | Huisarts | 31 december 1994 |
| Österreich | Arzt für Allgemeinmedizin | Arzt für Allgemeinmedizin | 31 december 1994 |
| Polska | Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej | Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej | 1 maj 2004 |
| Portugal | Diploma do internato complementar de clínica geral | Assistente de clínica geral | 31 december 1994 |
| ▼M1 România | Certificat de medic specialist medicină de familie | Medic specialist medicină de familie | 1 januari 2007 |
| ▼B Slovenija | Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine | Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine | 1 maj 2004 |
| Slovensko | Diplom o špecializácii v odbore ”všeobecné lekárstvo” | Všeobecný lekár | 1 maj 2004 |
| Suomi/ Finland | Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård | Yleislääkäri/Allmänläkare | 31 december 1994 |
| Sverige | Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen | Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) | 31 december 1994 |
| United Kingdom | Certificate of prescribed/equivalent experience | General medical practitioner | 31 december 1994 |

## V.2 SJUKSKÖTERSKOR MED ANSVAR FÖR ALLMÄN HÄLSO- OCH SJUKVÅRD

5.2.1 *Utbildningsplan för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård*

Utbildningsplanen som leder fram till examensbevis för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård skall bestå av följande två delar och täcka åtminstone de ämnen som anges nedan.

A. Teoretisk undervisning

a) Vård
- yrkets beskaffenhet och etik,
- allmänna principer för hygien och hälso- och sjukvård
- principerna för hälso- och sjukvård inom
  - allmänmedicin och invärtesmedicinska specialiteter,
  - allmän kirurgi och övriga kirurgiska specialiteter,
  - barnavård och barnaålderns invärtes sjukdomar (pediatrik),
  - mödravård,
  - mentalhygien och psykiatri,
  - äldrevård och långvårdsmedicin.

b) Grundvetenskaper
- anatomi och fysiologi,
- patologi,
- bakteriologi, virologi och parasitologi,
- biofysik, biokemi och radiologi,
- dietetik,
- hygien
  - förebyggande medicin,
  - hälsolära,
- klinisk farmakologi.

c) Samhällsvetenskap
- sociologi,
- psykologi,
- förvaltningsprinciper,
- undervisningsprinciper,
- social- och hälsovårdslagstiftning,
- juridiska aspekter på sjuksköterskeyrket.

▼B

B. Klinisk undervisning

— Hälso- och sjukvård i relation till

— allmänmedicin och invärtesmedicinska specialiteter,

— allmän kirurgi och övriga kirurgiska specialiteter,

— barnaålderns invärtes sjukdomar (pediatrik),

— mödravård,

— mentalhygien och psykiatri,

— äldrevård och långvårdsmedicin,

— hemsjukvård.

Undervisning i ett eller flera ämnen får ges som en del av eller i anslutning till andra ämnen.

Den teoretiska undervisningen skall avvägas och samordnas med den kliniska undervisningen på sådant sätt att de kunskaper och färdigheter som anges i denna bilaga kan förvärvas på lämpligt sätt.

5.2.2 *Förteckning över benämningar på examensbevis för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård*

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Yrkestitel | Referensdatum |
|---|---|---|---|---|
| België/Belgique/Belgien | — Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster/Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin)<br>— Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin)<br>— Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin | — De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten<br>— De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschüß der Deutschsprachigen Gemeinschaft | — Hospitalier(ère)/Verpleegassistent(e)<br>— Infirmier(ère) hospitalier(ère)/Ziekenhuisverpleger(-verpleegster) | 29 juni 1979 |
| ▼M1 | | | | |
| България | Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен ”Бакалавър” с професионална квалификация ”Медицинска сестра” | Университет | Медицинска сестра | 1 januari 2007 |
| ▼B | | | | |
| Česká republika | 1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), åtföljt av följande examensbevis: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce | 1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem | 1. Všeobecná sestra | 1 maj 2004 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Yrkestitel | Referensdatum |
|---|---|---|---|---|
| | 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), åtföljt av följande examensbevis: Vysvědčení o absolutoriu | 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem | 2. Všeobecný ošetřovatel | |
| Danmark | Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse | Sygeplejeskole godkendt af Undervisningsministeriet | Sygeplejerske | 29 juni 1979 |
| Deutschland | Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege | Staatlicher Prüfungsausschuss | Gesundheits- und Krankenpflegerin/Gesundheits- und Krankenpfleger | 29 juni 1979 |
| Eesti | Diplom õe erialal | 1. Tallinna Meditsiinikool<br>2. Tartu Meditsiinikool<br>3. Kohtla-Järve Meditsiinikool | õde | 1 maj 2004 |
| Ελλάς | 1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών<br>2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.)<br>3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής<br>4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας<br>5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας<br>6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής | 1. Πανεπιστήμιο Αθηνών<br>2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων<br>3. Υπουργείο Εθνικής 'Αμυνας<br>4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας<br>5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας<br>6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων | Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλευτής ή νοσηλεύτρια | 1 januari 1981 |
| España | Título de Diplomado universitario en Enfermería | — Ministerio de Educación y Cultura<br>— El rector de una universidad | Enfermero/a diplomado/a | 1 januari 1986 |
| France | — Diplôme d'Etat d'infirmier(ère)<br>— Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999 | Le ministère de la santé | Infirmer(ère) | 29 juni 1979 |
| Ireland | Certificate of Registered General Nurse | An Bord Altranais (The Nursing Board) | Registered General Nurse | 29 juni 1979 |
| Italia | Diploma di infermiere professionale | Scuole riconosciute dallo Stato | Infermiere professionale | 29 juni 1979 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Yrkestitel | Referensdatum |
|---|---|---|---|---|
| Κύπρος | Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής | Νοσηλευτική Σχολή | Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής | 1 maj 2004 |
| Latvija | 1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu | 1. Māsu skolas | Māsa | 1 maj 2004 |
| | 2. Māsas diploms | 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu | | |
| Lietuva | 1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją | 1. Universitetas | Bendrosios praktikos slaugytojas | 1 maj 2004 |
| | 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesine kvalifikaciją | 2. Kolegija | | |
| Luxembourg | — Diplôme d'Etat d'infirmier<br>— Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué | Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports | Infirmier | 29 juni 1979 |
| Magyarország | 1. Ápoló bizonyítvány | 1. Iskola | Ápoló | 1 maj 2004 |
| | 2. Diplomás ápoló oklevél | 2. Egyetem/főiskola | | |
| | 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél | 3. Egyetem | | |
| Malta | Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija | Universita' ta' Malta | Infermier Registrat tal-Ewwel Livell | 1 maj 2004 |
| Nederland | 1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A | 1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie | Verpleegkundige | 29 juni 1979 |
| | 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) | 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie | | |
| | 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) | 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie | | |
| | 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 | 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling | | |
| | 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5 | 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling | | |
| Österreich | 1. Diplom als ”Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger” | 1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege | — Diplomierte Krankenschwester<br>— Diplomierter Krankenpfleger | 1 januari 1994 |
| | 2. Diplom als ”Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger” | 2. Allgemeine Krankenpflegeschule | | |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Yrkestitel | Referensdatum |
|---|---|---|---|---|
| Polska | Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem ”magister pielęgniarstwa” | Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (institution för högre utbildning som erkänts av de behöriga myndigheterna) | Pielegniarka | 1 maj 2004 |
| Portugal | 1. Diploma do curso de enfermagem geral<br>2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem<br>3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem | 1. Escolas de Enfermagem<br>2. Escolas Superiores de Enfermagem<br>3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde | Enfermeiro | 1 januari 1986 |
| ▼M1<br>România | 1. Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată<br>2. Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată | 1. Universități<br>2. Universități | asistent medical generalist | 1 januari 2007 |
| ▼B<br>Slovenija | Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov ”diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik” | 1. Univerza<br>2. Visoka strokovna šola | Diplomirana medicinska sestra/Diplomirani zdravstvenik | 1 maj 2004 |
| Slovensko | 1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu ”magister z ošetrovateľstva” (”Mgr.”)<br>2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu ”bakalár z ošetrovateľstva” (”Bc.”)<br>3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra | 1. Vysoká škola<br>2. Vysoká škola<br>3. Stredná zdravotnícka škola | Sestra | 1 maj 2004 |
| Suomi/ Finland | 1. Sairaanhoitajan tutkinto/Sjukskötarexamen<br>2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH) | 1. Terveydenhuoltooppilaitokset/ Hälsovårdsläroanstalter<br>2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor | Sairaanhoitaja/Sjukskötare | 1 januari 1994 |
| Sverige | Sjuksköterskeexamen | Universitet eller högskola | Sjuksköterska | 1 januari 1994 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Yrkestitel | Referensdatum |
|---|---|---|---|---|
| United Kingdom | Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting | Various | — State Registered Nurse<br>— Registered General Nurse | 29 juni 1979 |

## V.3 TANDLÄKARE

### 5.3.1 *Utbildningsplan för tandläkare*

Utbildningsplanen som leder fram till examensbevis för tandläkare skall omfatta minst nedanstående ämnen. Undervisning i ett eller flera ämnen får ges inom ramen för eller i anslutning till övriga ämnen.

A. Grundläggande ämnen

— kemi

— fysik

— biologi

B. Mediko-biologiska och allmänna medicinska ämnen

— anatomi

— embryologi

— histologi, inklusive cytologi

— fysiologi

— biokemi (eller fysiologisk kemi)

— patologisk anatomi

— allmän patologi

— farmakologi

— mikrobiologi

— hygien

— förebyggande medicin och epidemiologi

— radiologi

— medicinsk rehabilitering

— allmän kirurgi

— allmänmedicin, inklusive barnaålderns invärtes sjukdomar (pediatrik)

— öron-, näs- och halssjukdomar

— hudsjukdomar och veneriska sjukdomar

— allmän psykologi, psykopatologi och neuropatologi

— anestesiologi

C. Ämnen med direkt anknytning till tandläkaryrket

— protetik

— materiallära

— konserverande tandvård

— förebyggande tandvård

— anestesiologi och premedicinering vid tandbehandling

— oral kirurgi

— oral patologi

— klinisk praktik

— barntandvård (pedontologi)

— tandreglering (ortodonti)

— parodontologi

— odontologisk röntgendiagnostik

— bettfysiologi

— yrkets organisation, etik och lagstiftning

— sociala aspekter på tandläkaryrket

### 5.3.2 *Examensbevis över grundutbildning för tandläkare*

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset | Yrkestitel | Referensdatum |
|---|---|---|---|---|---|
| België/Belgique/Belgien | Diploma van tandarts/Diplôme licencié en science dentaire | — De universiteiten/Les universités<br>— De bevoegde Examen- commissie van de | | Licentiaat in de tandheelkunde/Licencié en science dentaire | 28 januari 1980 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset | Yrkestitel | Referensdatum |
|---|---|---|---|---|---|
| | | Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française | | | |
| ▼M1 | | | | | |
| България | Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен ”Магистър” по ”Дентална медицина” с професионална квалификация ”Магистър-лекар по дентална медицина” | Факултет по дентална медицина към Медицински университет | | Лекар по дентална медицина | 1 januari 2007 |
| ▼B | | | | | |
| Česká republika | Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor) | Lékařská fakulta univerzity v České republice | Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce | Zubní lékař | 1 maj 2004 |
| Danmark | Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateksamen) | Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet | Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen | Tandlæge | 28 januari 1980 |
| Deutschland | Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung | Zuständige Behörden | | Zahnarzt | 28 januari 1980 |
| Eesti | Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta | Tartu Ülikool | | Hambaarst | 1 maj 2004 |
| Ελλάς | Πτυχίο Οδοντιατρικής | Πανεπιστήμιο | | Οδοντίατρος ή χειρούργος οδοντίατρος | 1 januari 1981 |
| España | Título de Licenciado en Odontología | El rector de una universidad | | Licenciado en odontología | 1 januari 1986 |
| France | Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire | Universités | | Chirurgien-dentiste | 28 januari 1980 |
| Ireland | — Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.)<br>— Bachelor of Dental Surgery (BDS)<br>— Licentiate in Dental Surgery (LDS) | — Universities<br>— Royal College of Surgeons in Ireland | | — Dentist<br>— Dental practitioner<br>— Dental surgeon | 28 januari 1980 |
| Italia | Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria | Università | Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra | Odontoiatra | 28 januari 1980 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset | Yrkestitel | Referensdatum |
|---|---|---|---|---|---|
| Κύπρος | Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου | Οδοντιατρικό Συμβούλιο | | Οδοντίατρος | 1 maj 2004 |
| Latvija | Zobārsta diploms | Universitātes tipa augstskola | Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un ”Sertifikāts” — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā | Zobārsts | 1 maj 2004 |
| Lietuva | Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją | Universitetas | Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją | Gydytojas odontologas | 1 maj 2004 |
| Luxembourg | Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire | Jury d'examen d'Etat | | Médecin-dentiste | 28 januari 1980 |
| Magyarország | Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.) | Egyetem | | Fogorvos | 1 maj 2004 |
| Malta | Lawrja fil- Kirurġija Dentali | Universita’ ta Malta | | Kirurgu Dentali | 1 maj 2004 |
| Nederland | Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen | Faculteit Tandheelkunde | | Tandarts | 28 januari 1980 |
| Österreich | Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades ”Doktor der Zahnheilkunde” | Medizinische Fakultät der Universität | | Zahnarzt | 1 januari 1994 |
| Polska | Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem ”lekarz dentysta” | 1. Akademia Medyczna,<br>2. Uniwersytet Medyczny,<br>3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego | Lekarsko — Dentystyczny Egzamin Państwowy | Lekarz dentysta | 1 maj 2004 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset | Yrkestitel | Referensdatum |
|---|---|---|---|---|---|
| Portugal | Carta de curso de licenciatura em medicina dentária | — Faculdades<br>— Institutos Superiores | | Médico dentista | 1 januari 1986 |
| ▼M1<br>România | Diplomă de licență de medic dentist | Universități | | medic dentist | 1 oktober 2003 |
| ▼B<br>Slovenija | Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov ”doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine” | — Univerza | Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/zobozdravnica | Doktor dentalne medicine/Doktorica dentalne medicine | 1 maj 2004 |
| Slovensko | Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu ”doktor zubného lekárstva” (”MDDr.”) | — Vysoká škola | | Zubný lekár | 1 maj 2004 |
| Suomi/ Finland | Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto/ Odontologie licentiatexamen | — Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet<br>— Oulun yliopisto<br>— Turun yliopisto | Terveydenhuollon oikeusturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Rättskyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring | Hammaslääkäri/ Tandläkare | 1 januari 1994 |
| Sverige | Tandläkarexamen | — Universitetet i Umeå<br>— Universitetet i Göteborg<br>— Karolinska Institutet<br>— Malmö Högskola | Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen | Tandläkare | 1 januari 1994 |
| United Kingdom | — Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.)<br>— Licentiate in Dental Surgery | — Universities<br>— Royal Colleges | | — Dentist<br>— Dental practitioner<br>— Dental surgeon | 28 januari 1980 |

5.3.3 *Examensbevis för specialisttandläkare*

| Ortodonti | | | |
|---|---|---|---|
| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Referensdatum |
| België/Belgique/Belgien | Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie | Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid | 28 januari 1980 |

▼B

| Ortodonti | | | |
|---|---|---|---|
| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Referensdatum |
| ▼M1 | | | |
| България | Свидетелство за призната специалност по ”Ортодонтия” | Факултет по дентална медицина към Медицински университет | 1 januari 2007 |
| ▼B | | | |
| Danmark | Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti | Sundhedsstyrelsen | 27 January 2005 |
| Deutschland | Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie; | Landeszahnärztekammer | 28 januari 1980 |
| Eesti | Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal | Tartu Ülikool | 1 maj 2004 |
| Ελλάς | Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής | — Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση<br>— Νομαρχία | 1 januari 1981 |
| France | Titre de spécialiste en orthodontie | Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes | 28 januari 1980 |
| Ireland | Certificate of specialist dentist in orthodontics | Competent authority recognised for this purpose by the competent minister | 28 januari 1980 |
| Italia | Diploma di specialista in Ortognatodonzia | Università | 21 May 2005 |
| Κύπρος | Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική | Οδοντιατρικό Συμβούλιο | 1 maj 2004 |
| Latvija | ”Sertifikāts”— kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā | Latvijas Ārstu biedrība | 1 maj 2004 |
| Lietuva | Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją | Universitetas | 1 maj 2004 |
| Magyarország | Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány | Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete | 1 maj 2004 |
| Malta | Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja | Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti | 1 maj 2004 |
| Nederland | Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister | Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde | 28 januari 1980 |
| Polska | Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji | Centrum Egzaminów Medycznych | 1 maj 2004 |
| Slovenija | Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije | 1. Ministrstvo za zdravje<br>2. Zdravniška zbornica Slovenije | 1 maj 2004 |
| Suomi/Finland | Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtand-läkarexamen, tandreglering | — Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet<br>— Oulun yliopisto<br>— Turun yliopisto | 1 januari 1994 |
| Sverige | Bevis om specialistkompetens i tandreglering | Socialstyrelsen | 1 januari 1994 |
| United Kingdom | Certificate of Completion of specialist training in orthodontics | Competent authority recognised for this purpose | 28 januari 1980 |

▼B

| Munkirurgi | | | |
|---|---|---|---|
| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Referensdatum |
| ▼M1 | | | |
| България | Свидетелство за призната специалност по ”Орална хирургия” | Факултет по дентална медицина към Медицински университет | 1 januari 2007 |
| ▼B | | | |
| Danmark | Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi | Sundhedsstyrelsen | 28 januari 1980 |
| Deutschland | Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/ Mundchirurgie | Landeszahnärztekammer | 28 januari 1980 |
| Ελλάς | Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (up to 31 December 2002) | — Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση<br>— Νομαρχία | 1 januari 2003 |
| Ireland | Certificate of specialist dentist in oral surgery | Competent authority recognised for this purpose by the competent minister | 28 januari 1980 |
| Italia | Diploma di specialista in Chirurgia Orale | Università | 21 May 2005 |
| Κύπρος | Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική | Οδοντιατρικό Συμβούλιο | 1 maj 2004 |
| Lietuva | Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją | Universitetas | 1 maj 2004 |
| Magyarország | Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány | Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete | 1 maj 2004 |
| Malta | Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurġija tal-ħalq | Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti | 1 maj 2004 |
| Nederland | Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister | Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde | 28 januari 1980 |
| Polska | Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej | Centrum Egzaminów Medycznych | 1 maj 2004 |
| Slovenija | Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije | 1. Ministrstvo za zdravje<br>2. Zdravniška zbornica Slovenije | 1 maj 2004 |
| Suomi/ Finland | Erikoishammaslääkärin tutkinto, suuja leuka-kirurgia/Specialtandläkar-examen, oral och maxillofacial kirurgi | — Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet<br>— Oulun yliopisto<br>— Turun yliopisto | 1 januari 1994 |
| Sverige | Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar | Socialstyrelsen | 1 januari 1994 |
| United Kingdom | Certificate of completion of specialist training in oral surgery | Competent authority recognised for this purpose | 28 januari 1980 |

▼B

V.4 VETERINÄR

5.4.1 *Utbildningsplan för veterinärer*

Utbildningsplanen som leder fram till förvärv av examensbevis för veterinärer skall omfatta minst nedanstående ämnen.

Undervisning i ett eller flera ämnen får ges som en del av eller i anslutning till andra ämnen.

A. Grundläggande ämnen

— fysik

— kemi

— zoologi

— botanik

— biomatematik

B. Särskilda ämnen

a) Grundläggande vetenskaper

— anatomi (inklusive histologi och embryologi)
— fysiologi

— biokemi

— genetik

— farmakologi

— farmaci

— toxikologi

— mikrobiologi

— immunologi

— epidemiologi

— yrkesetik

b) Kliniska vetenskaper

— obstetrik

— patologi (inklusive patologisk anatomi)

— parasitologi

— klinisk medicin och kirurgi (inklusive anestesiologi)

— klinisk undervisning om olika husdjur, fjäderfä och andra djurarter

— förebyggande medicin

— radiologi

— fortplantning och fortplantningsrubbningar

— medicin och hälsoskydd inom det allmänna veterinärväsendet

— veterinärlagstiftning och rättsmedicin

— terapeutik

— propedeutik

c) Animalisk produktion

— animalisk produktion

— animalisk näringslära

— agronomi

— lantbruksekonomi

— kreatursuppfödning

— veterinärhygien

— djuretologi och djurskydd

d) Livsmedelshygien

— inspektion och kontroll av animaliska livsmedel eller livsmedel av animaliskt ursprung

— livsmedelshygien och livsmedelsteknologi

— praktiskt arbete (inklusive praktiskt arbete på slakterier och andra ställen för hantering av livsmedel)

Den praktiska utbildningen får ske i form av en praktikperiod, förutsatt att denna sker på heltid och under den behöriga myndighetens direkta tillsyn och inte överstiger sex månader inom ramen för en sammanlagd studietid på fem år.

Fördelningen av den teoretiska och praktiska utbildningen på de olika ämnesgrupperna skall avvägas och samordnas på sådant sätt att kunskaper och erfarenheter kan förvärvas på ett sätt som gör det möjligt för veterinären att utföra alla sina uppgifter.

5.4.2 *Förteckning över benämningar på examensbevis för veterinärer*

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset | Referensdatum |
|---|---|---|---|---|
| België/Belgique/Belgien | Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire | — De universiteiten/Les universités<br>— De bevoegde Examen-commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent | | 21 december 1980 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset | Referensdatum |
|---|---|---|---|---|
| | | d'enseignement de la Communauté française | | |
| ▼M1 | | | | |
| България | Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар | — Лесотехнически университет — Факултет по ветеринарна медицина<br>— Тракийски университет — Факултет по ветеринарна медицина | | 1 januari 2007 |
| ▼B | | | | |
| Česká republika | — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.)<br>— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.) | Veterinární fakulta univerzity v České republice | | 1 maj 2004 |
| Danmark | Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab | Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole | | 21 december 1980 |
| Deutschland | Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abscnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung | Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule | | 21 december 1980 |
| Eesti | Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava | Eesti Põllumajandusülikool | | 1 maj 2004 |
| Ελλάς | Πτυχίο Κτηνιατρικής | Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας | | 1 januari 1981 |
| España | Título de Licenciado en Veterinaria | — Ministerio de Educación y Cultura<br>— El rector de una universidad | | 1 januari 1986 |
| France | Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire | | | 21 december 1980 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset | Referensdatum |
|---|---|---|---|---|
| Ireland | — Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB)<br>— Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS) | | | 21 december 1980 |
| Italia | Diploma di laurea in medicina veterinaria | Università | Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria | 1 januari 1985 |
| Κύπρος | Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου | Κτηνιατρικό Συμβούλιο | | 1 maj 2004 |
| Latvija | Veterinārārsta diploms | Latvijas Lauksaimniecības Universitāte | | 1 maj 2004 |
| Lietuva | Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM)) | Lietuvos Veterinarijos Akademija | | 1 maj 2004 |
| Luxembourg | Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire | Jury d'examen d'Etat | | 21 december 1980 |
| Magyarország | Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet. | Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Kar | | 1 maj 2004 |
| Malta | Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju | Kunsill tal-Kirurġi Veterinarji | | 1 maj 2004 |
| Nederland | Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/ veeartse-nijkundig examen | | | 21 december 1980 |
| Österreich | — Diplom-Tierarzt<br>— Magister medicinae veterinariae | Universität | — Doktor der Veterinärmedizin<br>— Doctor medicinae veterinariae<br>— Fachtierarzt | 1 januari 1994 |
| Polska | Dyplom lekarza weterynarii | 1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie<br>2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu<br>3. Akademia Rolnicza w Lublinie<br>4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie | | 1 maj 2004 |
| Portugal | Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária | Universidade | | 1 januari 1986 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset | Referensdatum |
|---|---|---|---|---|
| ▼M1 | | | | |
| România | Diplomă de licență de doctor medic veterinar | Universități | | 1 januari 2007 |
| ▼B | | | | |
| Slovenija | Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov ”doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine” | Univerza | Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva | 1 maj 2004 |
| Slovensko | Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu ”doktor veterinárskej medicíny” (”MVDr.”) | Univerzita veterinárskeho lekárstva | | 1 maj 2004 |
| Suomi/ Finland | Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicine licentiatexamen | Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet | | 1 januari 1994 |
| Sverige | Veterinärexamen | Sveriges Lantbruksuniversitet | | 1 januari 1994 |
| United Kingdom | 1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) | 1. University of Bristol | | 21 december 1980 |
| | 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) | 2. University of Liverpool | | |
| | 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) | 3. University of Cambridge | | |
| | 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) | 4. University of Edinburgh | | |
| | 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) | 5. University of Glasgow | | |
| | 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed) | 6. University of London | | |

▼B

## V.5 BARNMORSKOR

### 5.5.1 *Utbildningsplan för barnmorskor (utbildning I och II)*

Utbildningsplanen för förvärv av examensbevis för barnmorskor består av följande två delar:

A. Teoretisk och teknisk undervisning

a) Allmänna ämnen

- grunderna i anatomi och fysiologi
- grunderna i patologi
- grunderna i bakteriologi, virologi och parasitologi
- grunderna i biofysik, biokemi och radiologi
- barnaålderns invärtes sjukdomar (pediatrik), särskilt med avseende på nyfödda barn
- hygien, hälsoundervisning, förebyggande vård, tidig sjukdomsdiagnos
- näringslära och dietetik, särskilt med avseende på kvinnor, nyfödda barn och spädbarn
- grunderna i sociologi och socialmedicinska spörsmål
- grunderna i farmakologi
- psykologi
- pedagogik, principer och metoder
- hälso- och sjukvårdslagstiftning, sociallagstiftning samt hälso- och sjukvårdens uppbyggnad
- yrkesetik och lagstiftning som rör yrket
- sex- och samlevnadsundervisning och familjeplanering
- moderns och spädbarnets rättsskydd

b) Ämnen som är specifika för verksamhet som barnmorska

- anatomi och fysiologi
- embryologi och fosterutveckling
- graviditet, förlossning och barnsängsperiod
- gynekologisk och obstetrisk patologi
- förberedelser inför förlossning och föräldraskap, inklusive psykologiska aspekter
- förlossningsförberedelser (inklusive kunskap om och användning av teknisk utrustning inom obstetriken)
- analgesi, anestesiologi och intensivvård
- det nyfödda barnets fysiologi och patologi
- vård av och tillsyn över det nyfödda barnet
- psykologiska och sociala faktorer

B. Praktisk och klinisk utbildning

Denna utbildning skall ges under lämplig handledning:

- Rådgivning till gravida kvinnor, omfattande minst 100 undersökningar.
- Övervakning och vård av minst 40 kvinnor under förlossning.
- Eleven skall ha skött minst 40 förlossningar; i de fall då detta antal inte kan uppnås, kan antalet minskas till lägst 30 under förutsättning att eleven aktivt deltar vid ytterligare 20 förlossningar.
- Aktiv medverkan vid sätesförlossningar. I de fall då detta inte är möjligt får praktiken ske i en simulerad situation.
- Utförande av episiotomi och förtrogenhet med suturering. Detta skall innefatta teoretisk handledning och klinisk praktik. Det praktiska utförandet av suturering innefattar suturering av såret efter episiotomi och enkel perineal laceration. Detta får ske i en simulerad situation, om det är absolut nödvändigt.
- Övervakning och vård av 40 kvinnor med komplikationer före, under eller efter förlossningen.
- Övervakning och vård (inklusive undersökning) av minst 100 kvinnor efter förlossningen och av friska nyfödda barn.
- Övervakning och vård av nyfödda som kräver specialvård inklusive de barn som är för tidigt eller för sent födda, underviktiga eller sjuka barn.
- Vård av kvinnor med gynekologiska och obstetriska besvär.
- Förtrogenhet med vård av patienter med medicinska och kirurgiska sjukdomar. Detta skall innefatta teoretisk handledning och klinisk praktik.

Den teoretiska och tekniska utbildningen (del A i utbildningsplanen) skall avpassas till och samordnas med den kliniska utbildningen (del B i utbildningsplanen), så att de kunskaper och erfarenheter som avses i denna bilaga kan förvärvas på lämpligt sätt.

Den kliniska barnmorskeutbildningen (del B i utbildningsplanen) skall ha formen av handledd praktik på sjukhusavdelningar eller andra vårdinrättningar som godkänts av de behöriga myndigheterna eller organen. Under denna utbildning skall barnmorskeeleverna ta del i verksamheten på avdelningarna i fråga i den mån den bidrar till deras utbildning. De skall informeras om det ansvar som gäller för verksamhet som barnmorska.

▼B

5.5.2 *Förteckning över benämningar på examensbevis för barnmorskor*

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Yrkestitel | Referensdatum |
|---|---|---|---|---|
| België/Belgique/Belgien | Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse | — De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement<br>— De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française | Vroedvrouw/Accoucheuse | 23 januari 1983 |
| ▼M1 България | Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен ”Бакалавър” с професионална квалификация ”Акушерка” | Университет | Акушерка | 1 januari 2007 |
| ▼B Česká republika | 1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.)<br>— Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce | 1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem | Porodní asistentka/porodní asistent | 1 maj 2004 |
| | 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.)<br>— Vysvědčení o absolutoriu | 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem | | |
| Danmark | Bevis for bestået jordemodereksamen | Danmarks jordemoderskole | Jordemoder | 23 januari 1983 |
| Deutschland | Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger | Staatlicher Prüfungsausschuss | — Hebamme<br>— Entbindungspfleger | 23 januari 1983 |
| Eesti | Diplom ämmaemanda erialal | 1. Tallinna Meditsiinikool<br>2. Tartu Meditsiinikool | — Ämmaemand | 1 maj 2004 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Yrkestitel | Referensdatum |
|---|---|---|---|---|
| Ελλάς | 1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) | 1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) | — Μαία<br>— Μαιευτής | 23 januari 1983 |
| | 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) | 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων | | |
| | 3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών | 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας | | |
| España | — Título de Matrona<br>— Título de Asistente obstétrico (matrona)<br>— Título de Enfermería obstétrica-ginecológica | Ministerio de Educación y Cultura | — Matrona<br>— Asistente obstétrico | 1 januari 1986 |
| France | Diplôme de sage-femme | L'Etat | Sage-femme | 23 januari 1983 |
| Ireland | Certificate in Midwifery | An Board Altranais | Midwife | 23 januari 1983 |
| Italia | Diploma d'ostetrica | Scuole riconosciute dallo Stato | Ostetrica | 23 januari 1983 |
| Κύπρος | Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής | Νοσηλευτική Σχολή | Εγγεγραμμένη Μαία | 1 maj 2004 |
| Latvija | Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu | Māsu skolas | Vecmāte | 1 maj 2004 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Yrkestitel | Referensdatum |
|---|---|---|---|---|
| Lietuva | 1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją<br>— Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje | 1. Universitetas | Akušeris | 1 maj 2004 |
| | 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją<br>— Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje | 2. Kolegija | | |
| | 3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją | 3. Kolegija | | |
| Luxembourg | Diplôme de sage-femme | Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports | Sage-femme | 23 januari 1983 |
| Magyarország | Szülésznő bizonyítvány | Iskola/főiskola | Szülésznő | 1 maj 2004 |
| Malta | Lawrja jew diploma fl-Istudji tal-Qwiebel | Universita' ta' Malta | Qabla | 1 maj 2004 |
| Nederland | Diploma van verloskundige | Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidings-instellingen | Verloskundige | 23 januari 1983 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Yrkestitel | Referensdatum |
|---|---|---|---|---|
| Österreich | Hebammen-Diplom | — Hebammenakademie<br>— Bundeshebammenlehranstalt | Hebamme | 1 januari 1994 |
| Polska | Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem ”magister położnictwa” | Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Institution för högre utbildning som erkänts av de behöriga myndigheterna) | Położna | 1 maj 2004 |
| Portugal | 1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica | 1. Ecolas de Enfermagem | Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica | 1 januari 1986 |
| | 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica | 2. Escolas Superiores de Enfermagem | | |
| | 3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica | 3. — Escolas Superiores de Enfermagem<br>— Escolas Superiores de Saúde | | |

▼M1

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| România | Diplomă de licență de moașă | Universități | Moașă | 1 januari 2007 |

▼B

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| Slovenija | Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov ”diplomirana babica/diplomirani babičar” | 1. Univerza<br>2. Visoka strokovna šola | diplomirana babica/diplomirani babičar | 1 maj 2004 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Yrkestitel | Referensdatum |
|---|---|---|---|---|
| Slovensko | 1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu ”bakalár z pôrodnej asistencie” (”Bc.”)<br>2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka | 1. Vysoká škola<br>2. Stredná zdravotnícka škola | Pôrodná asistentka | 1 maj 2004 |
| Suomi/ Finland | 1. Kätilön tutkinto/ barnmorskeexamen<br>2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH) | 1. Terveydenhuoltooppi-laitokset/hälsovårdsläroanstalter<br>2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor | Kätilö/Barnmorska | 1 januari 1994 |
| Sverige | Barnmorskeexamen | Universitet eller högskola | Barnmorska | 1 januari 1994 |
| United Kingdom | Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting | Various | Midwife | 23 januari 1983 |

V.6 FARMACEUT

5.6.1 *Utbildningsplan för farmaceuter*

— växt- och djurbiologi

— fysik

— allmän och oorganisk kemi

— organisk kemi

— analytisk kemi

— farmaceutisk kemi inklusive läkemedelsanalys

— allmän och tillämpad biokemi (medicinsk)

— anatomi och fysiologi; medicinsk terminologi

— mikrobiologi

— farmakologi och farmakoterapi

— farmaceutisk teknologi

— toxikologi

— farmakognosi

— lagstiftning och eventuellt yrkesetik

Vid avvägningen mellan teoretisk och praktisk utbildning skall för varje ämne i utbildningsplanen tillräckligt stor vikt läggas vid den teoretiska delen så att utbildningens akademiska karaktär bibehålls.

▼B

5.6.2 *Förteckning över benämningar på examensbevis för farmaceuter*

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset | Referensdatum |
|---|---|---|---|---|
| België/Belgique/Belgien | Diploma van apotheker/Diplôme de pharmacien | — De universiteiten/Les universités<br>— De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française | | 1 oktober 1987 |
| ▼M1 България | Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен "Магистър" по "Фармация" с професионална квалификация "Магистър-фармацевт" | Фармацевтичен факултет към Медицински университет | | 1 januari 2007 |
| ▼B Česká republika | Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.) | Farmaceutická fakulta univerzity v České republice | Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce | 1 maj 2004 |
| Danmark | Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen | Danmarks Farmaceutiske Højskole | | 1 oktober 1987 |
| Deutschland | Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung | Zuständige Behörden | | 1 oktober 1987 |
| Eesti | Diplom proviisori õppekava läbimisest | Tartu Ülikool | | 1 maj 2004 |
| Ελλάς | Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος | Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση | | 1 oktober 1987 |
| España | Título de Licenciado en Farmacia | — Ministerio de Educación y Cultura<br>— El rector de una universidad | | 1 oktober 1987 |
| France | — Diplôme d'Etat de pharmacien<br>— Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie | Universités | | 1 oktober 1987 |
| Ireland | Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist | | | 1 oktober 1987 |
| Italia | Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato | Università | | 1 november 1993 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset | Referensdatum |
|---|---|---|---|---|
| Κύπρος | Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού | Συμβούλιο Φαρμακευτικής | | 1 maj 2004 |
| Latvija | Farmaceita diploms | Universitātes tipa augstskola | | 1 maj 2004 |
| Lietuva | Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją | Universitetas | | 1 maj 2004 |
| Luxembourg | Diplôme d'Etat de pharmacien | Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale | | 1 oktober 1987 |
| Magyarország | Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, röv: mag. Pharm) | EG Egyetem | | 1 maj 2004 |
| Malta | Lawrja fil-farmaċija | Universita' ta' Malta | | 1 maj 2004 |
| Nederland | Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen | Faculteit Farmacie | | 1 oktober 1987 |
| Österreich | Staatliches Apothekerdiplom | Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales | | 1 oktober 1994 |
| Polska | Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra | 1. Akademia Medyczna<br>2. Uniwersytet Medyczny<br>3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego | | 1 maj 2004 |
| Portugal | Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas | Universidades | | 1 oktober 1987 |
| ▼M1 | | | | |
| România | Diplomă de licență de farmacist | Universități | | 1 januari 2007 |
| ▼B | | | | |
| Slovenija | Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv ”magister farmacije/magistra farmacije” | Univerza | Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije | 1 maj 2004 |
| Slovensko | Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu ”magister farmácie” (”Mgr.”) | Vysoká škola | | 1 maj 2004 |
| Suomi/ Finland | Proviisorin tutkinto/ Provisorexamen | — Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet<br>— Kuopion yliopisto | | 1 oktober 1994 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset | Referensdatum |
|---|---|---|---|---|
| Sverige | Apotekarexamen | Uppsala universitet | | 1 oktober 1994 |
| United Kingdom | Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist | | | 1 oktober 1987 |

V.7 ARKITEKT

5.7.1 *Förteckning över benämningar på examensbevis för arkitekter som erkänts i enlighet med artikel 46*

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset | Referensläsår |
|---|---|---|---|---|
| België/ Belgique/ Belgien | 1. Architect/Architecte<br>2. Architect/Architecte<br>3. Architect<br>4. Architect/Architecte<br>5. Architect/Architecte<br>6. Burgelijke ingenieur-architect | 1. Nationale hogescholen voor architectuur<br>2. Hogere-architectuur-instituten<br>3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt<br>4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten<br>5. Sint-Lucasscholen<br>6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten<br>6. ”Faculté Polytechnique” van Mons | | 1988/1989 |
| | 1. Architecte/Architect<br>2. Architecte/Architect<br>3. Architect<br>4. Architecte/Architect<br>5. Architecte/Architect<br>6. Ingénieur-civil — architecte | 1. Ecoles nationales supérieures d'architecture<br>2. Instituts supérieurs d'architecture<br>3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt<br>4. Académies royales des Beaux-Arts<br>5. Ecoles Saint-Luc<br>6. Facultés des sciences appliquées des universités<br>6. Faculté polytechnique de Mons | | |
| Danmark | Arkitekt cand. arch. | — Kunstakademiets Arkitektskole i København<br>— Arkitektskolen i Århus | | 1988/1989 |
| Deutschland | Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ. | — Universitäten (Architektur/Hochbau)<br>— Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau)<br>— Technische Universitäten (Architektur/Hochbau)<br>— Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau)<br>— Hochschulen für bildende Künste<br>— Hochschulen für Künste | | 1988/1989 |
| | Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH | — Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) (1)<br>— Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen | | |

(1) Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen.

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset | Referensläsår |
|---|---|---|---|---|
| Ελλάς | Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού | — Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών<br>— Αριστοτέλειο Πανεπιστήμο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής | Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής | 1988/1989 |
| España | Título oficial de arquitecto | Rectores de las universidades enumeradas a continuación:<br>— Universidad Politécnica de Cataluña, Escuelas Técnicas Superiores de Arquitectura de Barcelona o del Vallès;<br>— Universidad Politécnica de Madrid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Madrid;<br>— Universidad Politécnica de Las Palmas, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Las Palmas;<br>— Universidad Politécnica de Valencia, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valencia;<br>— Universidad de Sevilla, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Sevilla;<br>— Universidad de Valladolid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valladolid;<br>— Universidad de Santiago de Compostela, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Coruña;<br>— Universidad del País Vasco, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de San Sebastián;<br>— Universidad de Navarra, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Pamplona;<br>— Universidad de Alcalá de Henares, Escuela Politécnica de Alcalá de Henares;<br>— Universidad Alfonso X El Sabio, Centro Politécnico Superior de Villanueva de la Cañada;<br>— Universidad de Alicante, Escuela Politécnica Superior de Alicante;<br>— Universidad Europea de Madrid;<br>— Universidad de Cataluña, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Barcelona;<br>— Universidad Ramón Llull, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Salle;<br>— Universidad S.E.K. de Segovia, Centro de Estudios Integrados de Arquitectura de Segovia;<br>— Universidad de Granada, | | 1988/1989<br>1999/2000<br>1999/2000<br>1997/1998<br>1998/1999<br>1999/2000<br>1998/1999<br>1999/2000<br>1994/1995 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset | Referensläsår |
|---|---|---|---|---|
| | | Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada. | | |
| France | 1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale. | 1. Le ministre chargé de l'architecture | | 1988/1989 |
| | 2. Diplôme d'architecte ESA | 2. Ecole spéciale d'architecture de Paris | | |
| | 3. Diplôme d'architecte ENSAIS | 3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture | | |
| Ireland | 1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI) | 1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin | | 1988/1989 |
| | 2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) (Previously, until 2002 - Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch) | 2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin) | | |
| | 3. Certificate of associateship (ARIAI) | 3. Royal Institute of Architects of Ireland | | |
| | 4. Certificate of membership (MRIAI) | 4. Royal Institute of Architects of Ireland | | |
| Italia | — Laurea in architettura | — Università di Camerino<br>— Università di Catania — Sede di Siracusa<br>— Università di Chieti<br>— Università di Ferrara<br>— Università di Firenze<br>— Università di Genova<br>— Università di Napoli Federico II<br>— Università di Napoli II<br>— Università di Palermo<br>— Università di Parma<br>— Università di Reggio Calabria<br>— Università di Roma ”La Sapienza”<br>— Universtià di Roma III<br>— Università di Trieste<br>— Politecnico di Bari<br>— Politecnico di Milano<br>— Politecnico di Torino<br>— Istituto universitario di architettura di Venezia | Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente | 1988/1989 |
| | — Laurea in ingegneria edile — architettura | — Università dell'Aquilla<br>— Università di Pavia<br>— Università di Roma”La Sapienza” | Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente | 1998/1999 |
| | — Laurea specialistica in ingegneria edile — architettura | — Università dell'Aquilla<br>— Università di Pavia<br>— Università di Roma ”La Sapienza” | Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica | 2003/2004 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset | Referensläsår |
|---|---|---|---|---|
| | | — Università di Ancona<br>— Università di Basilicata — Potenza<br>— Università di Pisa<br>— Università di Bologna<br>— Università di Catania<br>— Università di Genova<br>— Università di Palermo<br>— Università di Napoli Federico II<br>— Università di Roma — Tor Vergata<br>— Università di Trento<br>— Politecnico di Bari<br>— Politecnico di Milano | istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente | |
| | — Laurea specialistica quinquennale in Architettura<br>— Laurea specialistica quinquennale in Architettura<br>— Laurea specialistica quinquennale in Architettura<br>— Laurea specialistica in Architettura | — Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma ”La Sapienza”<br>— Università di Ferrara<br>— Università di Genova<br>— Università di Palermo<br>— Politecnico di Milano<br>— Politecnico di Bari<br>— Università di Roma III<br>— Università di Firenze<br>— Università di Napoli II<br>— Politecnico di Milano II | Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente<br>Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente<br>Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente<br>Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente | 1998/1999<br>1999/2000<br>2003/2004<br>2004/2005 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset | Referensläsår |
|---|---|---|---|---|
| Nederland | 1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur | 1. Technische Universiteit te Delft | Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46. | 1988/1989 |
| | 2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek | 2. Technische Universiteit te Eindhoven | | |
| | 3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk:<br>— de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam<br>— de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam<br>— de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg<br>— de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem<br>— de Rijkshogeschool Groningen te Groningen<br>— de Hogeschool Maastricht te Maastricht | | | |
| Österreich | 1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. | 1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz) | | 1998/1999 |
| | 2. Dilplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. | 2. Technische Universität Wien | | |
| | 3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. | 3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck) | | |
| | 4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. | 4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien | | |
| | 5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. | 5. Akademie der Bildenden Künste in Wien | | |
| | 6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. | 6. Hochschule für künstlerishe und industrielle Gestaltung in Linz | | |
| Portugal | Carta de curso de licenciatura em Arquitectura<br>Para os cursos iniciados a | — Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa<br>— Faculdade de arquitectura | | 1988/1989<br>1991/1992 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Organ som utfärdar examensbeviset | Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset | Referensläsår |
|---|---|---|---|---|
| | partir do ano académico de 1991/92 | da Universidade do Porto<br>— Escola Superior Artística do Porto<br>— Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto | | |
| Suomi/Finland | Arkkitehdin tutkinto/Arkitektexamen | — Teknillinen korkeakoulu / Tekniska högskolan (Helsinki)<br>— Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola<br>— Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet | | 1998/1999 |
| Sverige | Arkitektexamen | Chalmers Tekniska Högskola AB<br>Kungliga Tekniska Högskolan<br>Lunds Universitet | | 1998/1999 |
| United Kingdom | 1. Diplomas in architecture | 1. — Universities<br>— Colleges of Art<br>— Schools of Art | Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board.<br>The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in *Criteria for validation* published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board.<br>EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the *Criteria for validation.* | 1988/1989 |
| | 2. Degrees in architecture | 2. Universities | | |
| | 3. Final examination | 3. Architectural Association | | |
| | 4. Examination in architecture | 4. Royal College of Art | | |
| | 5. Examination Part II | 5. Royal Institute of British Architects | | |

▼B

*BILAGA VI*

**Förvärvade rättigheter som gäller de yrken som erkänns på grundval av samordning av minimikraven för utbildning**

6.1 *Förteckning över benämningar på examensbevis för arkitekter som omfattas av de förvärvade rättigheter som avses i artikel 49.1*

| Land | Benämning på examensbeviset | Referensläsår |
|---|---|---|
| België/Belgique/Belgien | — Examensbevis som utfärdas av de statliga arkitekthögskolorna eller de statliga arkitekturinstituten (architecte-architect)<br>— Examensbevis som utfärdas av arkitekthögskolan i Hasselt (architect)<br>— Examensbevis som utfärdas av de Kungliga Konstakademierna (architecte — architect)<br>— Examensbevis som utfärdas av ”Saint-Luc-skolorna” (architecte — architect)<br>— Universitetsdiplom för civilingenjörer, tillsammans med ett intyg om fullgjord provtjänstgöring från den arkitektsammanslutning som ger innehavaren rätten att använda yrkestiteln arkitekt (architecte — architect)<br>— Examensbevis i arkitektur som utfärdas av den centrala eller statliga examensnämnden för arkitektur (architecte — architect)<br>— Examensbevis för civilingenjörer/arkitekter och arkitekt/ingenjörsbetyg som utfärdas vid fakulteterna för tillämpad vetenskap vid universiteten och av Faculté Polytechnique i Mons (ingénieur — architecte, ingénieur-architect) | 1987/1988 |
| ▼M1 | | |
| България | De examensbevis som utfärdas av officiellt godkända högre utbildningsanstalter för behörighet som ”архитект” (arkitekt), ”строителен инженер” (civilingenjör) eller ”инженер” (ingenjör) enligt följande:<br>— Университет за архитектура, строителство и геодезия – София: специалности ”Урбанизъм” и ”Архитектура” (Universitetet för arkitektur, civilingenjörsstudier och geodesi – Sofia: specialiseringarna ”urbanism” och ”arkitektur”) och alla specialiseringar inom ingenjörsvetenskap på följande områden: ”конструкции на сгради и съоръжения” (byggteknik), ”пътища” (vägar), ”транспорт” (transport), ”хидротехника и водно строителство” (hydroteknik och hydrokonstruktion), ”мелиорации и др.” (konstbevattning osv.).<br>— De examensbevis som utfärdas av tekniska universitet och högre utbildningsanstalter för byggteknik på följande områden: ”електро- и топлотехника” (elektro- och termoteknik), ”съобщителна и комуникационна техника” (telekommunikationsteknik och -teknologi), ”строителни технологии” (byggteknik), ”приложна геодезия” (tillämpad geodesi) och ”ландшафт и др.” (landskapsarkitektur) osv. på området för byggteknik.<br>För utövande av projekteringsverksamhet på arkitektur- och byggområdet måste examensbevisen åtföljas av ett ”придружени от удостоверение за проектантска правоспособност” (intyg om rätt till projektering), utfärdat av ”Камарата на архитектите” (arkitektkammaren) och ”Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране” (kammaren för ingenjörer inom investeringsprojektering), som berättigar till verksamhet inom investeringsprojektering. | 2009/2010 |
| ▼B | | |
| Česká republika | — Examensbevis som utfärdats av fakulteterna vid ”České vysoké učení technické” (Tjeckiens tekniska universitet i Prag):<br>”Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství” (högskolan för arkitektur och byggnadskonstruktion) (fram till 1951),<br>”Fakulta architektury a pozemního stavitelství” (fakulteten för arkitektur och byggnadskonstruktion) (1951-1960)<br>”Fakulta stavební” (fakulteten för civilingenjörsstudier) (från 1960) inom följande ämnesområden: byggnadskonstruktion och byggnader, byggnadskonstruktion, konstruktion och arkitektur, arkitektur (inklusive fysisk planering), konstruktionsarbeten och byggande för industri- och jordbruksproduktion, eller i programmet för civilingenjörsstudier inom ämnesområdet byggnadskonstruktion och arkitektur, ”Fakulta architektury” (fakulteten för arkitektur) (från 1976) inom följande ämnesområden: arkitektur, fysisk planering, eller inom studieprogrammet arkitektur och fysisk planering inom följande ämnesområden: arkitektur, arkitekturplaneringsteori, fysisk planering, arkitekturhistoria och återuppbyggnad av historiska monument, eller arkitektur och byggnadskonstruktion,<br>— Examensbevis som utfärdats av ”Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše” (fram till 1951) inom området arkitektur och konstruktion,<br>— Examensbevis som utfärdats av ”Vysoká škola stavitelství v Brně” (1951-1956) | 2006/2007 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Referensläsår |
|---|---|---|
| | inom området arkitektur och konstruktion,<br>— Examensbevis som utfärdas av ”Vysoké učení technické v Brně”, par la ”Fakulta architektury” (fakulteten för arkitektur) (från 1956) inom ämnesområdet arkitektur och fysisk planering eller av ”Fakulta stavební” (fakulteten för civilingenjörsstudier) (från 1956) inom ämnesområdet konstruktion,<br>— Examensbevis som utfärdas av ”Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava”, ”Fakulta stavební” (fakulteten för civilingenjörsstudier) (från 1997) inom ämnesområdet byggnader och arkitektur eller inom ämnesområdet civilingenjörsstudier,<br>— Examensbevis som utfärdas av ”Technická univerzita v Liberci”, ”Fakulta architektury” (fakulteten för arkitektur) (från 1994) inom studieprogrammet arkitektur och fysisk planering inom ämnesområdet arkitektur,<br>— Examensbevis som utfärdas av ”Akademie výtvarných umění v Praze” inom studieprogrammet för konst inom ämnesområdet arkitekturplanering,<br>— Examensbevis som utfärdas av ”Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze” inom studieprogrammet för konst inom ämnesområdet arkitektur,<br>— Intyg om den auktorisering som utfärdas av ”Česká komora architektů” utan någon specificering av området eller inom området byggnadskonstruktion. | |
| Danmark | — Examensbevis som utfärdas av statens arkitektskolor i Köpenhamn och Århus (architekt)<br>— Registreringsbevis utfärdade av arkitektnämnden i enlighet med lag nr 202 av den 28 maj 1975 (registreret arkitekt)<br>— Examensbevis utfärdade av civilingenjörshögskolorna (bygningskonstruktør), tillsammans med ett intyg från de behöriga myndigheterna att personen i fråga har fått sina formella kvalifikationer prövade genom en bedömning av projekt som utarbetats och verkställts av personen i fråga, under det att han eller hon under minst sex år aktivt utövade den verksamhet som åsyftas i artikel 48 i detta direktiv | 1987/1988 |
| Deutschland | — Examensbevis som utfärdas av konstakademierna (Dipl.-Ing., Architekt) (HfbK)<br>— Examensbevis som utfärdas av arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid Technische Hochschulen, vid arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid tekniska högskolor, arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid universitet, och, i den mån dessa anstalter har sammanslagits till Gesamthochschulen, vid arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid Gesamthochschulen (Dipl.-Ing. och varje annan titel som kan komma att senare fastställas för innehavare av dessa examensbevis)<br>— Examensbevis som utfärdats av arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid Fachhochsulen och, i den mån som dessa anstalter har sammanslagits till Gesamthochschulen, av arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid Gesamthochschulen, när studietiden är kortare än fyra år men minst tre år, tillsammans med ett certifikat som styrker en fyraårig yrkeserfarenhet i Förbundsrepubliken Tyskland och som utfärdats av yrkesorganisationen i enlighet med artikel 47.1 (Ingenieur grad. och varje annan titel som kan komma att senare fastställas för innehavare av dessa examensbevis)<br>— Examensbevis (Prüfungszeugnisse) som utfärdats före den 1 januari 1973 av arkitekturinstitutionerna vid Ingenieurschulen och vid Werkkunstschulen, tillsammans med ett intyg från de behöriga myndigheterna att personen i fråga har fått sina formella kvalifikationer prövade genom en bedömning av projekt som utarbetats och verkställts av personen i fråga, under det att han eller hon under minst sex år aktivt utövade den verksamhet som åsyftas i artikel 48 i detta direktiv | 1987/1988 |
| Eesti | — diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996. aastast (examensbevis i arkitekturstudier som utfärdas av fakulteten för arkitektur vid estniska konstakademin sedan 1996), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989-1995 (utfärdades av konsthögskolan i Tallinn 1989-1995), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951 - (utfärdades av statens konstinstitut i Estlands SSR 1951-1988). | 2006/2007 |
| Ελλάς | — Examensbevis för ingenjörer och arkitekter som utfärdas av Metsovion Polytechnion i Aten, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet<br>— Examensbevis för ingenjörer och arkitekter som utfärdas av Aristotelion Panepistimion i Thessaloniki, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet<br>— Examensbevis för ingenjörer och civilingenjörer som utfärdas av Metsovion Polytechnion i Aten, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet<br>— Examensbevis för ingenjörer och civilingenjörer som utfärdas av Artistotelion Panepistimion i Thessaloniki, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet | 1987/1988 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Referensläsår |
|---|---|---|
| | — Examensbevis för ingenjörer och civilingenjörer som utfärdas av Panepistimion Thrakis, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet<br>— Examensbevis för ingenjörer och civilingenjörer som utfärdas av Panepistimion Patron, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet | |
| España | Den officiella arkitekttiteln (título oficial de arquitecto) tilldelad av departementet för utbildning och vetenskap eller av universiteten | 1987/1988 |
| France | — Det statliga arkitektdiplomet, som utfärdats av utbildningsdepartementet fram till 1959 och sedan dess av kulturdepartementet (architecte DPLG)<br>— Examensbevis som utfärdats av ”Ecole spéciale d'architecture” (architecte DESA)<br>— Examensbevis som sedan 1955 utfärdats av arkitekturinstitutionen vid ”Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg” (f.d. ”Ecole nationale d'ingénieurs de Strasbourg”) (architecte ENSAIS) | 1987/1988 |
| Ireland | — ”Bachelor of Architecture” som utfärdas av ”National University of Ireland” (B. Arch. N.U.I.) till dem som utexamineras i arkitektur vid ”University College” i Dublin<br>— Examensbevis för arkitekter på universitetsnivå som utfärdas av ”College of Technology”, Bolton Street, Dublin (Diplom. Arch.)<br>— Certifikat som associerad medlem i ”Royal Institute of Architects of Ireland” (A. R.I.A.I.)<br>— Certifikat som medlem i ”Royal Institute of Architects of Ireland” (M.R.I.A.I.) | 1987/1988 |
| Italia | — ”Laurea in architettura” utfärdade av universitet, tekniska högskolor och högskolorna för arkitektur i Venedig och Reggio Calabria, tillsammans med de examensbevis som berättigar innehavaren att självständigt utöva arkitektyrket, utfärdade av utbildningsministern, efter det att kandidaten inför en behörig nämnd har avlagt den statliga examen som gör honom eller henne berättigad att självständigt utöva yrket (dott. architetto)<br>— ”Laurea in ingegneria” i byggnadskonstruktion som utfärdas av universitet och tekniska högskolor, tillsammans med de examensbevis som gör innehavaren berättigad att självständigt utöva ett yrke inom arkitekturområdet, utfärdade av utbildningsministern, efter det att kandidaten inför en behörig nämnd har avlagt den statliga examen som gör honom eller henne berättigad att självständigt utöva yrket (dott. ing. Architetto ou dott. ing. in ingegneria civile) | 1987/1988 |
| Κύπρος | — Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (intyg om registrering i arkitektregistret som utfärdas av Cyperns vetenskapliga och tekniska kammare (ETEK)) | 2006/2007 |
| Latvija | — ”Arhitekta diploms”, ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958. gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958. gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un ”Arhitekta prakses sertifikāts”, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība (examensbevis för arkitekter, som utfärdades av avdelningen för arkitektur vid fakulteten för civilingenjörsstudier vid Lettlands statliga universitet fram till 1958, av avdelningen för arkitektur vid fakulteten för civilingenjörsstudier vid Rigas tekniska högskola 1958—1991 och som utfärdas av fakulteten för arkitektur vid Rigas tekniska universitet sedan 1991, samt intyg om registrering som utfärdas av Lettlands arkitektförbund) | 2006/2007 |
| Lietuva | — Examensbevis för ingenjörarkitekter/arkitekter som utfärdades av Kauno politechnikos institutas fram till 1969 (inžinierius architektas/architektas),<br>— Examensbevis i arkitekt/kandidatexamen i arkitektur/magisterexamen i arkitektur som utfärdats av Vilnius inžinerinis statybos institutas fram till 1990, av Vilniaus technikos universitetas fram till 1996 och av Vilnius Gedimino technikos universitetas sedan 1996 (architektas/architektūros bakalauras/architektūros magistras),<br>— Examensbevis för specialstudier som utfärdats för avslutad kurs i arkitektur/kandidatexamen i arkitektur/magisterexamen i arkitektur av LTSR Valstybinis dailės institutas et par la Vilniaus dailės akademija sedan 1990 (architektūros kursas/ architektūros bakalauras/architektūros magistras),<br>— Examensbevis för kandidatexamen i arkitektur/magisterexamen i arkitektur som utfärdas av Kauno technologijos universitetas sedan 1997 (architektūros bakalauras/architektūros magistras);<br>Alla dessa examensbevis skall åtföljas av det intyg om medlemskap utfärdat av intygskommittén som ger rätt att bedriva verksamhet inom arkitekturens område (certifierad arkitekt/Atestuotas architektas) | 2006/2007 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Referensläsår |
|---|---|---|
| Magyarország | — Examensbevis ”okleveles építészmérnök” (examensbevis för arkitekter, magisterexamen i arkitektur) som utfärdas av universiten,<br>— Examensbevis ”okleveles építész tervező művész” (examensbevis för magisterexamen i arkitektur och i ingenjörsvetenskap) som utfärdas av universiten. | 2006/2007 |
| Malta | — Perit: Lawrja ta' Perit utfärdas av Universita’ ta' Malta, vilket ger rätt till registrering som ”Perit”. | 2006/2007 |
| Nederland | — Utbildningsbevis som anger att innehavaren har avlagt examen i arkitektur på universitetsnivå och som utfärdats av arkitekturinstitutionerna vid de tekniska högskolorna i Delft eller Eindhoven (bouwkundig ingenieur)<br>— Examensbevis som utfärdas av arkitektakademier erkända av staten (architect)<br>— Examensbevis som fram till 1971 utfärdats av de tidigare arkitekthögskolorna (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO)<br>— Examensbevis som fram till 1970 utfärdats av de tidigare arkitekthögskolorna (voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO)<br>— Utbildningsbevis som anger att personen i fråga har avlagt en examen som anordnas av arkitektrådet för ”Bond van Nederlandse Architecten” (nederländska arkitektförbundet, BNA) (architect)<br>— Examensbevis från ”Stichtung Institut voor Architectuur” (stiftelsen ”Arkitekturinstitutet”) (IVA) som utfärdas efter fullgörande av en kurs som anordnas av denna stiftelse och tagit minst fyra år i anspråk (architect), tillsammans med ett utbildningsbevis från de behöriga myndigheterna om att personen i fråga har fått sina formella kvalifikationer prövade genom en bedömning av projekt som utarbetats och verkställts av personen i fråga, under det att han eller hon under minst sex år aktivt utövade den verksamhet som åsyftas i artikel 44 i detta direktiv<br>— Utbildningsbevis som utfärdas av de behöriga myndigheterna med uppgift om att vederbörande innan den 5 augusti 1985 avlade den examen på universitetsnivå, ”kandidaat in de bouwkunde”, som anordnas av de tekniska högskolorna i Delft eller Eindhoven, och att han eller hon under en tid av minst fem år omedelbart före den dagen utövade arkitektverksamhet av sådan art och betydelse att den i enlighet med Nederländernas krav garanterar att han eller hon är kompetent att utöva denna verksamhet (architect)<br>— Utbildningsbevis utfärdat av de behöriga myndigheterna enbart till personer som innan den 5 augusti 1985 uppnått 40 års ålder, vilket intygar att personen i fråga under en tid av minst fem år omedelbart före detta datum hade utövat arkitektverksamhet av sådan art och betydelse att den i enlighet med Nederländernas krav garanterar att han eller hon är kompetent att utöva denna verksamhet (architect)<br>— De utbildningsbevis som avses i sjunde och åttonde strecksatserna behöver inte längre erkännas från och med dagen för ikraftträdandet i Nederländerna av lagar och andra författningar som reglerar påbörjandet och utövandet av arkitektverksamhet med yrkesbeteckningen arkitekt, i den mån som dessa utbildningsbevis i enlighet med sådana bestämmelser inte ger tillstånd att utöva verksamheten med denna yrkestitel | 1987/1988 |
| Österreich | — Examensbevis som utfärdas av de tekniska högskolorna i Wien och Graz liksom av institutionerna för arkitektur (Architektur), civilingenjörsstudier (Bauingenieurwesen Hochbau) och konstruktion (Wirtschaftingenieurwesen — Bauwesen) vid fakulteten för civilingenjörsstudier och arkitektur vid universitetet i Innsbruck<br>— Examensbevis som utfärdas av institutionen för mark- och vattenhushållning (Kulturtechnik und Wasserwirtschaft) vid lantbrukshögskolan<br>— Examensbevis som utfärdas av arkitekturinstitutionen vid konstindustrihögskolan i Wien<br>— Examensbevis som utfärdas av arkitekturinstitutionen vid konstakademien i Wien<br>— Examensbevis för diplomerade ingenjörer (Ing.), som utfärdas av tekniska högskolor, tekniska skolor eller tekniska byggnadsskolor, tillsammans med licensen ”Baumeister”, som intygar att innehavaren har minst sex års yrkeserfarenhet i Österrike, vilket skall stadfästas i en examen<br>— Examensbevis som utfärdas av arkitekturinstitutionen vid konstindustrihögskolan i Linz<br>— Utbildningsbevis för utövande av yrket civilingenjör eller ingenjör med specialistinriktning på konstruktion (Hochbau, Bauwesen, Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen, Kulturtechnik und Wasserwirtschaft), som utfärdas i enlighet med lagen om offentliga bygg- och anläggningstekniker (Ziviltechnikergesetz, BGBI, nº 156/1994) | 1997/1998 |
| Polska | Examensbevis som utfärdats av fakulteterna för arkitektur vid:<br>— Warszawas tekniska universitet, fakulteten för arkitektur i Warszawa (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier | 2006/2007 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Referensläsår |
|---|---|---|
| | architekt. (titel 1945-1948: inżynier architekt, magister nauk technicznych; titel 1951 — 1956: inżynier architekt; titel 1954 — 1957, andra stadiet: inżyniera magistra architektury; titel 1957 — 1959: inżyniera magistra architektury; titel 1959 — 1964: magistra inżyniera architektury; titel 1964 — 1982: magistra inżyniera architekta; titel 1983 — 1990: magister inżynier architekt; titel sedan 1991: magistra inżyniera architekta)<br>— Krakówś tekniska universitet, fakulteten för arkitektur i Kraków (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: magister inżynier architekt (1945 — 1953 Bergshögskolan, tekniska fakulteten för arkitektur — Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury)<br>— Wrocławs tekniska universitet, fakulteten för arkitektur i Wrocław (Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: inżynier architekt magister nauk technicznych; magister inżynier Architektury; magister inżynier architekt. (titel 1949-1964: inżynier architekt, magister nauk technicznych; titel 1956 — 1964: magister inżynier architektury; titel sedan 1964: magister inżynier architekt)<br>— Schlesiens tekniska universitet, fakulteten för arkitektur i Gliwice (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: inżynier architekt; magister inżynier architekt. (1945 — 1955, fakulteten för ingenjörsvetenskap och byggnadskonst — Wydział Inżynieryjno-Budowlany, titel: inżynier architekt; 1961 — 1969, fakulteten för industriell och allmän byggnadskonst — Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, titel: magister inżynier architekt; 1969 — 1976, fakulteten för civilingenjörsstudier och arkitektur — Wydział Budownictwa i Architektury, titel: magister inżynier architekt; sedan 1977, fakulteten för arkitektur — Wydział Architektury, titel: magister inżynier architekt och sedan 1995, titel: inżynier architekt)<br>— Poznańs tekniska universitet, fakulteten för arkitektur i Poznań (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (1945 — 1955, ingenjörsskolan, fakulteten för arkitektur — Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, titel: inżynier architektury; titel sedan 1978: magister inżynier architekt och sedan 1999: inżynier architekt)<br>— Tekniska universitetet i Gdańsk, fakulteten för arkitektur i Gdańsk (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: magister inżynier architekt. (1945 — 1969 fakulteten för arkitektur — Wydział Architektury, 1969 — 1971 fakulteten för civilingenjörsstudier och arkitektur — Wydział Budownictwa i Architektury, 1971 — 1981 Institutet för arkitektur och fysisk planering — Instytut Architektury i Urbanistyki, sedan 1981 fakulteten för arkitektur — Wydział Architektury)<br>— Białystoks tekniska universitet, fakulteten för arkitektur i Białystok (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: magister inżynier architekt (1975 — 1989 Institutet för arkitektur — Instytut Architektury)<br>— Tekniska universitetet i Łódź, fakulteten för civilingenjörsstudier, arkitektur och miljöingenjörsvetenskap i Łódź (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); yrkestitel för arkitekter: inżynier architekt; magister inżynier architekt (1973 — 1993 fakulteten för civilingenjörsstudier och arkitektur — Wydział Budownictwa i Architektury och sedan 1992 fakulteten för civilingenjörsstudier, arkitektur och miljöingenjörsvetenskap — Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; titel: 1973-1978 inżynier architekt, sedan 1978 magister inżynier architekt)<br>— Tekniska universitetet i Szczecin, fakulteten för civilingenjörsstudier och arkitektur i Szczecin (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); yrkestitel för arkitekter: inżynier architekt; magister inżynier architekt (1948 — 1954, Ingenjörshögskolan, fakulteten för arkitektur — Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, titel: inżynier architekt, sedan 1970 magister inżynier architekt och sedan 1998 inżynier architekt)<br>Alla dessa examensbevis skall åtföljas av det intyg om medlemskap utfärdat av det behöriga regionala arkitektorganet i Polen som ger rätt att bedriva verksamhet inom arkitekturens område i Polen. | |
| Portugal | — Examensbeviset ”diploma do curso especial de arquitectura” utfärdat av konstakademierna i Lissabon och Porto<br>— Arkitektdiplomet ”diploma de arquitecto” utfärdat av konstakademierna i Lissabon och Porto<br>— Examensbeviset ”diploma do curso de arquitectura” utfärdat av de högre konstakademierna i Lissabon och Porto<br>— Examensbeviset ”diploma de licenciatura em arquitectura” utfärdat av den högre konstakademien i Lissabon<br>— Examensbeviset ”carta de curso de licenciatura em arquitectura” utfärdat av Lissabons tekniska universitet och av Portos universitet<br>— Civilingenjörsexamen (licenciatura em engenharia civil) utfärdat av den tekniska | 1987/1988 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Referensläsår |
|---|---|---|
| | högskolan vid det tekniska universitetet i Lissabon<br>— Civilingenjörsexamen (licenciatura em engenharia civil) utfärdat av den vetenskapliga och tekniska fakulteten (de Engenharia) vid universitetet i Porto<br>— Civilingenjörsexamen (licenciatura em engenharia civil) utfärdat av den vetenskapliga och tekniska fakulteten vid universitetet i Coimbra<br>— Civilingenjörsexamen med inriktning på produktion (licenciatura em engenharia civil, produção) utfärdat av universitetet i Minho | |
| ▼M1<br>România | Universitatea de Arhitectură şi Urbanism ”Ion Mincu” Bucureşti (Universitetet för arkitektur och urbanism ”Ion Mincu” i Bukarest):<br>— 1953–1966: Institutul de Arhitectură ”Ion Mincu” Bucureşti (Institutet för arkitektur ”Ion Mincu” i Bukarest), Arhitect (arkitekt),<br>— 1967–1974: Institutul de Arhitectură ”Ion Mincu” Bucureşti (Institutet för arkitektur ”Ion Mincu” i Bukarest), Diplomă de Arhitect, Specialitatea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, specialisering arkitektur),<br>— 1975–1977: Institutul de Arhitectură ”Ion Mincu” Bucureşti, Facultatea de Arhitectură (Institutet för arkitektur ”Ion Mincu” i Bukarest, fakulteten för arkitektur), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, specialisering arkitektur),<br>— 1978–1991: Institutul de Arhitectură ”Ion Mincu” Bucureşti, Facultatea de Arhitectură şi Sistematizare (Institutet för arkitektur ”Ion Mincu” i Bukarest, fakulteten för arkitektur och systematisering), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură şi Sistematizare (examensbevis för arkitekt, specialisering arkitektur och systematisering),<br>— 1992–1993: Institutul de Arhitectură ”Ion Mincu” Bucureşti, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism (Institutet för arkitektur ”Ion Mincu” i Bukarest, fakulteten för arkitektur och urbanism), Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură şi Urbanism (examensbevis för arkitekt, specialisering arkitektur och urbanism),<br>— 1994–1997: Institutul de Arhitectură ”Ion Mincu” Bucureşti, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism (Institutet för arkitektur ”Ion Mincu” i Bukarest, fakulteten för arkitektur och urbanism), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för Licenţă, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur),<br>— 1998–1999: Institutul de Arhitectură ”Ion Mincu” Bucureşti, Facultatea de Arhitectură (Institutet för arkitektur ”Ion Mincu” i Bukarest, fakulteten för arkitektur), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för Licenţă, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur),<br>— från och med 2000 Universitatea de Arhitectură şi Urbanism ”Ion Mincu” Bucureşti, Facultatea de Arhitectură (Universitetet för arkitektur och urbanism ”Ion Mincu” Bukarest, fakulteten för arkitektur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur).<br>Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca (Tekniska universitetet i Cluj-Napoca):<br>— 1990–1992: Institutul Politehnic din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcţii (Polytekniska institutet Cluj-Napoca, fakulteten för civilingenjörsstudier), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur),<br>— 1993–1994: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcţii (Tekniska universitetet i Cluj-Napoca, fakulteten för civilingenjörsstudier), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur),<br>— 1994–1997: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcţii (Tekniska universitetet i Cluj-Napoca, fakulteten för civilingenjörsstudier), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för Licenţă, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur),<br>— 1998–1999: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism (Tekniska universitetet i Cluj-Napoca, fakulteten för arkitektur och urbanism), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för Licenţă, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur),<br>— från och med 2000 Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism (Tekniska universitetet i Cluj-Napoca, fakulteten för arkitektur och urbanism), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur).<br>Universitatea Tehnică ”Gh. Asachi” Iaşi (Tekniska universitetet ”Gh. Asachi” i Iaşi):<br>— 1993: Universitatea Tehnică ”Gh. Asachi” Iaşi, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Tekniska universitetet ”Gh. Asachi” i Iaşi, fakulteten för civilingenjörsstudier och arkitektur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), | 2009/2010 |

▼M1

| Land | Benämning på examensbeviset | Referensläsår |
|---|---|---|
| | — 1994–1999: Universitatea Tehnică ”Gh. Asachi” Iaşi, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Tekniska universitetet ”Gh.Asachi” Iaşi, fakulteten för civilingenjörsstudier och arkitektur), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för Licenţă, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur),<br>— 2000–2003: Universitatea Tehnică ”Gh. Asachi” Iaşi, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Tekniska universitetet ”Gh. Asachi” i Iaşi, fakulteten för civilingenjörsstudier och arkitektur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur),<br>— från och med 2004 Universitatea Tehnică ”Gh. Asachi” Iaşi, Facultatea de Arhitectură (Tekniska universitetet ”Gh. Asachi” i Iaşi, fakulteten för arkitektur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur.<br>Universitatea Politehnica din Timişoara (Polytekniska universitetet i Timişoara):<br>— 1993–1995: Universitatea Tehnică din Timişoara, Facultatea de Construcţii (Tekniska universitetet i Timişoara, fakulteten för civilingenjörsstudier), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură şi urbanism, specializarea Arhitectură generală (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur och urbanism, specialisering allmän arkitektur),<br>— 1995–1998: Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii (Polytekniska universitetet i Timişoara, fakulteten för civilingenjörsstudier), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för Licenţă, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur),<br>— 1998–1999: Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Polytekniska universitetet i Timişoara, fakulteten för civilingenjörsstudier och arkitektur), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för Licenţă, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur),<br>— från och med 2000 Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Polytekniska universitetet i Timişoara, fakulteten för civilingenjörsstudier och arkitektur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur).<br>Universitatea din Oradea (Oradeas universitet):<br>— 2002: Universitatea din Oradea, Facultatea de Protecţia Mediului (Oradeas universitet, fakulteten för miljöskydd), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur),<br>— från och med 2003 Universitatea din Oradea, Facultatea de Arhitectură şi Construcţii (Oradeas universitet, fakulteten för arkitektur och civilingenjörsstudier), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur).<br>Universitatea Spiru Haret Bucureşti (Spiru Haret-universitetet i Bukarest):<br>— från och med 2002 Universitatea Spiru Haret Bucureşti, Facultatea de Arhitectură (Spiru Haret-universitetet i Bukarest, fakulteten för arkitektur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur). | |

▼B

| | | |
|---|---|---|
| Slovenija | — ”Univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture” (examensbevis i arkitektur från universitet) som utfärdas av fakulteten för arkitektur, vilket tillsammans med ett intyg från den behöriga myndighet på arkitekturområdet som erkänns i lag ger rätt att bedriva verksamhet inom arkitekturens område,<br>— Examensbevis från universitetet som utfärdas av tekniska fakulteter och är förenat med titeln ”univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka”, vilket tillsammans med ett intyg från den behöriga myndighet på arkitekturområdet som erkänns i lag ger rätt att bedriva verksamhet inom arkitekturens område. | 2006/2007 |
| Slovensko | — Examensbevis inom ämnesområdet ”arkitektur och byggnadskonstruktion” (”architektúra a pozemné staviteľstvo”) som utfärdades av den slovakiska tekniska högskolan (Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava 1950 — 1952 (titel: Ing.)<br>— Examensbevis inom ämnesområdet ”arkitektur” (”architektúra”) som utfärdades av fakulteten för arkitektur och byggnadskonstruktion vid den slovakiska tekniska högskolan (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava 1952-1960 (titel: Ing. arch.)<br>— Examensbevis inom ämnesområdet ”byggnadskonstruktion” (”pozemné staviteľstvo”) som utfärdades av fakulteten för arkitektur och byggnadskonstruktion vid | 2006/2007 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Referensläsår |
|---|---|---|
| | den slovakiska tekniska högskolan (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava 1952 — 1960 (titel: Ing.)<br>— Examensbevis inom ämnesområdet ”arkitektur” (”architektúra”) som utfärdades av fakulteten för civilingenjörsstudier vid den slovakiska tekniska högskolan (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava 1961 — 1976, (titel: Ing. arch.)<br>— Examensbevis inom ämnesområdet ”byggnadskonstruktion” (”pozemné stavby”) som utfärdades av fakulteten för civilingenjörsstudier vid den slovakiska tekniska högskolan (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava 1961 — 1976, (titel: Ing.)<br>— Examensbevis inom ämnesområdet ”arkitektur” (”architektúra”) som utfärdas av fakulteten för arkitektur vid den slovakiska tekniska högskolan (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava sedan 1977 (titel: Ing. arch.)<br>— Examensbevis inom ämnesområdet ”stadsplanering” (”urbanizmus”) som utfärdas av fakulteten för arkitektur vid den slovakiska tekniska högskolan (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava sedan 1977 (titel: Ing. arch.)<br>— Examensbevis inom ämnesområdet ”byggnadskonstruktion” (”pozemné stavby”) som utfärdades av fakulteten för civilingenjörsstudier vid det slovakiska tekniska universitetet (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) i Bratislava 1977 — 1997 (titel: Ing.)<br>— Examensbevis inom ämnesområdet ”arkitektur och byggnadskonstruktion” (”architektúra a pozemné stavby”) som utfärdas av fakulteten för civilingenjörsstudier vid det slovakiska tekniska universitetet (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) i Bratislava sedan 1998 (titel: Ing.)<br>— Examensbevis inom ämnesområdet ”byggnadskonstruktion — specialisering: arkitektur” (”pozemné stavby — špecializácia: architektúra”) som utfärdades av fakulteten för civilingenjörsstudier vid det slovakiska tekniska universitetet (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) i Bratislava 2000 — 2001, (titel: Ing.)<br>— Examensbevis inom ämnesområdet ”byggnadskonstruktion och arkitektur” (”pozemné stavby a architektúra”) som utfärdas av fakulteten för civilingenjörsstudier vid det slovakiska tekniska universitetet (Stavebná fakulta — Slovenská technická univerzita) i Bratislava sedan 2001 (titel: Ing.)<br>— Examensbevis inom ämnesområdet ”arkitektur” (”architektúra”) som utfärdas av akademin för konst och formgivning (Vysoká škola výtvarných umení) i Bratislava sedan 1969 (titel: Akad. arch. fram till 1990; Mgr. 1990 — 1992; Mgr. arch. 1992 — 1996; Mgr. art. sedan 1997)<br>— Examensbevis inom ämnesområdet ”byggnadskonstruktion” (”pozemné staviteľstvo”) som utfärdades av fakulteten för civilingenjörsstudier vid det tekniska universitetet (Stavebná fakulta, Technická univerzita) i Košice 1981 — 1991 (titel: Ing.)<br>Alla dessa examensbevis skall åtföljas av<br>— Intyg om auktorisation utfärdat av det slovakiska arkitektorganet (Slovenská komora architektov) i Bratislava utan någon specificering av området eller inom området ”byggnadskonstruktion” (”pozemné stavby”) eller ”fysisk planering” (”územné plánovanie”)<br>— Intyg om auktorisation utfärdat av det slovakiska civilingenjörsorganet (Slovenská komora stavebných inžinierov) i Bratislava inom området byggnadskonstruktion (”pozemné stavby”) | |
| Suomi/Finland | — Examensbevis utfärdade av arkitekturinstitutionerna vid de tekniska högskolorna och universitet i Oulu (arkkitehti/arkitekt)<br>— Examensbevis utfärdade av de tekniska instituten (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt) | 1997/1998 |
| Sverige | — Examensbevis utfärdade av Arkitekturskolan vid Kungliga Tekniska Högskolan, Chalmers tekniska högskola och Lunds tekniska högskola vid universitetet i Lund (arkitekt, magisterexamen i arkitektur)<br>— Bevis på medlemskap i Svenska Arkitekters Riksförbund (SAR), om studierna har bedrivits i en stat som omfattas av detta direktiv | 1997/1998 |

▼B

| Land | Benämning på examensbeviset | Referensläsår |
|---|---|---|
| United Kingdom | — De behörighetsbevis som utfärdas efter avlagd examen vid:<br>— Royal Institute of British Architects<br>— arkitektursektionerna vid universitet, tekniska högskolor, ”colleges”, akademier (privata ”college”), ”Schools of Technology and Art” som den 10 juni 1985 var erkända av l'Architects Registration Council i Storbritannien för upptagande i registret (Architect)<br><br>— Utbildningsbevis som anger att innehavaren har en vedertagen rätt att bära yrkestiteln arkitekt med stöd av avsnitt 6.1 a, 6.1 b eller 6.1 d i ”l'Architects Registration Act” från 1931 (Architect)<br>— Utbildningsbevis som anger att innehavaren har en vedertagen rätt att bära yrkestiteln arkitekt med stöd av avsnitt 2 i ”l'Architects Registration Act” från 1938 (Architect) | 1987/1988 |

▼B

*BILAGA VII*

**Handlingar och intyg som kan krävas enligt artikel 50.1**

1. *Handlingar*

a) Intyg om medborgarskap.

b) Kopia på de kompetens- eller examensbevis som ger rätt att utöva yrket i fråga samt, i förekommande fall, ett intyg om vederbörandes yrkeserfarenhet.

De behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten får uppmana sökanden att lämna upplysningar om sin utbildning i den mån detta är nödvändigt för att fastställa förekomsten av potentiella väsentliga olikheter i förhållande till den utbildning som krävs i den mottagande medlemsstaten i enlighet med artikel 14. Om det är omöjligt för sökanden att lämna dessa upplysningar skall de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten vända sig till kontaktpunkten, den behöriga myndigheten eller något annat relevant organ i ursprungsmedlemsstaten.

c) Ett intyg om verksamhetens karaktär och varaktighet, i de fall som avses i artikel 16, utfärdat av behörig myndighet eller behörigt organ i ursprungsmedlemsstaten eller den medlemsstat den utländske medborgaren kommer från.

d) När en mottagande medlemsstats behöriga myndighet av personer som vill utöva ett reglerat yrke kräver bevis för att de har gott namn och rykte eller att de inte försatts i konkurs, eller temporärt upphäver eller förbjuder utövandet av yrket i fall av grav yrkesmässig försummelse eller brottslig handling, skall denna medlemsstat när det gäller andra medlemsstaters medborgare som vill utöva yrket inom landet som tillräcklig bevisning godta uppvisande av handlingar som utfärdats av behöriga myndigheter i den utländske sökandens ursprungsmedlemsstat eller den medlemsstat han kommer från och som utvisar att dessa krav är uppfyllda. Dessa myndigheter skall tillhandahålla de begärda handlingarna inom två månader.

När de behöriga myndigheterna i den utländske sökandens ursprungsmedlemsstat eller den medlemsstat han kommer från inte utfärdar sådana handlingar som åsyftas i första stycket, skall dessa handlingar ersättas av en försäkran under ed — eller i stater där någon bestämmelse om försäkran under ed inte finns av en försäkran på heder och samvete — som lämnas av den berörda personen inför en behörig rättslig eller administrativ myndighet eller, i förekommande fall, av en notarie eller behörigt fackligt organ i personens ursprungsmedlemsstat eller den medlemsstat han kommer från. Denna myndighet eller notarie skall utfärda ett intyg som styrker äktheten av eden eller den högtidliga försäkran.

e) När en mottagande medlemsstat kräver bevis på fysisk och psykisk hälsa av medborgare som vill utöva ett reglerat yrke, skall den medlemsstaten som tillräcklig bevisning godta att det dokument uppvisas som krävs i den utländske medborgarens ursprungsstat. När ursprungsmedlemsstaten inte utfärdar sådana dokument, skall den mottagande medlemsstaten godta ett intyg utfärdat av en behörig myndighet i denna stat. I sådana fall måste de behöriga myndigheterna i ursprungsstaten tillhandahålla den begärda handlingen inom två månader.

f) När en mottagande medlemsstat av de av sina egna medborgare som vill utöva ett reglerat yrke kräver

— intyg angående sökandens ekonomiska ställning,

— bevis för att den berörda personen är försäkrad mot de ekonomiska risker som är förenade med deras yrkesansvar i enlighet med gällande lagar och bestämmelser i den mottagande medlemsstaten om försäkringsskyddets villkor och omfattning,

skall denna stat som tillräcklig bevisning godta intyg beträffande detta utfärdade av banker och försäkringsföretag i andra medlemsstater.

2. *Intyg*

För att underlätta tillämpningen av avsnitt III kapitel III i detta direktiv får en medlemsstat föreskriva att personer som uppfyller utbildningsvillkoren samtidigt med de bevis över formella kvalifikationer skall förete ett intyg från de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten som visar att dessa examensbevis är de som avses i detta direktiv.